דער פונק

THE SPARK

INTERNATIONAL WORKERS ORDER

Published by the International Workers' Order, 32 Union Square, New York, N. Y.

VOL. II., No. 5-6, FEBRUARY-MARCH, 1932. 2טער יאָרגאַנג, נומער 5-6, פעברואַר-מערץ, 1932

אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע

ארטיקלען פון וו. אייבראמס, וו. ווייגער און נ. שייפער

צען יאָר „מאָרגן פרייהייט"

פון פ. נאָוויק

דער אונטערגאַנג פונם אינדעפּענדנעט ארבעטער רינג

צום יאָרטאָג פון דער פּאַריזער קאָמונע

דער דרעסמאַכער סטרייק

דער מיינער סטרייק אין קענטאָקי

הירש לעקערט אין אַרטעף
נ. בוכוואַלד

אונזערע געזאַנג פאַראיינען
י. א. ראַנטש

אין קריג געגן קריג
דייוו גרין

אונזער קאַמפּאַניע פאַרן „דיילי וואָירקער"

דריי חדשים קולטור ארבעט
ה. פּלאָטקין

דער קולטור אַפּאַראַט אינם אָרדן
חיים סולער

אַ כראָניק איבער געזונט פראַגן
דר. ב. ליבער

וואָס טוט זיך אין אונזער אָרדן — ה. ז.

Bi-monthly: May-June, August-September, February-March; Monthly: January, April, July, October, November and December. Application for Entry as Second Class Matter at the Post Office of New York, N. Y. Pending. Subscription $1.00 per year.

פרייז צען סענט

וועגן דער פּראָבלעם פון שטרייכן מיטגלידער אין אָרדן

חבר ווייגער׳ס אַרטיקל אין „פונק" פון אָקטאָבער, וועגן דער פּראָבלעם פון שטרייכן מיטגלידער אין אָרדן, ווייזט בלויז אָן דעם ריכטיקן פּלאַץ ווי די קרייזנק אַנטוויקלט זיך, נאָר די מעדיצין, פּאַסט זיך דאָ גאָרנישט. אַ צען סענטיקער שטייער קען נישט טאָן דאָס וואָס מיר דערוואַרטן ס׳זאָל טאָן. מען דאַרף זען ווי ווייט מעגלעך נישט צו פאַרגרעסערן די בילס, ווייל די בילס זיינען שווער צו צאָלן אַזוי ווי זיי זיינען יעצט. וואָס מען דאַרף יאָ טאָן איז בעסער זוכן מיטלען ווי צו פאַרקלעענערן די בילס. ס׳איז נישט קיין סוד, אַז די מיטגלידער פון אָרדן זיינען אַביסל אַנטוישט, ווייל זיי האָבן געדיינקט, אַז אין אָרדן וועלן די בילס פיל קלענער זיין ווי זיי זיינען געווען אין אַרבעטער ריגג, ספּעציעל אין דער איצטיקער שווערער צייט. טעקסעס זיינען תמיד פּראַקטיצירט געוואָרן אין אַרבעטער ריגג און ס׳האָט קיין מאָל ניט געבראַכט קיין געוואונשענע רעזולטאַטן. די צען סענטיקע וועלן פּשוט נישט זיין גענוג צו העלפן די אַלע וואָס מוזן איצט צוריקפאַלן, און אויף באַלדיקער פּראָספּעריטי דערוואַרטן מיר דאָך נישט, און ווידער אונטערנעמונגען איז איצט אויך נישט אַזוי אַ גאַנגבאַרער אַרטיקל, אויב די ברענטשעס מאַכן יאָ צייטנווייז אַן אונטערנעמונג איז עס מער צו דענקן זייער אייגענעם דעפיציט. אויב מען וויל זיך ווירקלעך נעמען צו פּראַקטישער אַרבעט, באַפעסטיקן דעם אָרדן פון אַזעלכע צופאַלן מוז מען צוגיין מיט מער ווירקזאַמע מיטלען און ווי איך דיינק זיינען דאָ אַזעלכע.

מיין מיינונג איז אַז ס׳דאַרף געשאַפן ווערן נאָך אַ קלאַס אין אָרדן, לאָמיר דאָס רופן „עמווירדזשענסי קלאַס", צי דריטער קלאַס, וואו די צאָלונג זאָל זיין אַ קלענערע און אויך די בענעפיטס און איכשורענס זאָל זיין קלענערע, אַז דער מיטגליד וואָס קען נישט נאָכקומען צו צאָלן זיין רעגולערן ביל זאָל קענען איבערגיין צו דעם ספּעציעלן קלאַס ביז זייער אומשטענדן פאַרבעסערן זיך און דערמיט וואָלטן מיר פאַרמיטן איבערצוריסן אין גאַנצן מיטן מיטגליד, ווי עס איז איצט דער פאַל. דער מיטגליד זאָל אויך נישט פאַרלירן דאָס רעכט צוריק איבערצוגיין צו דעם קלאַס ווי ער האָט פריער געהערט. עס איז אַ גרויסער ווייטיק צו פאַרלירן חברים, און דערפאַר מוז גלייך עפּעס געטאָן ווערן צו באַזייטיקן די אורזאַך אַז די חברים וואָס זיינען אונז ליב און טייער זאָלן דאַרפן אַוועק פון אונז. און דאָס איז נאָך נישט אַלץ. באַטש דאָס אַליין איז געפערלעך געגוג האָט זיך אָבער אין אָרדן אַנטוויקלט אַ נייע קרייזנק וואָס איז נישט ווייניקער געפערלעך פאַר אָרדן ווי די ערשטע, און דאָס איז די גרינג־שעצונג צו די מיטגלידער וועמען די אומשטענדן האָבן געפירט צו דעם צושטאַנד וואָס זיי דאַרפן זיין פעדלער, שנוידער צו שיך לאַטשאַריס, ווייל אַרבעט אין אַ שאָפּ צי אין אַ פעקטאָרי איז יעצט פּשוט נישט מעגלעך צו קריגן, ספּעציעל אין די קלענערע שטעט. זיי זיינען קלאַסן באַוואוסט און איבערגעגעבן. געווים פון פּרינציפּיעלן שטאַנדפּונקט איז דאָס ניט כשר אָבער זיינען זיי דען שולדיק אין דער איצטיקער אומאָרדנונג? מען האָט דאָך אויף זיי אַרויפגעצווינגען די מתנה וואָס מען מוז זיך אָנהאַלטן אין אַ שטרוי צו דערהאַלטן זיך. מאַטעריעל ליידן זיי גלייך מיטן אַרבעטער און זייער סוף וועט אויך זיין דער זעלביקער ווי דעם אַרבעטערס און זיי פאַרשטייען דאָס גוט אַז זייער פּלאַץ איז מיט די אַרבעטער.

מאַקס סופר,

סעק. מאַקסים גאָרקי בר. 172, א. א. א. סינסינעטי, אָהייאָ.

מיטגעפיל רעזאָלוציעס

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פונם א. א אָ. דריקט אויס איר טיפן צער אויפן טויט פון דעם רעדאַקטאָר פונם קאַנאַדער „קאַמף" — פיליפּ האַלפּערן.

זאָלן די חברים פון קאַנאַדע נאָך מער פאַרשטאַרקן דעם קלאַסנקאַמף און נאָך ענערגישער קעמפן פאַר דעם, פאַר וואָס חבר פיליפּ האַלפּערן האָט געקעמפט.

ר. זאַלצמאַן, גענעראַל סעקרעטאַר.

די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פונם א. א. א. דריקט אויס איר מיטגעפיל צו חברטע קניאַזיק און אירע קינדער אויפן טויט פון איר מאַן, וועלכער איז געווען אַ מיטגליד אין דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע.

זאָלן די חברטע קניאַזיק און אירע קינדער געפינען זייער טרייסט אינם קאַמף פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג.

ר. זאַלצמאַן, גענעראַל סעקרעטאַר.

מיר, די מיטגלידער פון ברענטש 5, א. א. א. אין פּעטערסאָן דריקן אויס אונזער טיפן טרויער נאָך דעם פאַרלוסט פון אונזער חבר מאָריס רובין, וועלכער איז דורך זיין פּלוצלינגן פּריציייטיקן טויט אַוועקגעריסן געוואָרן פון אונזערע רייען. אונזער מיטגעפיל צו אונזער חברטע בעסיי רובין מיט אירע קינדער, וואָס וועלן געווים פאַרזעצן די רעוואָלוציאָנערע אַרבעט און גיין אין די וועגן פון זייער פאַרשטאָרבענעם חבר און פאָטער.

ל. מילער, רעק. סעקרעטער.

מיר, די מיטגלידער פון לענין ברענטש 25, א. א. א. דריקן אויס אונזער טיפסטן טרויער אויף דעם פריציייטיקן טויט פון אונזער טייערן חבר קניאַזיק, וועלכער איז נאָך אַ לאַנג יאָר שווערער קראַנקהייט (קענסער) געשטאָרבן זונטיק, דעם 14טן ביי זיך אין הויז, אין עלטער פון 40 יאָר.

דערביי ווילן מיר אויסדריקן אונזער חברשן מיטגעפיל און סימפּאַטיע צו חברטע קניאַזיק און אירע צוויי קינדערלעך. זאָלן זיי געפינען טרויסט און באַפרידיקונג אין פאַרזעצן דעם רעוואָלוציאָנערן קאַמף פאַר דער באַפרייאונג פון דעם אַרבעטער־קלאַס, אין וועלכן חבר שלמה קניאַזיק האָט אַוועקגעגעבן אַ העלפט פון זיין יונגן לעבן.

מיט דעם טויט פון חבר שלמה קניאַזיק פאַרלירט אונזער ברענטש איינעם פון אונזערע ערלעכסטע און ענערגישסטע פּראָלעטאַרישע טוער. ערע זיין אנדייקען!

נ. גאָלוביצקי, ל. יעלאַן, רעזאָלוציע קאָמיטע לענין בר. 25 א.א.א.

מיר, די מיטגלידער פון אסטראַוו־טשענסטאָכאַווער ברענטש 56, א. א. א. דריקן אויס אונזער מיטגעפיל צו אונזער חבר און מיטגליד יואל זאַרעמבאַ אויפן טויט פון זיין מוטער חיה זאַרעמבאַ.

און זיין טעטיקייט פאַרן אַרבעטער אָרדן און פאַר דער אַרבעטער באַוועגונג זאָל ער אַ טרייסט געפינען.

עקזעקוטיווע בר. 56, אינט. אַרב. אָרדן.

מיר, די מיטגלידער פון ווינטשעווסקי בר. 66 א. א. א. און לייודים אוקזילערי, פאַרזאַמלט ביי אַ מעמאָריעל מיטינג, אָפּגעהאַלטן פריטיק, דעם 18טן דעצעמבער, 1931, דריקן אויס אונזער טיפסטן טרויער צו חברטע לאַקס און איר טאָכטער אויף דעם פריציייטיקן טויט פון חבר ה. לאַקס. זאָל די אַרבעט אויפצובויען אַ שטאַרקן רעוואָלוציאָנערן אָרדן אויסהיילן זייער פאַרלוסט.

ל. לעווי, ס. סמאַלאַק, י. לייבמאַן, רעזאָלוציענס קאָמיטע.

די מיטגלידער פון דעם זאַמ. י. ל. פּרץ ברענטש 75 פון אינט. אַרב. אָרדן, זיינען טיף גערירט איבער דעם פריציייטיקן טויט פון חברטע ס. קיילער און דריקן אויס דעם טיפסטן מיטגעפיל צו חבר קליגער און זיינע צוויי פּיאָנערן צו זייער און אויך אונזער שווערן פאַרלוסט. (אויף אַ מיטינג דעם 22טן יאַנואַר, האָט דער ברענטש געערט חברטע ס. קליגערס אנדייונק). זאָל חבר קליגער און זיינע צוויי פּיאָנערן געפינען אַ טרייסט אין זייער טעטיקייט אויף דעם געביט פון רעוואָלוציאָנערן קלאַסן קאַמף, ווי אויך אין דער מיטהילף פון בויען אונזער אָרדן אַלס אַ באַזע פון רעקרוטירן קלאַסן קעמפער פאַר אַלע אַרבעטער קאַמפן.

פּרעס קאָמיטע.

מיר, די מיטגלידער פונם פריהייט בר. 191 א. א. א. דריקן אויס אונזער טיפן טרויער אויף דעם טויט פון פרייונד קאַרטשעפּסקי, באַליבטער פאָטער פון אונזערע חברים לייזער, בעני, נייטען קאַרטשעפּסקי און איווא בלום.

זאָלן די חברים געפינען טרייסט אין דער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג פאַר דער באַפרייאונג פונם אַלוועלטלעכן אַרבעטער־קלאַס.

אַדאָלף ווייס, רעק. סעק., בר. 191, ראָטשעסטער, נ. י.

THE SPARK
Official organ of the
International Workers Order, Inc.
K. MARMOR
Cultural Director and Editor
R. SALTZMAN
General Secretary

דער פונק

חודש - זשורנאל

Subscription Rates:
One year $1.00
Six months ..... .60
Single copy ..... .10
General Office
32 Union Square
New York City, N. Y.

אָפיציעלער אָרגאַן פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן

VOL. II., No. 5-6, FEBRUARY-MARCH, 1932.

2טער יאָרגאַנג, נומער 5-6, פעברואַר-מערץ, 1932

דער אונטערגאַנג פונם אינדעפענדענט

מיט 47 געגן 14 שטימען האָט די ספּעציעלע קאָנווענשאָן פונם אינדעפענדענט רינג באַשלאָסן זיך צו ליקווידירן. דער באַשלוס איז אַז דער אינדעפענדענט אַרבעטער רינג ווערט אַ טייל פונם „פאָרווערטס"יסטישן אַרבעטער רינג, געגן וועלכן ער האָט געקעמפט 25 יאָר נאָכאַנאַנד.

דער אינדעפענדענט אַרבעטער רינג האָט זיך געגרינדעט אין אָקטאָבער 1906 אין שטאָט מאַסאַטשוסעטס בלויז צוליב דעם וואָס דער ניו יאָרקער אַרבעטער רינג האָט ניט געהאַט קיין „וויסנשאַפטלעכע". צאָלונגען — (פּרעטוירנעל רייטס"). דאָך האָבן זיך ביסלעכווייז אַרום אינדעפענדענט גרופּירט אויך אַזוינע עלעמענטן וואָס האָבן רעוואָלטירט געגן דער ביוראָקראַטיע און געלקייט פון דער „פאָרווערטס"יסטישער פירערשאַפט פונם אַרבעטער רינג. פון דער אַנדערער זייט זיינען דאָרט אויך אַריינגעטראָטן אַ היפּשע צאָל מיטגלידער, וואָס זיינען אַרויסגעשטויסן געוואָרן פון דער אַרבעטער באַוועגונג, אָדער האָבן צו איר קיינמאָל קיין שייכות ניט געהאַט. אַלנפאַלס, האָט זיך דער אינדעפענדענט אַרבעטער רינג יאָרנלאַנג ניט געלאָזט הערן צווישן די אַרבעטנדיקע מאַסן.

אַ פּרינציפּיעלע אָפּאָזיציע צום אַרבעטער רינג ווערט דער אינדעפענדענט ערשט אין דער צייט פונם רעוואָלוציאָנערן אויפברויז אין דער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע. וואָס שטאַרקער עס ווערט דער קאַמף צווישן לינקס און רעכטס אינם אַרבעטער רינג, וואָס פרעכער די ביוראָקראַטיע פונם „פאָרווערטס"יסטישן אַרבעטער רינג טרעט אַרויס געגן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד און געגן דעם רעוואָלוציאָנערן אוואַנגאַרד אין אַמעריקע, אַלץ מער לינקע עלעמענטן שליסן זיך אָן אינם אינדעפענדענט. די פירערשאַפט פונם אינדעפענדענט זעט אַ געלעגנהייט אָפּצורייסן פונם אַרבעטער רינג אַ היפּשע צאָל יונגע, טעטיקע מיטגלידער. זי פּראָקלאַמירט דערפאַר אויך די „אומפּאַרטייאישקייט" פונם אינדעפענדענט אַרבעטער רינג און מאַכט אפילו דעם אָנשטעל ווי זי אַליין (זיין פירערשאַפט) וואָלט באַשטאַנען פון בלויז לינקע עלעמענטן.

געשטויסן פונם לינקן עלעמענט אַלץ מער אין דער ריכטונג פון דער קעמפערישער אַרבעטער באַוועגונג, נעמט אָן דער אינדעפענדענט באַשלוסן צו העלפן די אידישע קאָלאָניזאַציע אין סאָוועטן פאַרבאַנד. ער דריקט אויס באַ יעדער געלעגנהייט זיין סימפּאַטיע מיט דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע. נאָר די גאַנצע צייט טוט עס זיין פירערשאַפט בלויז צוליב דעם, כדי אַריינצוקריגן דעם לינקן עלעמענט, וועמען עס ווערט אַלץ איינגער אינם פאַרבאָסעוועטן אַרבעטער רינג. אין דער זעלבער צייט, ספּעציאַליזירן זיך די פירער פונם אינדעפענדענט אַרבעטער רינג אין „אומפּאַרטייאישער" דיפּלאָמאַטיע. אין אַ ברענטש וואו דער אַלטמאָדישער עלעמענט איז איבערוועגנד, באַנוצן די פירער פונם אינדעפענדענט גאָר אַן אַנדער שפּראַך ווי די וועלכע זיי ריידן אין די נייע ברענטשעס, וואָס באַשטייען פון יונגע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער. נאָר אָט די צוויי פּנים־דיקייט פון דער פירערשאַפט פונם אינדעפענדענט ווערט דעמאַסקירט אַזוי גיך ווי עס קומט צום מאָמענט פון אַנטשיידונג.

ווען די קאָנווענשאָן איז שיקאַגאָ האָט געוואָלט אָננעמען אַן אויסגעשפּראָכענע פּראָלעטאַרישע פּראָגראַם פאַרן אינדעפענדענט, האָט זיין פירערשאַפט זיך געשטעלט געגן. זי האָט זיך אויך ניט באַנוגנט מיט איר אויסגעדראָשענער פּראָגראַם וועגן „אומפּאַרטייאישקייט" און „טאָלעראַנץ", נאָר אָנגעהייבן אַ שטאַרקן קאַמף געגן דעם לינקן עלעמענט. די צווייפּנים־דיקע פירער פונם אינדעפענדענט האָבן זיך אויך געווענדעט אין געריכט, אַרויסגענומען אַן אינדזשאָנקשאָן געגן זייערע לינקע מיטגלידער און געזוכט אַרויפצוצווינגען אַ „סטרייט־דזשעקעט" אויפן אינדעפענדענט אַרבעטער רינג, ער זאָל קיינמאָל ניט קענען ווערן קיין פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציע. די פירערשאַפט פונם אינדעפענדענט האָט דערגרייכט איר ציל. זי האָט אים פאַרהיט פון צו ווערן לינקע. נאָר פאַרטרייבנדיק די לינקע, האָט זי דערמיט אונטערגעשריבן זיין טויט־אורטייל. דער יונגער טעטיקער עלעמענט האָט פאַרלאָזן דעם אינדעפענדענט און זיך געשטעלט אין די רייען פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, וועל־ן זיי האָבן געהאָלפן מאַכן פאַר דער פּראָטערנאַלער קלאַסן אָרגאַניזאַציע וואָס ער איז.

אָנפירנדיק דעם קאַמף געגן די לינקע אינם אינדעפענדענט, האָט זיין פירערשאַפט צום גרעסטן טייל, אויב ניט אינגאַנצן, זיך געשטיצט אויף דער פירערשאַפט פונם „פאָרווערטס"יסטישן אַרבעטער רינג. דערביי איז קלאָר געוואָרן פאַר זיי ביידן, אַז דער אינדעפענדענט איז באַנקראָט, און אַז מען קען שוין סיי ווי ניט מער אַריינגאַרן קיין אַרבעטער אפילו דורך צוויי באַזונדערע באַסישע רינגען.

די ספּעציעלע קאָנווענשאָן פונם אינדעפענדענט אַרבעטער רינג אין ספּרינגפילד האָט אָנגענומען מיט אַן איבערוועגנדיקער מערהייט דעם באַשלוס זיך אויפצולייזן אינם באַסישן אַרבעטער רינג. נאָר צי דער לעצטער וועט אַריינקריגן די עטלעכע טויזנט מיטגלידער וואָס דעם ערשטן איז נאָך געבליבן איז נאָך אַ גרויסע פראַגע. דער אַרבעטער רינג איז בלויז זיכער מיט יענע צוויי דריטל וואָס געפינען זיך אויפן קראַנקן צעטל פונם אינדעפענדענט. ער איז גאַנץ זיכער מיט יענע עלעמענטן, וואָס האָבן שוין גאָרניט צו דערוואַרטן פונם לעבן און זוכן בלויז צו זיין פאַרזאָרגט מיט קרקע און טויטן בענעפיט. נאָר יענע מיטגלידער פונם אינדעפענדענט אַרבעטער רינג, וואָס האָבן נאָך אַ באַציאונג צו דער אַרבעטער באַוועגונג און אירע קאַמפן, די וועלכע ווילן זיין טעטיק אויפן קולטורעלן געביט, די וועלכע סימפּאַטיזירן מיטן סאָוועטן פאַרבאַנד און קאָנען זיך ניט אַריינפּאַסן אינם סאָציאַל פאַשיסטישן צוואַנג פון דער „פאָרווערטס"־מאַשין — אָט די אַלע עלעמענטן וועלן זיך ניט לאָזן אַריינגאַרן אינם אַרבעטער רינג. זיי וועלן מוזן זוכן זייער וועג און וועלן אים אויך סוף כל סוף געפינען צום אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

דער דרעסמאַכער סטרייק

דער עקאָנאָמישער קריזיס, די אַלץ שטייגנדיקע אַרבעטלאָזיקייט און די טעראָריסטישע אַקטן פון דער שלעזינגער־יוניאָן האָבן געצוואונגען די אַרבעטער זיך אונטערצואוואַרפן די שקלאַ־

פישע באַדינגונגען אין די דרעסמאַכער. נאָר די אומגעהויערע עקספּלואַטאַציע פון די באָסעס האָט ענדלעך געבראַכן דאָס געדולד פון די דרעסמאַכער. די לאַגע פון די וואָס אַרבעטן איז געוואָרן ניט פיל בעסער ווי פון די וואָס זיינען אַרבעטלאָז. עס איז שוין ניט געווען קיין סך מער וואָס צו ריזיקירן. און די דרעסמאַכער זיינען אַרויס אין סטרייק פאַר בעסערע באַדינגונגען.

דער דרעסמאַכער סטרייק ווערט אָנגעפירט פון דער פאַר־איינינקטער פראָנט קאָמיטע און די אינדוסטריעלע נאָדל אַר־בעטער יוניאָן. עס גייען צוזאַמען אין קאַמף געגן די באַלע־באַטים סיי אַרבעטער וואָס געהערן פאָרמעל צו דער אינטער־נעשאָנעל, און סיי די וואָס שטייען אין די רייען פון דער אינדוסטריעלער יוניאָן. די סטרייקנדע דרעסמאַכער פאַרשטייען, אַז אין זייער פאַראייניקטער אָנשטריינגונג ליגט זייער מאַכט; אַז בלויז מיט פאַראייניקטע קרעפטן וועלן זיי זיין אימשטאַנד צו באַזיגן זייערע בלוטיקע שונאים.

דער פאַראייניקטער פראָנט פון די דרעסמאַכער האָט גע־קענט האָבן אַ לייכטן זיג איבער די באַלעבאַטים. די דרעסמאַכער האָבן אָבער געגן זיך ניט בלויז די באַלעבאַטים, נאָר אויך די קאַמפּאַניע יוניאָן, אָנגעפירט פון סאָציאַליסטן און לאַווסטאָ־ניסטן. די קאַמפּאַניע יוניאָן האָט דעם צוועק צוריקצוהאַלטן די אַרבעטער פון קאַמף און צו העלפן די באַלעבאַטים אָנגיין מיט זייער שוידערלעכער עקספּלואַטאַציע. כדי אַריינצונאַרן די אַרבע־טער, רופט אויך די קאַמפּאַניע יוניאָן אַ כלומרשטן סטרייק, אַ „געזעצלעכן", וואָס האָט די ברכה פון דער שוואַרץ־מאַהדיקער „אַמעריקאַן פעדעריישאָן אָוו לייבאָר" און איר באַוואוסטן סטרייק ברעכער מעקריידי. עס איז אַ „סטרייק" וועמעס אַלע דעטאַלן זיינען אויסגעאַרבעט געוואָרן בשותפות פון די באָסעס און דער סאָציאַליסטיש־לאַווסטאָניסטישער פירערשאַפט פון דער „אינ־טערנעשאָנעל ליידיס גאַרמענט וואַוירקערס יוניאָן". די לאַוו־סטאָניסטן טרעטן כלומרשט אַרויס אין אָפּאָזיציע געגן די סאָ־ציאַליסטישע שלעזינגערס, האָכמאַנס, א. ד. גל. נאָר דאָס איז אַזאַ „אָפּאָזיציע" וואָס רופט ניט די אַרבעטער צו באַקעמפן די קאַמפּאַניע יוניאָנס און זיך אָרגאַניזירן אין אַ קלאַסנקאַמף אָרגאַניזאַציע. די לאַווסטאָניסטן רופן ליבער צום קאַמף געגן דער פירערשאַפט פון דער פאַראייניקטער פראָנט קאָמיטע און די אָרגאַניזאַציע, נאָר קעמפט געגן דער פירערשאַפט פון דער פאַר־איינינקטער סטרייק קאָמיטע און העלפט די באַלעבאַטים ברעכן דעם סטרייק פון די דרעסמאַכער.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז אַ פּראָלע־טאַרישע קלאַסן אָרגאַניזאַציע. ער שטייט מיט די קעמפערישע אַרבעטער אין אַלע זייערע קלאַסנקאַמפן. אַ גרויסער טייל פון זיינע מיטגלידער אין ניו יאָרק און אין אַנדערע אידוסטריעלע צענטערס געהערט צו דער נאָדל־אינדוסטריע. דער קאַמף פון די דרעסמאַכער איז אונזער קאַמף. מיר דאַרפן אָנווענדן אַלע מיטלען זיי צו העלפן געווינען דעם סטרייק געגן די באָסעס און דער קאַמפּאַניע יוניאָן. אונזערע ברענטשעס דאַרפן זיך גלייך נעמען צו דער אַרבעט צו העלפן אונזערע מוטיקע דרעסמאַכער סטרייקערס. דער דרעסמאַכער סטרייק ווערט געפירט פון אַ פאַראייניקטער פראָנט קאָמיטע. לאָמיר העלפן פאַרשטאַרקן אָט דעם פראָנט, דערמוטיקן זיינע קעמפער און זיי העלפן צום זיג.

קענטאָקיער מיינער ווייזן דעם וועג

דער קאַמף פון די קענטאָקיער מיינערס האָט אויפגערודערט דאָס גאַנצע לאַנד, פון איין זייט איז אויפגעדעקט געוואָרן די גאַנ־צע פאַלשקייט פון דער בורזשואַזער דעמאָקראַטיע. עס האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז וואו דער קאַפּיטאַליזם זעט פאַר זיך די מינדסטע געפאַר, וואַרפט ער אַראָפּ זיין דעמאָקראַטישע מאַסקע און באַ־ווייזט אָפן זיין פאַשיסטישע דיקטאַטור. פון דער אַנדערער זייט, האָט דער קאַמף פון די קענטאָקיער מיינערס געוויזן די פאַלשקייט פון דער סאָציאַל פאַשיסטישער דאָגמע, אַז אַמעריקאַנער אַרבע־טער קאָנען ניט זיין קלאַסנבאַוואוסט. די קענטאָקיער מיינערס האָבן געוויזן אַז זיי האָבן ניט קיינע אילוזיעס איבער דעם ווירק־לעכן צושטאַנד אין די פאַראייניקטע שטאַטן פון אַמעריקע. זיי ווייסן ווער איז ווער. זיי פאַרלאָזן זיך ניט מער אויף די קאַמפּאַניע יוניאָנס, די „יונייטעד מיין וואַוירקערס" און די א. פ. אָוו ל. זיי באַגרייפן שוין גוט, אַז דער קאָנגרעס, דער סענאַט און דער „סופּרים קאָרט", פּונקט אַזוי ווי די געריכט הייזער אין קענטאָקי, לעגיסלאַטור און דער גאָווערנאָר, שטייען אין דינסט פון די באַלעבאַטים. די קענטאָקיער מיינער האָבן אויך באַוויזן, אַז דער אַמעריקאַנער אַרבעטער האָט אויפגענומען די לאָזונג: „גיי ניט אויס פון הונגער, נאָר קעמף!". די קענטאָקיער מיינערס זיינען גרייט אויף אַלע קרבנות. זיי פאַרלאַנגען נאָר אונזער הילף אויפצוהאַלטן זייערע ווייבער און קינדער, ניט צו לאָזן זיי אויס־גיין פאַר הונגער און קעלט. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן וואָס האָט אַזוי ברייטהאַרציק געהאָלפן די מיינערס אין פּענסילוויינע איז אויך גרייט צו טאָן זיין פליכט פאַר די סטרייקנדע מיינערס אין קענטאָקי. נאָר די הילף אין שפּייז און קליידונג דאַרפן קומען וואָס שנעלער. יעדע הילף צו די מיינער אין קענטאָקי פאַרשטאַרקט זייער מוט צום קאַמף, דערמוטיקט אויך די אַרבעטנדיקע מאַסן פון אַלע אַנדערע אינדוסטריען צו זוכן זייער הילף אין זייערע אייגענע כחות דורך אַרבעטער אייניקייט און קלאַסנקאַמף.

אונזער קאַמפּאַניע פאַרן „דיילי וואַוירקער"

דער „דיילי וואַוירקער" איז דער צענטראַל אָרגאַן פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי אין אַמעריקע. ער איז דער טרומפּייט דורך וועלכן דער אוואַנגאַרד פונם אַמעריקאַנעם אַרבעטער קלאַס רופט די מאַסן צום קאַמף. דער הערשנדיקער קלאַס וויל גערן דערשטיקן די שטים פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. די גאַנצע עקזיסטענץ פונם „דיילי וואַוירקער" האַלט זיך אויף דער שטיצע וואָס ער קריגט פונם אַרבעטער קלאַס. דער עקאָנאָמישער קריי־זיס, די אַרבעטלאָזיקייט און די שווערע נויט פון אַפילו די וואָס אַרבעטן נאָך, ווירקט נאַטירלעך זייער שטאַרק אויף דעם עקזיס־טענץ פון „דיילי וואַוירקער". די קעמפערישע אַרבעטערשאַפט קאָן אָבער ניט דערלאָזן אַז די שטים פון דער קאָמוניסטישער פירערשאַפט פונם אַרבעטער קלאַס זאָל אַפילו אויף איין טאָג שטום ווערן. מיר מוזן אָנווענדן אַלע אונזערע כחות אַז דער „דיילי וואַוירקער" זאָל קענען יעדן טאָג זאָגן זיין וואָרט צום אַרבעטער קלאַס אין אַמעריקע.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט, אַזוי ווי אין די פריערדיקע נויטפאַלן פונם „דיילי וואַוירקער", באַשטימט אויך איצט אים צו העלפן אין זיין נוט, און אויף דעמזעלביקן שטייגער. דאָס הייסט, אַז אונזער ברענטשעס זאָלן זאַמלען אַזאַ סומע, וואָס זאָל באַטרעפן ניט ווייניקער ווי 25 סענט פּער מיטגליד. וואָס מער, איז נאָך בעסער. עס איז אויך וויכטיק, אַז אונזערע מיטגלידער זאָלן זאַמלען דאָס געלט אויך אויסער האַלב זייערע ברענטשעס. זאָלן אונזערע חברים זאַמלען אין די שעפּער וואו זיי אַרבעטן, אין די היימען פון זייערע באַקאַנטע און אומעטום וואו זיי קומען אין באַרירונג מיט די ברייטע מאַסן. לאָמיר עס אויך פאַרבינדן מיט אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמ־פּאַניע און זוכנדיק נייע מיטגלידער זיי אויך פאַראינטערעסירן צוגלייך אין דער וויכטיקייט פונם „דיילי וואַוירקער" און די נייטיקייט אים צו העלפן.

וויליאם ווייגער

פאַראויס צו אַ מאַסן אָרדן

(וועגן אונזער רעקרוטיר־קאמפּאניע און דעלעגאציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.)

דעם 30־טן מערץ ווערט אונזער אָרדן אַלט 2 יאָר. אַן ערך אַרום דער זעלביקער צייט (מיט אַ צוויי וואָכן פריער) וועלן מיר שליסן די מיטגלידערשאַפט־קאמפּאניע וואָס ווערט איצט אָנגעפירט אין אָרדן אין צוזאַמענהאַנג מיט שיקן אַ רענק־און־פייל דעלעגאציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. די איצטיקע ווערביר־קאמפּאניע און די מעטאָדן פון רעוואָלוציאָנערן געוועט צווישן די ברענטשעס צו געווינען דאָס רעכט צו זיין פאַרטראָטן אין דער דעלעגאציע זיינען פייערלעכע באַשלוסן פון דער ערשטער קאָנווענשאָן פון אונזער אָרדן. אַ צאָל ברענטשעס האָט די דאָזיקע באַשלוסן פון אונזער צוזאַמענפאָר אויפגענומען מיט דער געהעריקער פּראָלעטאַרישער ערנסטקייט און האָט זיך אימפּעטיק און ענטוזיאַסטיש גענומען זיי דורכפירן. אָט די גרופּע ברענטשעס קען איצט פאַרצייכענען באַדייטנדיקע דער־גרייכונגען אין דער ווערביר־קאמפּאניע און ערנסטן דערפאָלג אין זייער אַלגעמיינער אַרבעט.

ס'איז נאָך איצט צו פרי אונטערצוציען אַ פולן סך הכל פון דער קאמפּאניע. אין משך פון די פאַרבליבענע עטלעכע וואָכן ביזן 12טן מערץ, ווען די קאמפּאניע וועט זיך שליסן אָפיציעל, קען מען נאָך פיל דערגרייכן. מ'דאַרף אָבער שוין איצט אונ־טערפירן אַ טיילווייזן חשבון פון די רעזולטאַטן, מחמת דאָס קען אונז העלפן אין אַ סך פּרטים צו פאַרענדיקן די קאמפּאניע מיט אַ גרעסערן דערפאָלג.

אין דער איצטיקער קאמפּאניע האָט דער אינטערנאַציאָ־נאַלער אַרבעטער אָרדן געוואונען אַ ריינעם צוואוואוקס פון

דריי טויזנט מיטגלידער.

ווערבירט האָבן מיר

פיל מער. ליידער האָבן מיר פאַרלאָרן אַן ערך

זעכצן הונדערט מיטגלידער

וועלכע זיינען אויסגעשלאָסן געוואָרן פאַר ניט צאָלן זייערע חובות צום אָרדן. די צאָל מיטגלידער אין אָרדן איז איצט איבער

פופצן טויזנט.

פופצן טויזנט מיטגלידער איז ניט קיין קליינער אויפטו. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז די איינציקע אידישע פּראָטערנאַלע אָרגאַניזאַציע וואָס קען זיך באַרימען מיט אַ כסדרדיקן און סיסטעמאַטישן וואוקס אין די פאַרגאַנגענע אָנדערהאַלבן יאָר. ווען מיר וואַרפן אַ בליק אויף צוריק און דערמאָנען זיך אָן דעם צושטאַנד אין וועלכן אונזערע לינקע גרופּן פון א. ר. און פון „אינדעפּענדענט" האָבן זיך געפונען מיט אַ צוויי יאָר צוריק קענען מיר ערשט אָנהויבן פאַרשטייען וואָס פאַר אַ קאָלאָסאַלע אַרבעט מיר האָבן אָפּגעטאָן און וועלכן מהלך מיר זיינען דורכגעגאַנגען אין די פאַרגאַנגענע 22 חדשים. בלויז פּראָלעטאַרישער, רעוואָלוציאָנערער ענטוזיאַזם, אומבאַשריינ־טער צוטרוי צו די שעפערישע כוחות פון די אַרבעטער מאַסן און

עקשנותדיקע טאָג־טעגלעכע

אַרבעט האָבן דערמעגלעכט אויפבויען אין אַ רעלאַטיוו קורצער צייט דעם פונדאַמענט פון אַ פּראָלעטאַרישער

מאַסן פּראָטערנאַלער אָרגאַניזאַציע.

ס'דערמאָנען זיך די וואָרנונגען פון די ווייַנבערגס, כאַנינס און באַסקינס צו די רעוואָלוציאָנערע מיטגלידער פון אַרבעטער רינג. „פאָלגט נישט די קאָמוניסטן", האָבן זיי געליאַרמט מיט באַנומענע און דערשראָקענע קולות, פאַרלאָזט ניט דעם אַר־בעטער רינג. די קאָמוניסטן וועלן אייך פאַרפירן. זיי וועלן אייך אַרויסנאַרן פון א. ר. און אייך לאָזן שטיין הילפלאָזע אין דרויסן. איר וועט פאַרלירן אייער אינשורענס. אייערע אָפּגע־צאָלטע געלטער. אום הימלס ווילן, פאָלגט ניט די קאָמוניסטן, זיי וועלן אייך אומגליקלעך מאַכן."

און ווען מ'האָט דערזען, אַז די וואַרנונגען און סטראַשונ־קעס פון דער פאַררעטערישער סאָציאַל־פאַשיסטישער פירער־שאַפט מאַכן אַ קנאַפּן איינדרוק אויף די טויזנטער רעוואָלו־ציאָנערע אַרבעטער־מיטגלידער פון אַרבעטער רינג האָט מען איינגעשפּאַנט די לאָווסטאָניסטישע רענעגאַטן. דאָס בינטל געזונקענע לאָווסטאָניסטישע פאַררעטער האָט געזוכט אַריינרוקן אַ מעסער אין רוקן דער רעוואָלוציאָנערער אידישער אַרבעטער־שאַפט פונקט דעמאָלט ווען דער לינקער פליגל אין א. ר. און א. א. ר. האָט זיך געפונען אין דער שווערסטער און ערנסטער לאַגע. אין נאָמען פון כלומרשטער רעוואָלוציאָנערישקייט האָבן די לאָווסטאָניסטישע לומפּן געגרופן די רעוואָלוציאָנערע מיט־גלידער אויספאָלגן די עצות פון די כאַנינס און באַסקינס און פאַרבלייבן אין „פאָרווערטס"־רינג פון פאַרראַט און קאָנטר־רעוואָלוציע. מיט דעם שווינדל פון דער כלומרשט רעוואָלו־ציאָנערער פראַזע האָבן די ליפּשיצעס און פרימאַנס געזוכט צו דעמאָראַליזירן דעם לינקן פליגל און האָבן דערביי באַוואוסט־זיניק געשפּילט אין די הענט פון „פאָרווערטס". „פאַרלאָזט ניט דעם אַרבעטער רינג און איזאָלירט זיך ניט פון די מאַסן", איז געווען דער היפּאָקריטישער און ליגנערישער געשריי פון לאָוו־סטאָן'ס חסידים.

און דאָס חושבדיקע אינדזשאָנקשאָן־בינטל פון אינדעפּענ־דענט א. ר. האָבן געטענהעט, אַז זיי באַקעמפן מיט די נידריקסטע מיטלען דאָס אַריינקומען פון די לינקע אין „זייער" אָרגאַני־זאַציע מחמת די לינקע זיינען בלויז „ברעכער און שטערער". אַזוי גיך ווי זיי וועלן, מיט דער הילף פון פּאָליציי און אינ־דזשאָנקשאָנס, פּטור ווערן פון דער „קאָמוניסטישער געפאַר" וועלן זיי, די חושבדיקע אינדזשאָנקשאָניסטן, זיך ערשט נעמען בויען זייער „אינדעפּענדענט".

און די טראָצקיסטישע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן האָבן זיי אונטערבאַמקעט: „אודאי, אודאי, אַרויס מיט די קאָמוניסטן און לינקע. מיר ווילן אַן „אינדעפּענדענט" אַ זעלבסטשטענדיקן, אַ שטאָלצן, אַזאַ וואָס וועט ניט ליגן אונטער קאָנטראָל פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי".

וואָס איז, נעבעך, געוואָרן פון אָט די נביאות פון אונזערע פיינט?

דער „אינדעפּענדענט"־פּגר ווערט איצט איינגעזונקען אין ריח־ניחוחדיקן אַרבעטער־רינג זומפּ, און די טראָצקיסטן העלפן טראָגן אין זומפּ אַריין דאָס מיסט־קעסטל אין וועלכן דער פּגר געפינט זיך. אָ, די אינדזשאָנקשאָן־חברה פון אינדעפּענדענט א. ר. האָט באַוויזן פאַר דער גאַנצער וועלט, וואָס פאַר פייאיקע בויער זיי זיינען. ס'איז ניט קיין קליינקייט! אין צוויי יאָר צייט דערשטיקט די אָרגאַניזאַציע, אומגעבראַכט זי פון דער ליכטיקער וועלט. וואַזשנע בויער, ניט אומזיסט האָבן זיי זיך אַזוי געשראָקן פאַר די קאָמוניסטישע „שטערער און ברעכער".

און די „שטאָלצע" טראָצקיסטן — זיי פאַרבלייבן אונאַפּ־היינק אין „אינדעפּענדענט" אין „פאָרווערטס"־זומפּ. דער אַרבעטער רינג ווערט דאָך נישט דאָמינירט פון קיינעם אויסער דעם קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן, פאַשיסטישן „פאָרווערטס" — ס. פּ.־סאָשעליזם און דעם אַנטשלאָסענעם ווילן צו דינען דעם קאַפּיטאַליזם. מיט דעם זיינען די טראָצקיסטן איינשטימיק.

און די לאָווסטאָניסטן. ס'האָט זיי, נעבעך, געציטערט די הערצלעך, אַז די לינקע וועלן זיך איזאָלירן פון די מאַסן. האָבן זיי דערפאַר געהאָלפן באַקעמפן די גרינדונג פון אינטערנאַציאָ־נאַלן אַרבעטער אָרדן און זיינען געוואָרן פּריקאַזטשיקעס בא די ווייַנבערגס און כאַנינס. האָט איר אפשר באַמערקט די ריזיקע פאַרבינדונגען וואָס די לאָווסטאָניסטן האָבן אָנגעקניפּט מיט

מאסן ארבעטער אין משך פון דערזעלבער צייט וואס די רעוואָלוציאָנערע ארבעטער האָבן אויפגעבויט אַן אייגענעם קלאַסן־אָרדן פון איבער פופצן טויזנט מיטגלידער? האָט איר אפשר געהערט פון די גוואלדאָזונע קאַמפן וואס די לאָווסטאָניסטן האָבן אין פאַרלויף פון אָט דער צייט געפירט געגן דער סאָציאַל־פאַשיסטישער ארבעטער־רינג מאַשין? האָט איר אפשר געהערט וועגן אַ באַוועגונג פון דער ערלעכער רענק און פייל פון א. ר. געגן דער מאַשין וואס די לאָווסטאָניסטן האָבן געהאָלפן אַנטוויקלען און אָנפירן?

אָ, ניין! די לאָווסטאָניסטן האָבן זיך חלילה ניט איזאָלירט. זיי האָבן זיך ניט איזאָלירט פון דער כאַפּטע סאָציאַל־פאַשיסטן, נאָר פאַרקערט, זיך איינגער מיט איר פאַרבונדן. זיי האָבן די פאַרגאַנגענע צוויי דריי יאָר געטריי געדינט דער ארבעטער רינג מאַשין, געשטאַנען ניט איינמאָל אין אירע נויטן. אין איצט, ווען עס הויבט זיך אָן אַנטוויקלען אין א. ר. אַ באַוועגונג פון דער ערלעכער, פּראָלעטאַרישער רענק און פייל זיינען די לאָווסטאָניסטן ווידער גרייט צו דינען דער „פאָרווערטס"־מאַשין דורך פּרואוון אויבערנעמען די פירערשאַפט פון אָט דער נייער פּראָטעסט־באַוועגונג כדי זי צו פאַרפירן אין אַ טעמפּ ווינקל.

די אַלע שווארצע נביאות זיינען געווען ניט מער ווי דער אויסדרוק פון שרעק פאַר די שעפערישע מעגלעכקייטן פון די ארבעטנדיקע מאַסן. דורך געשרייען און ווארנונגען, דורך פאַרראַט און פייק־רעוואָלוציאָניזם האָט מען געהאָפט צו דעמאָראַליזירן און אָפּשוואַכן די אַנטשלאָסנקייט פון די באַוואוסטזיניקע ארבעטער צו בויען זייער קלאַסן־אָרדן.

די רעזולטאַטן פון די צוויי און צוואַנציק חדשים לעבן פון אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן זיינען לעבעדיקע עדות פון דעם דורכפאַל פון די שטערונג־פּלענער פון אונזערע שונאים. פון דעם ערשטן טאָג פון זיין גרינדונג ביז היינט איז אונזער אָרדן געגאַנגען בסדר פאָראויס, איז געוואָקסן פיזיש, מאַטעריעל און אין באַוואוסטזיין און איז געוואָרן אַ וויכטיקער, אַ חשובער טייל פון פּראָלעטאַרישן קלאַסן־פראָנט אין די פאַראייניקטע שטאַטן.

די איצטיקע ווערביר־קאַמפּאַניע, וועלכע האָט אַריינגעבראַכט אין אונזער אָרדן טויזנטער נייע מיטגלידער, דאַרף דינען אַלס באַווייז פון די קאָלאָסאַלע מעגלעכקייטן וואָס עקזיסטירן איצט פאַר בויען דעם אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן. מיר האָבן ביז איצט נאָר אָנגערירט די סאַמע אויבערפלעך פון דעם פּרוכטבאַרן פּראָלעטאַרישן באָדן. מיר האָבן זיך אָבער נאָך אפילו ניט צוגערירט צו דער גרונטאָווונער פּראָלעטאַרישער מאַסע פון צענדליקער און הונדערטער טויזנטער וואָס איז גרייט זיך צוהערן צו אונזער וואָרט און קען אַריינגעבראַכט ווערן אין די רייען פון אינטערנאַציאָנאַלן ארבעטער אָרדן.

וואָס זיינען די הויפּט פעלערן פון דער איצטיקער קאַמפּאַניע?

קודם כל דער פאַקט וואָס אין אַ גאָר גרויסער צאָל ברענטשעס פעלט אין אַ היבשער מאָס דער רעוואָלוציאָנערער אימפּעט פון סאָציאַליסטישן געוועט אין דער ווערביר־קאַמפּאַניע. געוויינען דאָס רעכט צו זיין פאַרטראָטן אין דער דעלעגאַציע האָט באַדאַרפט ווערן די רעוואָלוציאָנערע אַמביציע פון יעדן ברענטש און דער טרייב־כח פון דער גאַנצער קאַמפּאַניע. אַ דעלעגאַציע פון ארבעטער פון אַמעריקע צו די ארבעטער און פּויערים פון סאָוועטן פאַראַנד איז אין איצטיקן פּעריאָד פון מלחמה־פּראָוואָקאַציעס געגן אונזער פּראָלעטאַריש פאָטערלאַנד פון אומגעוויינלעך גרויסן פּאָליטישן באַדייטונגספול מחמת דער ערשטער מאַסן־קאַמף קעגן די פאַררעטער פון ארבעטער רינג האָט זיך אַנטוויקלט ארום דער פראַגע פון שנאה אָדער געטריישאַפט צום סאָוועטן־פאַראַנד. אין דער פראַגע פון סאָוועטן־פאַראַנד האָבן זיך די פירער פון א. ר. באַ דער טאָראָנטאָער קאָנווענשאָן דעמאַסקירט אין די אויגן פון ברייטע מאַסן און דערמיט פאַרגרינגערט פאַר דעם רעוואָלוציאָנערן פליגל צו דעמאַסקירן די רעכטע מאַשין אויך אין פראַגן פון אַמעריקאַנישן קלאַסנקאַמף, אויף פאַרראַט פון די טאָג־טעגלעכע אינטערעסן פון די אַמעריקאַנישע ארבעטער.

די מלחמה־צוגרייטונגען און מלחמה־פּראָוואָקאַציעס קעגן סאָוועטן־פאַראַנד ווערן בלוטיקער און אַקטועלער מיט יעדן טאָג. די סכנה פון אַן אָנפאַל אויף דעם לאַנד פון שטייגנדיקן סאָציאַליסטישן אויפבוי ווערט אַלץ גרעסער און גרעסער. וועלכער איז דער זיכערסטער, בעסטער־אויסגעפּרובירטסטער מיטל פון פאַרטיידיקן אונזער סאָציאַליסטיש פאָטערלאַנד? ניטאָ קיין זיכערערער וועג ווי דער וועג פון בויען און שטאַרקן דעם פּראָלעטאַרישן קלאַסן־פראָנט קעגן דער אייגענער בורזשואַזיע, בויען די רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס פון ארבעטער קלאַס, אַנטוויקלען גרויסע מאַסן־קאַמפן קעגן די היימישע קאַפּיטאַליסטן פאַר די בלוטיקע אינטערעסן פון די ארבעטער.

די כללים וואָס די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון אָרדן האָט אויסגעאַרבעט בנוגע דער דעלעגאַציע זיינען אַזעלכע וואָס גיבן אַ מעגלעכקייט דער גרעסטער צאָל ברענטשעס צו באַטייליקן זיך אין סאָציאַליסטישן געוועט מיט אַן אויסזיכט צו געווינען אַ דעלעגאַט. נאָר אפילו יענע ברענטשעס וואָס קענען ניט געווינען קיין דעלעגאַט דאַרפן געדיינקען, אַז ווען אונזער דעלעגאַציע וועט ברייגנען דעם גרום צו די ארבעטער און פּויערים פון סאָוועטן־פאַראַנד אין נאָמען פון אַ פיל־טויזנטדיקער מיטגלידערשאַפט, וועט אַזאַ גרום זיין טייערער און אָנגעלייגטער וואָס גרעסער אונזער אָרגאַניזאַציע וועט צו יענער צייט זיין.

אין די פאַרליבענע וואָכן פון דער ווערביר־קאַמפּאַניע מוז פיבערן מיט טעטיקייט אין יעדער שטאָט און שטעטל וואו מיטגלידער פון אָרדן געפינען זיך. פיל מער ברענטשעס דאַרפן דורכגעדרונגען ווערן מיט דער אַמביציע צו געווינען אַ דעלעגאַט. אַלע ברענטשעס דאַרפן באַשליסן צו אָנשטריינגען יעדן פּיצל פון זייער כח און ענערגיע אַריינצונעמען נייע טויזנטער מיטגלידער. ווען אונזער דעלעגאַציע וועט קומען אין סאָוועטן־לאַנד זאָל זי קענען באַריכטן פון טויזנטער ניי־צוגעקומענע סאָלדאַטן אין אונזער פּראָלעטאַרישער אַרמיי. דאָס וועט זיין די גרעסטע און אָנגעלייגטסטע מתנה באַ די ארבעטער און פּויערים פון אונזער סאָציאַליסטיש פאָטערלאַנד.

די איבער פיר און האַלב טויזנט מיטגלידער וואָס זיינען ביז איצט רעקרוטירט געוואָרן אין דער קאַמפּאַניע זיינען דיפרוכט פון דער ארבעט פון אַ פאַרהעלטניסמעסיק קליינער צאָל ברענטשעס. דאָס איז אַ גוואַלדיקער חסרון. וואָלטן אַלע ברענטשעס צוגעטראָטן צו דער ווערביר־קאַמפּאַניע מיט דעם זעלביקן גלויבן אין זיך און אין די מאַסן, ווי למשל, די ברענטשעס 2, 6, 9, 10, 24 און אַ גאַנצע רייע אַנדערע, וואָלטן מיר שוין ביז איצט געהאַט אַריינגענומען ניט איבער פיר און האַלב טויזנט, נאָר צען אָדער פופצן טויזנט נייע מיטגלידער. דער תירוץ פון קריזיס, ארבעטלאָזיקייט און שלעכטע צייטן מיט וועלכע אַ סך ברענטשעס און טוער זוכן צו פאַרדעקן זייער פּאַסיוויטעט און דורכפאַל אין דער קאַמפּאַניע — פאַרענטפערט קיין זאַך ניט. גראָד איז אונזער אָרדן בכח צו פאַרצייכענען זיינע גרעסטע דערפאָלגן אין דער איצטיקער קאַמפּאַניע צווישן די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן. דער בעסאַראַבער ברענטש 2, וועלכער אָפּערירט מערסטנס צווישן נאָדל־ארבעטער, האָט באַוויזן צו וואַקסן פון 173 (הונדערט דריי און זיבעציק) צו אַ מיטגלידערשאַפט פון אַרום פיר הונדערט און פינף און צוואַנציק און זיין וואוקס האָט זיך נאָך בשום אופן ניט אָפּגעשטעלט. דאָס זעלבע קען געזאָגט ווערן בנוגע דער איבערוועגנדיקער מערהייט פון אַלע ברענטשעס וואָס האָבן זיך באַזונדער אויסגעצייכנט אין דער קאַמפּאַניע. וואָס ס'איז נויטיק, איז גלויבן אין די מאַסן, גיין צו די ארבעטער און טאָן אַגיטאַציע און ווערביר ארבעט. אַקטיוויטעט וועט ברייגנען איבערראַשנדיקע (פאַר פילע) רעזולטאַטן.

נאָך אַ געפערלעכער חסרון וואָס שטערט גוואַלדיק אין דער ארבעט איז אַ נייגונג מצד פיל אָרטיקע פירער און טוער פון רעכטע מאַשין אין פראַגן פון אַמעריקאַנישן קלאַסנקאַמף, אויף פאַרראַט פון די טאָג־טעגלעכע אינטערעסן פון די אַמעריקאַנישע ארבעטער.

די מלחמה־צוגרייטונגען און מלחמה־פּראָוואָקאַציעס קעגן סאָוועטן־פאַראַנד ווערן בלוטיקער און אַקטועלער מיט יעדן טאָג. די סכנה פון אַן אָנפאַל אויף דעם לאַנד פון שטייגנדיקן סאָציאַליסטישן אויפבוי ווערט אַלץ גרעסער און גרעסער. וועלכער איז דער זיכערסטער, בעסטער־אויסגעפּרובירטסטער מיטל פון פאַרטיידיקן אונזער סאָציאַליסטיש פאָטערלאַנד? ניטאָ קיין זיכערערער וועג ווי דער וועג פון בויען און שטאַרקן דעם פּראָלעטאַרישן קלאַסן־פראָנט קעגן דער אייגענער בורזשואַזיע, בויען די רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס פון ארבעטער קלאַס, אַנטוויקלען גרויסע מאַסן־קאַמפן קעגן די היימישע קאַפּיטאַליסטן פאַר די בלוטיקע אינטערעסן פון די ארבעטער.

די כללים וואָס די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון אָרדן האָט אויסגעאַרבעט בנוגע דער דעלעגאַציע זיינען אַזעלכע וואָס גיבן אַ מעגלעכקייט דער גרעסטער צאָל ברענטשעס צו באַטייליקן זיך אין סאָציאַליסטישן געוועט מיט אַן אויסזיכט צו געווינען אַ דעלעגאַט. נאָר אפילו יענע ברענטשעס וואָס קענען ניט געווינען קיין דעלעגאַט דאַרפן געדיינקען, אַז ווען אונזער דעלעגאַציע וועט ברייגנען דעם גרום צו די ארבעטער און פּויערים פון סאָוועטן־פאַראַנד אין נאָמען פון אַ פיל־טויזנטדיקער מיטגלידערשאַפט, וועט אַזאַ גרום זיין טייערער און אָנגעלייגטער וואָס גרעסער אונזער אָרגאַניזאַציע וועט צו יענער צייט זיין.

אין די פאַרליבענע וואָכן פון דער ווערביר־קאַמפּאַניע מוז פיבערן מיט טעטיקייט אין יעדער שטאָט און שטעטל וואו מיטגלידער פון אָרדן געפינען זיך. פיל מער ברענטשעס דאַרפן דורכגעדרונגען ווערן מיט דער אַמביציע צו געווינען אַ דעלעגאַט. אַלע ברענטשעס דאַרפן באַשליסן צו אָנשטריינגען יעדן פּיצל פון זייער כח און ענערגיע אַריינצונעמען נייע טויזנטער מיטגלידער. ווען אונזער דעלעגאַציע וועט קומען אין סאָוועטן־לאַנד זאָל זי קענען באַריכטן פון טויזנטער ניי־צוגעקומענע סאָלדאַטן אין אונזער פּראָלעטאַרישער אַרמיי. דאָס וועט זיין די גרעסטע און אָנגעלייגטסטע מתנה באַ די ארבעטער און פּויערים פון אונזער סאָציאַליסטיש פאָטערלאַנד.

די איבער פיר און האַלב טויזנט מיטגלידער וואָס זיינען ביז איצט רעקרוטירט געוואָרן אין דער קאַמפּאַניע זיינען דיפרוכט פון דער ארבעט פון אַ פאַרהעלטניסמעסיק קליינער צאָל ברענטשעס. דאָס איז אַ גוואַלדיקער חסרון. וואָלטן אַלע ברענטשעס צוגעטראָטן צו דער ווערביר־קאַמפּאַניע מיט דעם זעלביקן גלויבן אין זיך און אין די מאַסן, ווי למשל, די ברענטשעס 2, 6, 9, 10, 24 און אַ גאַנצע רייע אַנדערע, וואָלטן מיר שוין ביז איצט געהאַט אַריינגענומען ניט איבער פיר און האַלב טויזנט, נאָר צען אָדער פופצן טויזנט נייע מיטגלידער. דער תירוץ פון קריזיס, ארבעטלאָזיקייט און שלעכטע צייטן מיט וועלכע אַ סך ברענטשעס און טוער זוכן צו פאַרדעקן זייער פּאַסיוויטעט און דורכפאַל אין דער קאַמפּאַניע — פאַרענטפערט קיין זאַך ניט. גראָד איז אונזער אָרדן בכח צו פאַרצייכענען זיינע גרעסטע דערפאָלגן אין דער איצטיקער קאַמפּאַניע צווישן די פּראָלעטאַרישע עלעמענטן. דער בעסאַראַבער ברענטש 2, וועלכער אָפּערירט מערסטנס צווישן נאָדל־ארבעטער, האָט באַוויזן צו וואַקסן פון 173 (הונדערט דריי און זיבעציק) צו אַ מיטגלידערשאַפט פון אַרום פיר הונדערט און פינף און צוואַנציק און זיין וואוקס האָט זיך נאָך בשום אופן ניט אָפּגעשטעלט. דאָס זעלבע קען געזאָגט ווערן בנוגע דער איבערוועגנדיקער מערהייט פון אַלע ברענטשעס וואָס האָבן זיך באַזונדער אויסגעצייכנט אין דער קאַמפּאַניע. וואָס ס'איז נויטיק, איז גלויבן אין די מאַסן, גיין צו די ארבעטער און טאָן אַגיטאַציע און ווערביר ארבעט. אַקטיוויטעט וועט ברייגנען איבערראַשנדיקע (פאַר פילע) רעזולטאַטן.

נאָך אַ געפערלעכער חסרון וואָס שטערט גוואַלדיק אין דער ארבעט איז אַ נייגונג מצד פיל אָרטיקע פירער און טוער פון

וויליאם אייברעמס

"פאר ליבע געסט"

וועגן סאָציאַליסטישן געוועט אין אינט. אַרב. אָרדן פאַר אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

„מ'פאָרט צו אונז,
נו, זאָל מען
זאָל מען פאָרן,
פאַר ליבע געסט פון יעדן לאַנד
איז גרויט אַ פּלאַץ אין ריי.
און גלייבן גלויבן מיר; צום צווייטן צענדליק יאָר.
פאָרן וועלן מיר צוגאַסט —
אין ראַטנלאַנד באַ זיי."
(חיים גילדין „מ'פאָרט צו אונז".)

ס'איז ניט די ערשטע אַרבעטער דעלעגאַציע וואָס גרייט זיך אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. עס איז אפילו ניט די ערשטע אידישע אַרבעטער דעלעגאַציע. אָבער אויף די פּלייצעס פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן איז אויסגעפאַלן אַ גרויסע היסטאָרישע אחריות. ביז איצט זיינען געפאָרן אידישע אַרבעטער, יחידים, געפאָרן אַן אַרבעטער דעלעגאַציע פון די לינקע ברענטשעס אין אַרבעטער רינג. די דעלעגאַציע וואָס עס וועט פאָרן איצט פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער וועט שוין זיין אַ לעגיטימע, אַן אָרגאַניזירטע און דערוויילטע פון אַ פּראָלעטאַרישער קערפּער־שאַפט, וואָס שטייט פעסט מיט ביידע פיס איינגעוואָרצלט אין די אַרבעטער קאַמפן דאָ אין לאַנד.

דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז דאָך אין איין פּרט — און גאָר אַ וויכטיקן — אַ מוסטער פאַר דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג דאָ אין לאַנד. דער געבורט און וואוקס פון אָרדן צעשלאָגט דאָך אויף פּראַך די אָפּאָרטוניסטישע טעאָריע, אַז די אַרבעטער קאָנען מיט זייערע אייגענע כחות גאָרניט אויפטאָן, אַז זיי קאָנען ניט בויען זייערע אייגענע אָרגאַניזאַציעס, אַז זיי מוזן בלייבן ליגן באַ דעם נאָפּל פון זייער שטאַם, זיך וואַלגערן באַ די פיס פון דער סאָציאַל־פאַשיסטישער, קאָמפּאַני־יוניאָניסטישער „אַרבעטער באַוועגונג". דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן האָט אין דער פּראַקטיק באַפעסטיקט אונזער פּראָלעטאַריש רעוואָלוציאָנערע מאַגנאַ קאַרטאַ אין דער אַרבעטער באַוועגונג. דער קאָמוניסטישער געדאַנק, אין קאַמף קעגן יעדער לאָווסטאָניסטישער, סאָציאַל פאַשיסטישער, אָפּאָרטוניסטישער טעאָריע, פאַר זעלבסשטענדיקער פּראָלעטאַרישער אַקציע קעגן הערשענדיקן קלאַס האָט מיט דעם געבורט און וואוקס פון אונזער אָרדן אָנגענומען בלוט און פלייש. ער איז געוואָרן אַ ממשותדיקער, רעאַלער פאַקטאָר אין אַמעריקאַנישן קלאַסנקאַמף.

אַ דעלעגאַציע פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן טראָגט מיט זיך דעם ערשטן, פעסטן, זעלבסטשטענדיק אָרגאַניזירטן גרום פון די אַרבעטער אין אַמעריקע צו די אַרבעטער אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. און אַ גרום איז עס אַן אייגענער, אַ הייסער, אַ גרום פון אונזערע ביטערע קאַמפן אין אַלע ווינקלען פון אונזער לעבן.

געווען אַ צייט ווען עס איז געווען שווער דורכצופאָרן אין סאָוועטן פאַרבאַנד. אין יענע טעג, אין די טעג פון דזשאַן ריד, ווען מען האָט געדאַרפט דורכברעכן באַגנעטן־וועגט פון שונאַם חיל, האָט נאָך דער אַרבעטער קלאַס ניט געטראַכט וועגן שיקן דעלעגאַציעס. איבער אייראָפּע האָט זיך געטראָגן אַ פלאַם פון רעוואָלטן און האָט דעם שונאַם באַגנעטן־וועגט צעבראָכן. דאָס איז געווען די ערשטע גרויסע דערגרייכונג פון אַרבעטער קלאַס איבער דער גאַנצער וועלט. באַלד נאָך דעם האָט דער הערשנדיקער קלאַס זיך גענומען „באַאַרבעטן" די סאָוועטישע מלוכה. „יעסלי נע דובינאַם טאַק רובליאָם". אויב עס איז זיי ניט געלונגען צעשמעטערן די ערשטע אַרבעטער מלוכה מיט דער הילף פון זייערע אַרמייען, האָבן זיי איר גענומען גראָבן פון איינוויינינק און אויסנווייניק — גראָבן מיטן דאָלאַר און פּראָ־

אָרדן צו זיין זייער צופרידן מיט די דערגרייכטע רעזולטאַטן און גראַטולירן זיך און אַנדערע מיט די דערפאָלגן פון די לעצטע צוויי און צוואַנציק חדשים. אָט די חברים אָריענטירן זיך פון אָנהויב אָן אויף אַ קליינער, שמאָלער באַזע. זיי קענען זיך גאָרנישט פאָרשטעלן אַן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן ניט נאָר פון צענדליקער, נאָר פון הונדערטער טויזנטער מיטגלידער. זיי פאַרגעסן, אַז מיר לעבן אין אַנדערע צייטן. זיי לאָזן אַרויס פון אויג דעם „קליינינקן" פאַקט, אַז דער איצטיקער קריזיס גראָבט אונטער דעם גלויבן אין קאַפּיטאַליזם באַ נייע טויזנטער טויזנטער אַרבעטער; אַז מיט יעדן חדש און יעדער וואָך זיינען נייע טויזנטער און צענדליקער טויזנטער אַרבעטער גרייט זיך צוהערן צו אונזער וואָרט, גרייט זיך אָנשליסן אין פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציעס; אַז גראַד דער קריזיס, לוין־רעדוצירונגען, ברוטאַלע אַטאַקעס אויף די ברייטסטע שיכטן פון אַרבעטער קלאַס עפענען אַלץ מער אויף די אויגן פון אָט די מאַסן בנוגע קאַפּיטאַליזם און בנוגע די פאַשיסטישע און סאָציאַל־פאַשיסטישע דינסט־מוידן פון דער בורזשואַזיע; אַז די אַרבעטער מאַסן ווערן אַלץ מער ראַדיקאַליזירט, ווערן אַלץ רייפערע קאַנדידאַטן פאַר דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג, און אפשר אין דער ערשטער ריי פאַר אונזער אָרדן.

מיר מוזן זיך באַפרייען פון דעם געפיל פון זעלבסטצופרידנקייט. מיר מוזן זיך אויפהערן אָריענטירן אויף אַ קליינער, שמאָלער באַזע פון אַ פּאָר צענדליק טויזנט אייגענע, נאָר־ענטע. מיר דאַרפן אָנהויבן טראַכטן, זיך אָריענטירן און אָר־בעטן אין טערמינען פון דערגרייכן צענדליקער און הונדערטער טויזנטער. מיר קענען דאָס באַווייזן אויב מיר וועלן ניט וואַרטן ביז וואַנען די אַרבעטער וועלן קומען צו אונז, נאָר מיר וועלן גיין און זוכן, אַריינדרינגען איבעראַל וואו די ברייטע מאַסן אַרבעטער געפינען זיך. אונזער לאָזונג דאַרף ווערן: גיין צו די מאַסן. גיין צו זיי אין די היימען, אין די גאַסן, אויף זייערע פאַרזאַמלונגען, אין די שעפּער און אויף די אַרבעטער־בירזשעס, דערגרייכן די אַרבעטער אין זייערע לינקע און רעכטע יוניאָנס, אין די פאַשיסטישע און סאָציאַל־פאַשיסטישע אָרגאַניזאַציעס, אין די לאַנדסמאַנשאַפטן, אומעטום וואו די אַרבעטער זיינען — דאָרט דאַרפן מיר זיין. וואו עס געפינען זיך אַרבעטער דאָרט זיינען פאַראַן קאַנדידאַטן פאַר אונזער אָרדן. מיר קענען און מיר מוזן זיי דערגרייכן. זיי דאַרפן אונז און מיר דאַרפן זיי.

די לעצטע וואָכן פון דער קאַמפּאַניע דאַרפן פאַרוואַנדלט ווערן אין וואָכן פון פיבערישער טעטיקייט. נאָר דעמאָלט וועט אונזער דעלעגאַציע קענען ברייגנען צום סאָוועטן־פאַרבאַנד אַ טייערע מתנה — אַ שטאַרקן, מאַסן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

מער גלויבן אין אונזערע אייגענע כחות, מער צוטרוי, צו דן ברייטע אַרבעטער מאַסן, מער פיבער אין אונזער אַרבעט. נאָך טויזנטער מיטגלידער ביזן שלוס פון דער קאַמפּאַניע!

פאַגאַנדע. מען האָט אָפּגעזאָגט קרעדיטן און פאַרשפּרייט ליגנס.

די רעזאָלוציע בא דער קאָנווענשאָן אין טאָראָנטאָ, אין יאָר 1922, איז אין אַרבעטער רינג געווען ניט קיין צופעליקער קאָנטר־רעוואָלוציאָנערער אויסגוס. פאָדערן די באַפרייאונג פון די „פּאָליטישע אַרעסטירטע" — די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן, האָט געהייסן אויסשיפן דעם צער און צאָרן פון א בורזשואַזיע, וועמענס אַרמייען, וואָס האָבן אַרומגערינגלט די אַרבעטער מלוכה מיט א קייט פון שטאָל און פייער, זיינען צעשמעטערט געוואָרן. פאָדערן די באַפרייאונג פון די ווילדסטע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן, וואָס האָבן זיך געבאָדן אין אַרבעטער בלוט, זיי א נאָמען געבן „פּאָליטישע אַרעסטירטע", איז געווען ניט גלאַט קיין זשעסט, נאָר א סיגנאַל פאַר מאָביליזירן אַלע קליינבירגערלעכע קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע כחות, וועקן זייער האָפנונג אויף „בעסערע צייטן" און גרייטן זיי פאַרן ווייטערדיקן אָנגריף קעגן דער אַרבעטער מלוכה. לאָמיר אויך געדיינקען אַז דער אַרבעטער רינג — זיין פירערשאַפט — האָט די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערע רעזאָלוציע אָנגענומען אויפן שוועל פון קאַפּיטאַליסטישן „סטאַבילזאַציע" פּעריאָד, ווען דער קאַפּיטאַליזם האָט אָנגעהויבן לייגן גרויס געוויכט אויף דער האָפנונג צו דערשטיקן דעם סאָוועטן פאַרבאַנד ניט מיטן דריינגל, נאָר מיטן קערבל. דאָס איז געווען דער פּעריאָד, ווען די אידישע בורזשואַזיע האָט בא זיך אָפּגעמאַכט, אַז עס איז בעסער קאַפּיטאַליזם מיט פּאָגראָמען, איידער סאָציאַליזם אָן פּאָגראָמען.

דער אידישער סאָציאַל־פאַשיזם, אויספירנדיק אין אַרבעטער רינג זיין שליחות פאַר דער בורזשואַזיע, האָט געזוכט צו פאַר שטעלן דעם אידישן אַרבעטער דעם וועג צו דער אַרבעטער מלוכה. נאָר דאָס, וואָס דעם גאַנצן קאַפּיטאַליזם איז ניט געלונגען, איז נאַטירלעך אויך ניט געלונגען די אידישע סאָציאַל־פאַשיסטן. די באַגנעטן־וועגן צעשמעטערט, האָט זיך אָנגעהויבן אַן אומאויפהערלעכער שטראָם, — אינדיווי דועלע טוריסטן פון אָנהויב, שפּעטער גרופּן, נאָך שפּעטער גאַנצע דעלעגאַציעס.

א סך וואַסערן זיינען פאַרלאָפן זינט די אַרבעטער רינג דעלעגאַציע האָט זיך צוריקגעקערט פון סאָוועטן־פאַרבאַנד. געפאָרן איז זי אַהין מיטן צייכן פון אַפּאַרטוניסטישע אילוזיעס אויפן שטערן. — „דער אַמעריקאַנער קאַפּיטאַליזם איז דער שטאַרקסטער אין דער וועלט", „דער אַרבעטער איז דער הויפּט פונדאַמענט פון דער אידישער פּראָטערנאַלער באַוועגונג אין אַמעריקע". — לאַווסטאַניסטישע אילוזיעס, וואָס האָבן געפּענטעט הענט און פיס בא די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער.

געקומען איז די דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד ערב דעם ערשטן יאָר פון דער פּיאַטילעטקע. א יאָר פון טיפע אידעאָלאָגישע קאַמפן, א יאָר ווען די קאָמפּאַרטיי האָט אָנגעהויבן דעם אָנגריף אויף דער לעצטער עקאָנאָמישער פעסטונג פון קאַפּיטאַליזם אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

צוריקגעקומען איז די דעלעגאַציע און האָט געפינען אַמעריקע אויפן שוועל פון מעכטיקסטן קריזיס פון קאַפּיטאַליזם דא אין לאַנד. היינט זיינען שוין צעשמעטערט יענע לאַווסטאַניסטישע אילוזיעס. דער קאַפּיטאַליזם פּלאַצט אויף אַלע נעט; די אַרבעטער הויבן אָן פירן מעכטיקע קאַמפן אונטער זעלבסטשטענדיקע פאָנען — די אידישע אַרבעטער האָבן אויפגעבויט זייער אייגענעם פּראָטערנאַלן אָרדן; די לעצטע עקאָנאָמישע באַזע פון קאַפּיטאַליזם אין סאָוועטן פאַרבאַנד איז צעטרייסלט ביזן גרונט.

היינט שיקן מיר א דעלעגאַציע, וואָס וועט שוין ברייגנען מיט זיך א גרוס פון א טרעסטשענדיקן קאַפּיטאַליזם, פון א רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג וואָס גייט באַרג אַרויף. מיר פאָרן ניט מיט ליידיקן צו זיי און „מיט ליידיקן פון אונזער לאַנד — ווי עס האָט אין 1928 געזונגען גילדין, — וועט קיינער ניט אַוועק".

פון סאָוועטן־פאַרבאַנד קאָן מען ניט אַוועק מיט ליידיקן. אַזוי אימפּעטדיק איז דאָס לעבן, דאָרט וואו עס בויט זיך דער סאָציאַליזם, אַז עס פילט אָן דאָס האַרץ מיט פרייד ביז איבער די ברעגן. ווען עס פאָרט אַן אַרבעטער דעלעגאַציע פאָרט זי ניט בלויז זען, ניט בלויז זאָגן מבינות, זי פאָרט זיך לערנען, ווי צו באַנוצן דעם קלאַסן־געווער געגן שונא דאָ בא זיך אין לאַנד פון קאַפּיטאַליסטישער „דעמאָקראַטיע". זי פאָרט זען די פּראָלעטאַרישע דיקטאַטור בא דער אַרבעט — דאָס איז עטוואָס מער ווי א קלאַנג א פּוסטער, דאָס איז דער גאַנצער וועלט־באַנעם, דאָס איז די האָפנונג פון אַרבעטער קלאַס איבער דער גאַנצער וועלט.

אַרומכאַפּן דעם דאָזיקן אמת, זען ווי ער ווירקט אויפן לעבן פון די אַרבעטער מאַסן, בתוכם אויף דעם לעבן פון די אידישע מאַסן, איז אַן אויפגאַבע א ווירדיקע פאַר יעדער אַרבעטער דעלעגאַציע און זיכער פאַר דער דעלעגאַציע פון אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. די דעלעגאַציע וועט העלפן צעשמעטערן די טאָג־טעגלעכע ליגנס פון דער קאַפּיטאַליסטישער און סאָציאַל־פאַשיסטישער פּרעסע. זי וועט אין דעם אידישן אַרבעטער לעבן אַריינטראָגן א פרישן שטראָם אמת וועגן לאַנד פון פּראָלעטאַרישער דיקטאַטור.

און לאָמיר דאָ זאָגן: ווען מיר שיקן א דעלעגאַציע, שיקן מיר זי זאָל זען סיי די קאָלאָסאַלע דערגרייכונגען, סיי די שטערונגען, וואָס ליגן אין וועג, סיי די חסרונות און זייערע וואָרצלען. מיר פאָדערן פון אַזא דעלעגאַציע זי זאָל האַלטן אָפן די אויגן און קוקן אויפן לאַנד וואו עס בויט זיך דער סאָציאַליזם ניט מיט פאַרטרוימטע, פאַרליבטע אויגן,— וואָס דאָס איז נאַטירלעך, — נאָר זען און דערזען, אַז עס איז נאָך פאַראַן א ביטערער קלאַסן־קאַמף אין לאַנד, זען און דערזען, אַז עס זיינען נאָך פאַראַן קאַפּיטאַליסטישע כחות, וואָס שטעקן אַרויס זייערע שלאַנגען ציינגלעך בא יעדער געלעגנהייט, וואו זיי קאָנען טאָן שאָדן דער פּראָלעטאַרישער מלוכה. בלויז קוקנדיק מיט אָפענע אויגן וועט אַזא דעלעגאַציע קאָנען דערזען די גרויסע געפאַר, וואָס לויערט אויף דער אַרבעטער מלוכה סיי מצד די אינערלעכע ,סיי מצד די אויסערלעכע שונאים. בלויז דער וואָס דערזעט די פּראָלעטאַרישע דיקטאַטור אין גאַנצן פאַרנעם, קאָן איבערגעבן דעם ציטער פון זיין האַרצן, קאָן טיף און ערנסט רופן די מאַסן קעמפן קעגן די מלחמה פאַרשווערונגען אויף דער פּראָלעטאַרישער מלוכה.

אַן אויפגאַבע פאַר דער דעלעגאַציע איז עס ניט קיין קליינע. און גרייטנדיק זיך פאַר דער אויפגאַבע האָט דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן ריכטיק אַוועקגעשטעלט די פראַגע פון סאָציאַליסטישן געוועט אין די ברענטשעס. שוין איצט, כאָטש מיר לעבן אין א קאַפּיטאַליסטישער אַרומרינגלונג, ווערן פאַר אונז די לעקציעס פון דער גרויסער באָלשעוויסטישער רעוואָלוציע אַזוי נויטיק, ווי די לופט מיט וואָס מיר אָטעמען. און שוין איצט ווערט דער סאָציאַליסטישער געוועט א טרייב־כח ניט בלויז פאַר פּראָפּאַגאַנדירן אונזערע אידייען, נאָר א פאַקטאָר אין ממשותדיק פאַרשטאַרקן אונזערע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און אונזער קאָמוניסטישע פּרעסע. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן און די אַרבעטער קלובן האָבן דאָך דורך זייער סאָציאַליסטישן געוועט פאַקטיש געראַטעוועט די „מאָרגן פרייהייט". דורך דעם איצטיקן „סאָציאַליסטישן געוועט" פאַר א דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד באַווייזן די ברענטשעס, אַז זיי קאָנען צונויפהעפטן די פּראָלעטאַרישע לאָזונג מיט קאָנקרעטע רעזולטאַטן — מיט פאַרפעסטיקן זייער אָרגאַניזאַציע. און דאָס וועט זיין די בעסטע, די שענסטע מתנה וואָס די דעלעגאַציע פון אָרדן וועט ברייגנען צו די אַרבעטער פון סאָוועטן פאַרבאַנד

אימפּעטדיקער, חברים, פירט אָן דעם סאָציאַליסטישן געוועט. געדיינקט — „פאַר ליבע געסט פון יעדן לאַנד, ס'איז גרייט א פּלאַץ אין ריי." און געדיינקט גלייכצייטיק וואָס עס זאָגן די סאָציאַליסטישע אַרבעטער. זיין זאָגן—„און גלייבן גלויבן מיר, צום צווייטן צענדליק יאָר,פאָרן וועלן מיר צוגאַסט — אין ראַטנלאַנד צו זיי".

נ. שייפער

יעדער ברענטש קען געווינען אַ דעלעגאַט

עס דערנענטערט זיך דער 12טער מערץ — דער טאָג ווען עס שליסט זיך אָפיציעל די קאַמפּאַניע — דער קאָנטעסט פאַר דער דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד. איז נויטיק אונטער־ציען אַ סך הכל, אָפּפרישן אין זכרון פון די ברענטשעס אין ניי יאָרק און איבערן לאַנד די כללים פון קאָנטעסט, אָנווייזן די קאַ־טעגאָריעס, דאָס קען נאָך אין דער פאַרבליבענער צייט העלפן די ברענטשעס וואָס האָבן שוין אויפגעגעבן די האָפנונג צו גע־ווינען דעם קאָנטעסט.

מיר קענען זיך אָבער ניט צוריקהאַלטן אָנצוואַווייזן נאָכ־אַמאָל, כאָטש אין אַ פּאָר ווערטער, די פּאָליטישע באַדייטונג פון דער דעלעגאַציע.

אונזער דעלעגאַציע פאָרט אין לאַנד פון די אַרבעטער און פּויערים אין אַ מאָמענט, ווען דער קריזיס אין אַמעריקע האָט שוין צענישט געמאַכט ניט נאָר די חשבונות פון די קאַפּיטאַליס־טישע פּראָפעסאָרן און עקאָנאָמיסטן, נאָר אַפילו זייערע אַרויס־העלפער — די לאָווסטאָניסטן — האָבן שוין אויך אָנגעפאַנגען איינזען, אַז אַמעריקע איז ניט קיין „אויסנאַם"; אין אַ מאָמענט ווען 12 מיליאָן אַרבעטער אין אַמעריקע זיינען אַרבעטלאָז און צוזאַמען מיט זייערע פאַמיליעס גייען זיי אויס בוכשטעבלעך פון הונגער. דער קריזיס איז שוין אַריין אין זיין דריטן יאָר, און ווערט וואָס אַמאָל טיפער און ברייטער.

אונזער אָרדן איז געבאָרן געוואָרן אין דעם קריזיס — אונ־זער אָרדן וועט ווערן צוויי יאָר אַלט דעם 30טן מערץ — נאָך אַ ביטערן אַכט יאָריקן קאַמף מיט די סאָציאַל־פאַשיסטישע אָר־דנס, דער „אַרבעטער" רינג און דער אינדעפּענדענט „אַרבעטער" רינג. און שוין איצט איז קלאָר, אַז אונזער אָרדן איז געבאָרן געוואָרן אין אַ היסטאָרישער צייט, און אים וועט אויסקומען צו פאַרנעמען אַן אָנגעזעענעם פּלאַץ אין דער געשיכטע פון קאַמף פון די אַרבעטער אין אַמעריקע און דער פאַרטיידיקונג פונם סאָוועטן פאַרבאַנד.

עס האָט זיך אָנגעפאַנגען אין טאָראָנטאָ, איבער דער רע־זאָלוציע פון אַנערקענען די „מאָרגן־פרייהייט" — דאַן די „פריי־הייט". מיט וואָס האָבן געענטפערט די סאָציאַל־פאַשיסטישע פירער פון „אַרבעטער רינג"? זייער ענטפער איז געווען אַ רע־זאָלוציע געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד — פאָדערן די באַפרייאונג פון די קאָנטר־רעוואָלוציאָנערן.

הינטער דעם איז געווען אַ גאַנצע אידעאָלאָגיע. עס איז שפּעטער אויסגעוואָקסן דער קאַמף אין די טרייד יוניאָנס, דער קאַמף אַרום דעם „איקאָר" א. א. וו. אָבער דער הויפּט קאַמף, דער מאָביליזיר כח איז אַלע מאָל געווען דער סאָוועטן־פאַרבאַנד.

און אַפילו דער קאַמף אין אינדעפּענדענט, כאָטש פאָרמעל האָבן די קאַניקאָווס, די יגרלס און די מרס. קאַניקאָווס א. א. וו. געשריען קאָמוניסטן, אָבער הינטער דעם געשריי איז געלעגן באַ־האַלטן דער האַס צום סאָוועטן־פאַרבאַנד, די מורא פאַר דעם קאַמף פאַר אַ סאָוועטן סיסטעם אין אַמעריקע. זיי, די אָפּגע־פּאַשעטע פירער פון אינדעפּענדענט האָבן אויף אַ צינישן אופן דעמאָנסטרירט דורך דעם, וואָס גלייך נאָכדעם ווי זיי האָבן גע־קראָגן די פאַרוואַלטונג אין זייערע הענט, האָבן זיי פאַרטאַכלע־וועט די נאָענט פון 5 טויזנט דאָלער וואָס די מיטגלידער פון אינדעפּענדענט האָבן געזאַמלט פאַר דעם דאָרף אין ביראָ־בי־דזשאַן, און האָבן אָפּגעשניטן זייער פאַרבינדונג מיט דעם סאָ־וועטן־פאַרבאַנד.

קיין בעסערע באַלוינונג דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד און צו דעם קאַמף פאַר אַ סאָוועטן־פאַרבאַנד אין אַמעריקע קען דעריבער ניט זיין, ווי אַ שטאַרקע, אויסגעקריסטאַליזירטע קאַמפּס־פּייאיקע אַרבעטער אָרגאַניזאַציע אין אַמעריקע.

וואו איז איצט דער אינדעפּענדענט, נאָכדעם ווי ער האָט זיך „געראַטעוועט" פון די קאָמוניסטן און סאָוועטיסטן?

אונזער דעלעגאַציע וועט קענען ברייגנען אַ גרוס די סאָווע־טישע אַרבעטער און פּויערים, אַז זייער, אונזער שונא, דער אינ־דעפּענדענט, איז שוין ניטאָ אויף דער וועלט, די אַרבעטער האָבן זיי פאַרלאָזט און די שונאים פון סאָוועטן־פאַרבאַנד זיינען פאַר־שלונגען געוואָרן פון דעם „אַרבעטער" רינג.

און וואו איז דער „אַרבעטער" רינג?

דער „אַרבעטער" רינג וואַרגט זיך מיט דעם אינדעפּענ־דענט, וועמען ער האָט איינגעשלונגען. מיט שנעלע טריט גייט דער „אַרבעטער" רינג באַרג אַראָפּ, פון אַ מיטגלידערשאַפט פון 85 טויזנט אין 1926, ציילט ער שוין היינט — מיט די 10 ביז 20 טויזנט מיטגלידער וואָס ער האַלט אויף די ביכער און צאָלט פאַר זיי פון די רעזערוון — 69 טויזנט מיטגלידער. וועט ער בלייבן דערביי? ניין! אַזוי לאַנג ווי אין דעם רינג זיינען פאַ־ראַן אַרבעטער — און עס זיינען פאַראַן דאָרט אַרבעטער — וועט ער ניט קענען לעבן רואיק מיט אַ פּראָגראַם וואָס פאַרטיידיקט סקעבס, אין וועמעס פירערשאַפט עס ווערן דערהויבן סקעבס, און וואָס זיינען ערשט־קלאַסיקע מחותנים אויף אַלע קאָנטר־רע־וואָלוציאָנערע קאָנפערענצן.

און דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן?

דער אָרדן האָט אין זיינע 20 חדשים עקזיסטענץ באַוויזן צו וואַקסן אין דער טיף און אין דער ברייט, אָנגעפאַנגען מיט 2-3 טויזנט און שוין דערגרייכט נאָענט פון 15 טויזנט דיום באַ־צאָלטע מיטגלידער. אין דעם לעצטן יאָר אַליין האָט דער אינ־טערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן אַריינגענומען איבער 7 טויזנט נייע מיטגלידער, און דאָס איז מעגלעך געווען דערפאַר, וואָס דער אָרדן האָט זיך איינג פאַרבונדן סיי מיט די קאַמפּן פון די אַרבעטער דאָ, סיי מיט די קאַמפּן פון די אַרבעטער אין דער גאַנ־צער וועלט, און ספּעציעל מיט די קאַמפּן וואָס די סאָוועטישע אַרבעטער און פּויערים פירן פאַר דעם סאָציאַליסטישן אויפבוי פון סאָוועטן־פאַרבאַנד.

דער סאָוועטן־פאַרבאַנד איז אונזער אינספּיראַציע, אונזער לייכט טורעם אויף דעם וועג צו בויען אַן אינטערנאַציאָ־נאַלן קאַמף פייאיקן אַרבעטער אָרדן.

ניט נאָר וועלן זיך די סאָוועטישע אַרבעטער פרייען מיט אונזער דערגרייכונג, נאָר נאָך מער וועלן מיר זיך פרייען מיט דעם גרוס וואָס די סאָוועטישע אַרבעטער און פּויערים וועלן אונז שיקן דורך אונזער דעלעגאַציע.

איז ווי גוט וועט זיין יענעם ברענטש, וואָס וועט געווינען דעם קאָנטעסט, איז אָבער נאָך וויכטיקער, אַז מיר אַלע זאָלן אויסנוצן דעם גרויסן סענטימענט וואָס עס באַהערשט די אַרבע־טער אין אַמעריקע פאַר דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד און מיט מער ענערגיע עקספּלואַטירן עס פאַר דעם אויפבוי פון אונזער פּראָ־סאָוועטישער פעסטונג.

מיר גיבן דאָ אַ טאַבעלע פון די ברענטשעס פון די ערשטע 2 קאַטעגאָריעס, וואָס האָבן פאַרגרעסערט די צאָל פון די מיט־גלידער ניט ווינציקער פון צען פּראָצענט, און פון דער 3טער קאַטעגאָריע בלויז די וואָס האָבן שוין דערגרייכט 50 אָדער מער מיטגלידער. אַלע אַנדערע גייען ניט אַריין אין דער ליסט. (די ציפערן פון די טאַבעלע דינען נאָר ביזן 1טן יאַנואַר. זינט יענער צייט האָבן זיך די ציפערן געביטן) פון אַלע אידישע ברענטשעס סיי אין ניו יאָרק סיי אי־

ערשטע קאַטעגאָריע

פון 100 מיטגלידער און איבער

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיקע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
1	204	275	35%
2	173	381	120%
3	160	195	22%
4	149	230	64%
6	91	215	136%
7	91	116	28%
9	74	196	165%
10	75	132	76%
17	84	119	42%

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיקע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
24	127	191	50%
28	92	114	24%
32	90	109	21%
37	56	103	84%
42	114	130	14%
72	59	151	156%
75	101	202	100%
116	109	131	20%
127	96	183	91%

צווייטע קאַטעגאָריע

פון 50 ביז הונדערט

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיקע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
8	56	89	59%
11	83	108	30%
19	77	91	18%
33	73	85	17%
34	49	108	120%
38	57	76	51%
51	75	97	29%
53	77	89	16%
55	55	62	13%
56	44	61	39%
59	49	67	37%
64	56	72	29%
71	62	120	94%
74	57	102	79%
95	70	83	19%
96	49	84	71%
99	53	80	51%
100	57	110	93%
101	58	75	29%
112	48	59	23%

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיקע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
115	52	76	46%
120	57	63	11%
121	31	65	110%
122	63	112	78%
124	88	101	15%
132	57	91	60%
133	40	93	143%
134	30	83	177%
138	47	108	130%
140	44	89	102%
145	45	57	30%
146	69	75	67%
147	54	111	61%
165	49	62	27%
173	55	76	38%
176	45	70	56%
179	—	95	——
187	65	74	14%
223	—	64	——
277	—	86	——

דריטע קאַטעגאָריע

ווייניקער ווי 50

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיגע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
14	39	51	31%
21	36	69	38%
45	18	57	14%
46	39	51	2%
47	31	53	6%
48	—	54	8%
50	46	65	30%
63	44	59	18%
83	38	50	32%
86	50	52	4%

ברענטש נומער	צאָל מיטגלידער אויגוסט 15 1930	איצטיגע צאָל	פּראָפּאָרציאָנעלער געוווינס
87	37	54	8%
98	40	56	12%
107	42	53	6%
139	50	67	34%
150	31	51	2%
160	31	56	12%
167	17	53	6%
169	26	56	12%
196	37	56	12%
216	33	60	20%

בערן לאַנד. אין דעם קאָנטעסט באַטייליקן זיך אַלע ברענטשעס וואָס זיינען געגרינדעט געוואָרן ביז נאָוועמבער דעם 1טן, 1931. די ברענטשעס וואָס זיינען געגרינדעט געוואָרן נאָך נאָוועמבער דעם 1טן גייען אין דעם צעטל ניט אריין.

דאָס זיינען די כללים:

א) ערשטע קאַטעגאָריע. ברענטשעס וואָס האָבן געהאַט הונדערט אָדער מער מיטגלידער ביי דער קאָנווענשאָן אין מאַי 1931.

ב) צווייטע קאַטעגאָריע. ברענטשעס וואָס האָבן געהאַט פון 50 ביז 100 מיטגלידער ביי דער קאָנווענשאָן אין מאַי 1931.

ג) דריטע קאַטעגאָריע. ברענטשעס וואָס האָבן געהאַט ווייניקער ווי 50 מיטגלידער ביי דער קאָנווענשאָן אין מאַי 1931.

ד) אויסער די 3 קאַטעגאָריעס, וועלן 2 ברענטשעס: איינער אין ניו יאָרק און איינער אויסער ניו יאָרק, וואָס וועט אריינעמען אַן אַבסאָלוט גרעסטע צאָל נייע מיטגלידער פון אויגוסט 15טן

(שלוס אויף זייט 31)

פ. נאָוויק

צען יאָר „פרייהייט"

1.

— דאָס ליכט פון די אויגן האָט מען אונז צוגענומען, — שרייבט מען אין אַ בריוו פון האַוואַנאַ, קובא, צו דער „מאָרגן פרייהייט". — מען האָט אונז פאַרבאָטן קריגן די „מאָרגן פרייהייט". פאַר האַלטן די „מאָרגן־פרייהייט" אַרעסטירט מען. די בלוטיקע מאַטשאַדאָ דיקטאַטור שטופּט אונז אין די הענט אַריין דעם „פאַרווערטס", דעם „טאָג", דעם „מאָרגן זשורנאַל". אָבער די צייטונגען זיינען אונז מיאוס, מאַטשאַדאָ'ס צייטונגען. איז אונז שלעכט. ס'איז אונז פינצטער געוואָרן דער טאָג אָן דער „מאָרגן פרייהייט".

דאָס איז ניט געווען סתם אַזוי אַ בריוול פון אַ סענטימענטאַלן לייענער. איך בין געווען פאַראַיאָרן אין האַוואַנאַ און איך האָב געזען ווי צוגעבונדן די דאָרטיקע אידישע אַרבעטער זיינען צו דער „מאָרגן פרייהייט" און מיט וואָס פאַר אַ ליבע זיי נעמען אויף די שילוחים פון דער „מאָרגן פרייהייט".

אַזוי אין פּאַריז, וואו עס געפינען זיך אַ סך טויזנטער אידישע אַרבעטער, מייסטנס פון פּוילן, אין זייער קולטור־פאַראיין, וועלכער האָט אַלע אָוונט געדרוישט ווי אַ בינשטאָק, האָב איך געזען מיט וואָס פאַר אַ פלייסיקייט מען פלעגט „אויסלייענען" די „מאָרגן פרייהייט", „אויסלייענען" אויף פּיצלעך. און אַ מיטאַרבעטער פון דער „מאָרגן פרייהייט" איז דאָרט אַן אייגענער מענטש. מען דערמאָנט אים אַרטיקלען, וואָס ער האָט שוין אַליין לאַנג פאַרגעסן.

אַזוי אין בערלין. אַרבעטער האָבן דערמאָנט זאַכן, וואָס האָבן געהאַט אַ לאָקאַלן ניו יאָרקער אינטערעס. ס'האָט פאַרוואונדערט — ווי זיי האָבן עס אַלץ געדיינקט! און אין ביאַליסטאָק האָט מען געבעטן, אַז מען זאָל בשום אופן, אויף איין איין טאָג אפילו, ניט אָפּשטעלן די „מאָרגן־פרייהייט". אין וואַרשע דערוויסט מען זיך פון דער „מאָרגן פרייהייט" וועגן דער לאַגע אין... פּוילן. די אַרטיקע אידישע צייטונגען זיינען בורזשואַז־פאַשיסטיש, געל־פאַרחזירט.

— מיר ווייסן ניט וואָס מיר וואָלטן געטאָן אָן דער „מאָרגן־פרייהייט"!

אין קיעוו, אין דער ווינטשעווסקי־ביבליאָטעק, האָב איך געטראָפן די „פרייהייט" איינגעבונדן און אָפּגעהיט פון ערשטן טאָג פון איר דערשיינען — אפשר נאָך מער אָפּגעהיט ווי אין דער רעדאַקציע, אין ניו יאָרק. און אין מאָסקווער קלוב „קאָמוניסט" איז זיכער די „פרייהייט" אַ חשוב.

מען וואָלט אַזוי געקענט אויסרעכענען לאַנד נאָך לאַנד, שטאָט נאָך שטאָט — וואו עס געפינען זיך אידישע אַרבעטער. פון בוענאָס אייראַס, אין אַרגענטינע, ביז'ן קליינעם ליטווישן שטעטל, וואו די „מאָרגן פרייהייט" גייט פון האַנט צו האַנט, ווי אַמאָל די דינע פּאַפּיראָס־פּאַפּיר ביבעלעך. פון כאַרקאָוו און קאָפּענהאַגן, וואו מען האָט געפייערט דעם נייַנטן יובילעי פון דער „מאָרגן־פרייהייט", ביז יאָהאַנעסבורג, אין דרום אַפריקע, וואו באַוואוסטזיניקע אידישע אַרבעטער מוזן האָבן די „מאָרגן־פרייהייט", ביז תל אָביב, אין פּאַלעסטינע, וואו די „מאָרגן־פרייהייט" מוז ווידער אַמאָל גיין אומלעגאַל פון האַנט צו האַנט

די „מאָרגן פרייהייט". אונזער „מאָרגן פרייהייט".

גרויס איז אונזער פרייד, ווען מיר פייערן שוין איר צענטן יובילעי. גרויס איז אונזער פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַרן אינטערנאַציאָנאַלן פּראָלעטאַריאַט איר אָפּצוהיטן, אויפצוהאַלטן, פאַרשטאַרקן און פאַרבעסערן.

2.

דער וועג פון דער „מאָרגן פרייהייט" איז דער וועג פון דער אַרבעטער באַוועגונג אין אַמעריקע און פון אַלע לענדער. ווילט זיך אָנכאַפּן אַ באַזונדערס שאַרפן שטריך, וואָס אידענטיפיצירט זיי ביידן — די באַוועגונג און די „מאָרגן פרייהייט". דאַכט זיך, אַז אַזאַ שטריך איז — איינגעשפּאַרטקייט, קאָמוניסטישע איינגעשפּאַרטקייט. דאַכט זיך, אַז דאָ איז די „פרייהייט" אַרויסגעגרוקט געוואָרן פון דער קאָמוניסטישער באַוועגונג ווי אַ פּיאָנער צווישן די אידישע אַרבעטער און זייערע אינסטיטוציעס.

איינגעשפּאַרטקייט. ניט אָפּטרעטן. אויסהאַלטן.

אַ שאָד, וואָס עס איז נאָך ניט געקומען דער פּראָלעטאַרישער קאָמפּאָזיטאָר, וואָס זאָל די איינגעשפּאַרטקייט, און דעם טריאומף אירן, אין מוזיק אויסדריקן. אַ שאָד, וואָס דער פּראָלעטאַרישער פּאָעט איז נאָך ניט געקומען, וואָס זאָל אין געהאַמערטע פערזן אַרומנעמען די גאַנצע עפּאָפּייע — צען יאָר „פרייהייט" — „מאָרגן פרייהייט". צען יאָר קאַמף, געראַנגל, געוואַלד־רופן נאָך רעטונג, שיעור ניט אונטערגאַנג, און אויפשוואונג, און ווידער קאַמף, רויט־בלוטיקער קאַמף אַלע מאָל.

עס איז געקומען דער סאָוועטן־פאַרבאַנד און האָט אין קאַמף געגן אַלע שונאים, אונטער דער פירערשאַפט פון לענין און לענינ'ס פּאַרטיי, אַרויסגענומען פון רעוואָלוציאָנערן ווערטערבוך די ווערטער: „אונטערגעבן זיך". אָפּטרעטן — כדי בעסער אַ שפּרונג צו טאָן — אָבער ניט אונטערגעבן זיך. באָלשעוויקעס גיבן זיך ניט אונטער. די „פרייהייט", ניט געקוקט אויף איר באַראַקטער אין די ערשטע יאָרן אירע, וואָס האָט איר געגעבן מער דעם אינהאַלט פון אַ פּראָ־קאָמוניסטישער צייטונג, און ווייניקער אַן אינהאַלט פון אַן אָרגאַן פון דער קאָמוניסטישער באַוועגונג, האָט אָבער די ערשטע טעג אירע אויפגעכאַפּט אָט דעם שטריך פון דער קאָמוניסטישער באַוועגונג: ניט אונטערגעבן זיך!

און דאָ האָט די „פרייהייט" געטאָן פּיאָנערן־אַרבעט. איר ניט אונטערגיין, כאָטש עס איז געווען אַזוי „קלאָר", אַז זי „מוז" אונטערגיין, האָט געדינט ווי אַ ביישפּיל פאַר אַנדערע טיילן פון דער באַוועגונג. דורך דער „פרייהייט" האָבן די קאָמוניסטן געוויזן אַ מוסטער פון האַרטנעקיקן קאַמף.

געווען אַמאָל קאַמפן אין די נאָדל־טריידס. געווען אַ הורוויטש־קאַמף אין 1914. געווען אַ קאַמף פון לאָקאַל איינס אין 1917. די מאַסן זיינען גרייט געווען אויף קאַמף. האָבן נאָכגעפאָלגט ווידערשפּעניקע אָנפירער. אָבער עס איז אַלע מאָל גאָרניט געוואָרן.

— וואָס זשע איז פאָרגעקומען אין 1917? — האָב איך מיט יאָרן צוריק געפרעגט דעם אָנפירער פון יענעם קאַמף, אַ רובין, וועלכער איז אין 1927 אַנטלאָפן פון שלאַכטפעלד.

— גאָרניט, — האָט ער געענטפערט. — מען האָט געמוזט צומאַכן דאָס פענצטערל.

— וואָס הייסט, די מאַסן זיינען דאָך געווען מיט אייך?

— יאָ, אָבער עס איז ניט געווען קיין „קופּער". די באַלעבאַטים האָבן געצוואונגען די אַרבעטער צו גיין אין דעם רעאַקציאָנירטן לאָקאַל איינס, און... מיר האָבן געמוזט צומאַכן דאָס פענצטערל.

אויפגעפלאַקערט אַ קאַמף, די מאַסן האָבן זיך אַרויסגעריסן פון צאַם, און — „געמוזט" זיך אונטערגעבן. די אָביעקטיווע באַדינגונגען זיינען געווען, די מאַסן זיינען גרייט געווען צו אַ

קאמף, עס איז אָבער ניט געווען קיין באַלשעוויסטישע פירער־שאַפט.

אָן דעם ביישפּיל פון דער אָקטאָבער־רעוואָלוציע, אָן אַ קאָמוניסטישער פּאַרטיי — ווי שוואַך זי איז ניט געווען אין אַמעריקע מיט צען־צוועלף יאָר צוריק — וואָלט מיט דער „פרייהייט" פּאַסירט דאָס אייגענע, וואָס עס האָט פּאַסירט מיט אַ סך ווידערשפּעניקע צייטונגען אין „קווארטאל". אויפגעפלאַקערט, אַ בליאַסק געטאָן, און — „צוגעמאַכט דאָס פענצטערל".

ווארים דער „פאָרווערטס" האָט דאָך גערעדט פון דערפאַרונג, ווען ער האָט דעם גאַנצן ענין אָנגערופן: „פּאַסירונגל", די קאַרפּן־קעפּ פון „קווארטאל" האָבן זיך אַוועקגעזעצט, געגומען בלייפעדערס אין די הענט, און גערעכנט:

— אַזוי און אַזוי, אַזוי פיל און אַזוי פיל. עט, ס'אַ וויץ דער גאַנצער ענין.

האָט מען זיך געזאָגט אַ גוטע נאַכט און מען האָט אויף מאָרגן פאַרעפנטלעכט דעם פּסק־דין פון „די עלטסטע פון קווארטאל":

אַ פּאַסירונגל. שווארץ אויף ווייס אויסגערעכנט.

די געלע און שווארצע האָבן גערעדט פון דערפאַרונג. אַזוי איז טאַקע אַלעמאָל געווען. וויפל באַוועגונגען עס זיינען דערשטיקט געוואָרן, וויפל בונטן — אונטערדריקט! די שווארצע האַנט פון געלן „פאָרווערטס" האָט דערגרייכט אומעטום, און זי האָט צעקוועטשט, אונטערדריקט. איז דאָס געווען אַ קולטור־אָרגאַניזאַציע פון אידישע אַרבעטער, איז דאָס געווען אַ נייער געדאַנק פון רעוואָלוציאָנערע טוער, איז דאָס געווען אַ רעוואָלוציאָנערע צייטונג, אַ וואָכנבלאַט, — דער געלער אָקטאָפּוס איז דערקראָכן מיט זיינע אַכט פיס אין אַכט מאָל אַכט ווינקעלעך אַריין, און האָט די „קריינקס", די „קיקערס", דערשטיקט.

אַזוי איז געווען.

— אָבער אַזוי וועט מער ניט זיין. — האָט געזאָגט די אָקטאָבער־רעוואָלוציע, האָט געזאָגט די קאָמוניסטישע פּאַרטיי.

די „פרייהייט" איז דאָ געווען אַ פּיאָנער. זי האָט איבערגעקערט אַלע רעכענונגען קאַפּויר. זי איז געווען אַן אויסדרוק פון דריי־פיר יאָר רעוואָלוציאָנערן קאַמף אין אַמעריקע, איידער זי איז געגרינדעט געוואָרן. דאָס האָט איר געגעבן ציל־באַוואַסטקייט און קראַפט. ניט אונטערגעבן זיך!

די אַרבעטער האָבן ניט געלאָזט די „פרייהייט" אונטערגיין?

געוויס, קיין פראַגע ניט! אָבער די גרייטקייט פון די מאַסן איז ניט איין מאָל אַוועק אויפן ווינט, איידער עס איז געווען אַן אָקטאָבער רעוואָלוציע און אַ קאָמוניסטישע פּאַרטיי. אָן סוביעקטיווע באַדינגונגען קענען גינסטיקע אָביעקטיווע באַדינגונגען אויסגענוצט ווערן געגן די אינטערעסן פון דער רעוואָלוציע. די „פרייהייט" איז פון אָנהויב אָן געווען אַ מוסטער ווי אַזוי די גרייטקייט פון די מאַסן קען פאַרוואַנדלט ווערן אין מעשים, ווען עס איז דאָ פירערשאַפט. און — ווידער אַמאָל — ניט געקוקט דערויף וואָס צווישן דער „פרייהייט" פון 1922 און דער „מאָרגן פרייהייט" פון 1932 איז אַ גרויסער מחלק אין באַלשעוויסטישער אויסגעהאַלטנקייט, אין רעוואָלוציאָנערער שלאָגלערישקייט — איז זי אָבער פון סאַמע אָנהויב שוין געווען אַן אויסדרוק פון אַ נייער עפּאָכע אין דער אינטערנאַציאָנאַלער רעוואָלוציאָנערער באַוועגונג.

איז זי אויף דער אידישער אַרבעטער גאַס געוואָרן דער פּיאָנער. און נאָכדעם, ווען עס איז געקומען צו אַ קאַמף אין די נאָדל־טריידס, איז שוין קיין פראַגע ניט געווען פון „צוטאַכן דאָס פענצטערל". און אַז עס איז אויסגעקומען אַרויס־צוגיין פון אַרבעטער רינג, אַריין אין אינדעפּענדענט אַרבעטער־רינג, און אַרויס פון דאָרטן, און גרינדן אַן אייגענעם, רעוואָלוציאָנערן אָרדן — וויפיל פעסטקייט, ציל־באַוואַסטקייט און עקשנות דאָ האָט זיך געפאָדערט! — איז ווידער געווען דאָס אייגענע. באַלשעוויקעס מאַכן ניט צו „דאָס פענצטערל".

וואָלט דאָס אַלץ אוממעגלעך געווען אָן דער „פרייהייט"?

ניין, די „פרייהייט" אַליין איז דאָך געווען, ווי געזאָגט, אַן אויסדרוק פון אַ באַוועגונג, ניט די אורזאַך. אָבער אַ ביישפּיל איז די „פרייהייט" געווען. זי האָט געבראָכן נייע וועגן. און אויף די וועגן האָט זי געפירט. איז זי שוין געווען מער ווי אַ ביישפּיל.

3.

ניין, ניט קיין סימפּאָניע און ניט קיין פּאָעמע, נאָר אַ פילם וואָלט געדאַרפט געמאַכט ווערן, וואָס זאָל הייסן: „צען יאָר „פרייהייט". און צענדליקער טויזנטער מעטער פילם־סטיינגע וואָלט באַדאַרפט אָפּגעלאָפן ווערן אויף צו געבן אַ פּאַנאָראַמע פון די צען יאָר. און יעדער מילימעטער פון דער פילם וואָלט באַדאַרפט ריידן פון קאַמף!

קאַמף, קלאַסנקאַמף — האַרץ־בלוט פאַר דער „פרייהייט", איר לעבנס־זאַפט! די „פרייהייט" האָט עקזיסטירט, ווייל זי האָט געקעמפט. דער שליסל צום שפּרודלדיקן לעבן, צום נייעם לעבן איז — קלאַסנקאַמף, די אַקס אַרום וועלכער עס דרייט זיך דער אָפּגאַנג פון דער אַלטער וועלט און דער אויפגאַנג פון דער נייער וועלט. קאַמף, קלאַסנקאַמף.

די אידישע אַרבעטער גרייטן זיך צום צענטן יובילעי פון זייער צייטונג. זיי וועלן אָנפילן מעריסאָן סקווער גאַרדן, דעם גרעסטן זאַל אין ניו יאָרק, און גרויסע זאַלן אין אַלע שטעט פון לאַנד. די אידישע אַרבעטער האָבן צו יעדן יובילעי פון דער „פרייהייט" זיך פאַרזאַמלט אין די גרויסע טויזנטער, אין די צענדליקער טויזנטער. ווי אַזוי האָט דאָס געקענט פּאַסירן?

עס זיינען דאָ אַנדערע אידישע צייטונגען, וואָס האָבן נאָך דערווייל מער לייענער, ווי די „מאָרגן־פרייהייט". מען מוז זאָגן: דערווייל. ווי לאַנג, דען, וועלן נאָך אידישע אַרבעטער שטאָפּן זיך יעדן טאָג מיט סם, מיט פינצטערניש, מיט מיסט? און ווען — אין אַזאַ ברענענדיקער צייט? דערווייל אָבער האָבן נאָך אַנדערע אידישע צייטונגען מער לייענער, ווי די „מאָרגן־פרייהייט". איינע אָדער צוויי צייטונגען האָבן אַ סך מער לייענער. פונדעסטוועגן דערוועגן זיך ניט אַנדערע צייטונגען צו פּראַוועגן זייערע יובילייען. און אַז דער „פאָרווערטס" האָט פּרובירט פייערן זיין דרייסיקסטן יובילעי אין 1927, איז ער געגאַנגען אין אַ געוויינטלעכן טעאַטער, און אָנגעפילט דעם טעאַטער מיט „אומזיסטע בילעטניקעס", ביוראָקראַטן פון אַלע מינים און זייערע פאַמיליעס. אַזוי וועט ער מן הסתם טאָן היינטיקס יאָר, צו זיין 35טן יובילעי ניט ער און ניט וועלכע עס איז אַנדערע צייטונג קען רופן צו זיך די אַרבעטער. זיי וועלן ניט קומען. זיי קומען ניט.

נאָר די „פרייהייט" האָט דעם איינגן קאָנטאַקט מיט אירע לייענער. ווייל זי איז באַ זיי אַ קאַמף־פאָן, מיט וועלכער מען גייט שטענדיק צוזאַמען. די „פרייהייט" פאַרמאָגט דעם לעבעדיקסטן, אַנטוויקלסטן לייענער, דעם קעמפנדיקן לייענער. קלאַסנקאַמף איז אַ „סוד פון לעבן" סיי פאַר דער „פרייהייט" און סיי פאַר אירע לייענער. און זאָל דאָ די „פרייהייט" ווידער זיין דער ביישפּיל פאַר אַנדערע רעוואָלוציאָנערע אינסטיטוציעס און אָרגאַניזאַציעס, אויב זיי ווילן אויפהאַלטן אין זיך זייער יוגנט, זייער לעבעדיקייט, און אַנטוויקלען זיך, און ווערן שטאַרקער.

קאַמף, קלאַסנקאַמף.

מאַכט מען צו די אויגן און מען לאָזט די געדאַנקען־פילמען זיך וויקלען. שנעל און שנעלער. עס איז דאָ אַ סך צו זען. עס איז דער 2־טער אַפּריל, 1922. דער לעקסינגטאָן טעאַטער, אויף 51טער גאַס און לעקסינגטאָן עוועניו איז כמעט אָנגעפילט. דער ערשטער נומער „פרייהייט" ווערט אויפגענומען... עס איז 1925, און אונטער די פענצטער פון דער „פרייהייט" טראָגן זיך די ערשטע הי־רא־געשריי: די פאָריער אָרגאַניזירן די גריכישע

ה. פּלאָטקין

דריי חדשים קולטור ארבעט

פון די ניו יאָרקער ברענטשעס ביים א. אַ. אָ.

קולטור דירעקטאָר ניו־יאָרקער שטאָט קאָמיטעט

די פראַטערנאַלע באַוועגונג אין אַמעריקע איז מער ווי אַן אינ־סטרומענט פאַר קעגנזייטיקער הילף, וואָס באַזאָרגט זיינע מיטגלידער מיט געוויסע צאָלונגען אין צייט פון קראַנקהייט און טויטן פאַל. די פּראַטערנאַלע באַוועגונג איז געוואָרן אַ פּאָליטישער און עקאָנאָמישער פאַקטאָר. ס'איז אַ פאַקט, אַז דער איצטיקער סענאַטאָר און פריער־דיקער מיניסטער פון אַרבעט, דייוויס האָט זיין הויפּט פּאָליטישן שטיצפּונקט אין דעם „לאָיאַל אָרדער אָוו מוז", וואו ער איז דער וויכ־טיקסטער פירער. די אידישע בירגערלעכע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס זיינען דער שטיצפּונקט פאַר די אַלע טעמעני פּאָליטישנס און ריכטער אויף דער אידישער גאַס. דער „אַרבעטער רינג" איז די פּאָליטישע באַזע פאַר דעם סאָציאַל פאַשיזם.

עקאָנאָמיש ווערט די פראַטערנאַלע באַוועגונג אויסגענוצט, כדי נאָך מער צו פאַרשקלאַפן דעם אַרבעטער. ווען דער אַרבעטער פאַרזאָרגט זיך פאַר דער צייט פון אַ נויטפאַל איז ער אויך דאַן אָפּהייגיק פון דעם גוטן ווילן פון באַלעבאָטישן קלאַס און זיינע משרתים. דער אַרבעטער וואָס געהערט מיט זיין באַלעבאָס אין איין לאַדזש אָדער סאָסייעטי, איז שוין אויך געבונדן אין שאַפ, ניט צו באַשטיין פעסט אויף זיינע רעכט מורא האָבנדיק, אַז אין צייט פון נויט וועט זיך דער באַלעבאָס מיט אים אָפּרעכענען. דעם בעסטן באַווייז האָבן מיר איצט אין פּע־טערסאָן, וואו מיטגלידער פון „אַרבעטער רינג" וואָגן ניט אָנצוקלאָגן זייערע באַלעבאָטים אין סקעבן דורך די ברענטשעס, וואו זיי געהערן צוזאַמען, ווייל זיי זיינען אין געפאַר צו פאַרלירן זייערע שטעלעס. און די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע פון „אַרבעטער רינג" באַהאַלט זיך הינטער אַ פּאָליטישן דריידל און נעמט די קלאָגן ניט אויף.

דער אינט. אַרבעטער אָרדן, לויט זיין גאַנצן געבוי און פאַרנעם, אָריענטירט זיך אידעאָלאָגיש מיט דעם לינקן טייל פון דער רעוואָ־לוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. אַזוי ווערט פאַר אונז קלאָר, אַז די פראַטערנאַלע באַוועגונג, וואָס שיינט צו זיין ניט מער ווי אַן אָר־גאַניזאַציע פאַר געגנזייטיקער הילף, פאַרמאָגט אין דער ווירקלעכקייט אַ קלאָרע קלאַסן־ליניע. מיט די אינטערעסאַנטע פאַקטן מוזן מיר זיך רעכענען ווען מיר באַשטימען דעם כאַראַקטער פון אונזער קולטור אַר־בעט. דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן דאַרף זיך ניט פאַרנע־מען מיט קולטור לשם קולטור און דאַרף ניט טראָגן קיין צופעליקן און צעשוואומענעם כאַראַקטער, נאָר מוז זיין פאַרבונדן מיט די אַרבע־טער מאַסן און זייערע נויטן. ווען מען באַטראַכט די ריזיקע מעג־לעכקייטן פאַר דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען מיר פאַר־לויפיק ניט מער ווי דער פונדאַמענט פאַר דער צוקונפטיקער אָרגאַני־זאַציע. צוליב דעם דאַרף אונזער קולטור אַרבעט זיין אינסטרומענ־טאַל אין צוגרייטן אונזער מיטגלידערשאַפט פאַר דער ריזיקער אויפ־גאַבע וואָס ס'וועט זיי אויסקומען דורכצופירן.

די ניו־יאָרקער ברענטשעס באַס אינט. אַרב. אָרדן האָבן אין די לעצטע 3 חדשים באַוויזן, אַז זיי פאַנגען אָן צו באַגרייפן די ריכטיקע ליניע פון אונזער אַרבעט. כמעט אַלע אונזערע ברענטשעס האָבן שוין דערווייל קולטור דירעקטאָרן און קולטור קאָמיטעס. דאָס באַווייזט ווי ערנסט ס'ווערט שוין גענומען די קולטור אַרבעט. ס'זיינען נאָך אָבער פאַראַן אַ באַדייטנדע צאָל קולטור דירעקטאָרן פאַר וועמען ס'איז נאָך ניט אינגאַנצן קלאָר זייערע אויפגאַבן און אַ צאָל וואָס פאַרשטייען נאָך ניט די ל י נ י ע פון אונזער אַרבעט. מ'קען אָבער דערוואַרטן אַז דורך די מאַנאַטלעכע מיטינגען פון די קולטור דירעקטאָרן, וואו אונזער גאַנצע אַרבעט ווערט גענוי דיסקוטירט, וועט אויך די פּראָבלעם געלייזט ווערן.

אונז האָט זיך שוין איינגעגעבן דורכצופירן איינהייטלעכע אי־דעאָלאָגישע קאַמפּאַניעס אין אונזערע ברענטשעס. אָנפאַנגנדיק מיט דעם חודש נאָוועמבער ווערט באַ יעדן מיטינג פון ברענטש (אַ ברענטש האָט 2 מיטינגען אַ חודש) געפירט אַ באַזונדער קאַמפּאַניע. באַם ערשטן מיטינג אין נאָוועמבער זיינען אויפגענומען געוואָרן די באַריכטן פון אונזער פלענום און די מערסטע פון אונזערע ברענטשעס האָבן באַ דעם מיטינג מיט קיין אַנדערע פראַגן זיך ניט פאַרנומען. באַם 2טן מיטינג זיינען געפירט געוואָרן דיסקוסיעס וועגן 14 יאָר סאָוועטישע רעוואָלוציע. די קאַמפּאַניע איז דורכגעפירט געוואָרן אין 40 פון אַרבעטער. און אָט איז גאָר זומער 1922 און אידישע אַרבע־טער טראָגן זייערע ערשטע ביישטייערונגען צום פענצטערל פון דער „מאָרגן־פרייהייט"... אויפן קאַלענדאַר קריצט זיך איין דער 21טער יאַנואַר, 1924. געשטאָרבן לענין. אידישע אַרבעטער גלויבן ניט. זיי פלייצן צו דער „פרייהייט". איז עס אמת?.. די פילם וויקלט זיך דאָ מיט מער אימפּעט... ס'איז דער 22טער אויגוסט, 1927. די נאַכט ווען סאַקאָ און וואַנזעטי זיינען דער־מאָרדעט געוואָרן. יענע נאַכט אַרום דער „פרייהייט"! און אָט איז מעדיסאָן סקווער גאַרדן, מיט פיר חדשים פריער. אָנגע־פאַקט פון אידישע אַרבעטער... און ווידער הוראַ־געשריען: עס סטרייקן די פאָריער. אָט קומען אָן די צעשמעטערטע מחנות פון זינמאַן און קאָמפּאַני, וועמען מען האָט ניט אַריינגעלאָזט אין מעדיסאָן סקווער גאַרדן אין דעצעמבער 1926. זיי דראָען די „פרייהייט" — מאַכטלאָזע... פאַשיסטן ווילן זי באַפאַלן. ס'איז די פאַלעסטינע־וואַקאַנאַליע, מיט דעם ברוזנדיקן צאָרן, און מיט פאָגראָמען אויף דער „פרייהייט"... און געפאַקט איז דער מעדיסאָן סקווער גאַרדן ווידעראַמאָל און דער קאָליסייאום נאָכאַמאָל... און 30 טויזנט דאָלאַר געשאַפן פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" און 35 טויזנט! אַ האַלבן מיליאָן געשאַפן אין צען יאָר, אָדער גאָר אַ מיליאָן! און דער 6טער מערץ, און דער הונגער־מאַרש פון 1931, און נאָרדל־אַרבעטער קעמפן — פון יענקי סטאַדיום ביז דער ברוזנדיקער פייערונג פון דריי יאָר אינדוסט־ריעלע יוניאָן, ביז ווידעראַמאָל קופּער יוניאָן. און סטרייקס פון די מיינערס, און הונגער־מאַרש, און אומאויפהערלעכע זיגן און קאַמפן אויפן פראָנט פון סאָציאַליסטישער בויאונג אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.

די „פרייהייט" איז אויסגעוואַקסן אין די קאַמפן. די גאַנצע רעוואָלוציאָנערע באַוועגונג איז אויפגעוואַקסן. די „פרייהייט" איז איצט אַ טייל פון אַ גאַנצן אַרסענאַל קאָמוניסטיש געוועער — אין הויז פון דער קאָמוניסטישער פּרעסע אין אַמעריקע, אָן אָנ־געזען און ווירקזאַם געוועער. זי איז ציל־באַוואוסטער, שלאָגלע־רישער, באָלשעוויסטישער. זי ווערט אַלץ מער אָרגאַניש צו־נויפגעוואַקסן מיט דער גאַנצער קעמפנדיקער אַרבעטערשאַפט, אויפן אַמעריקאַנישן און אינטערנאַציאָנאַלן מאַסשטאַב. זי איז שוין אַ צ י י ט ו נ ג מ י ט א ט ר א ד י צ י ע פ ו ן קאַמף — צען יאָר! — אין אַ פּעריאָד ווען עס טרייסלען זיך די זיילן פון קאַפּיטאַליזם!

4

טאָ זאָל יעדער באַוואוסטזיניקער אידישער אַרבעטער ניט פאַרגעסן זיין יובילײ־מתנה פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" — נייע לייענער. ווייל די „מאָרגן פרייהייט" איז מיט טויזנטער לע־בעדיקע נערוון־פעדים פאַרבונדן מיט אַלע אונזערע רעוואָלוציאָ־נערע מאַסן־אָרגאַניזאַציעס. מיט יעדן נייעם לייענער פון דער „מאָרגן פרייהייט" ווערן זיי אַלע שטאַרקער. און זאָל אַלץ שאַרפער און קעמפערישער און שלאָגלערישער זיין די „מאָרגן פרייהייט", אונזער „מאָרגן פרייהייט", די צייטונג פון די אידישע אַרבעטער — פון אַ ל ע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער! — אין אַמעריקע, און פון מאַסן באַוואוסטזיניקע אַרבעטער אין דער גאַנצער וועלט, — אונזער אינטערנאַציאָנאַלע „מאָרגן פרייהייט", אָרגאַן פון דער אינטערנאַציאָנאַלער לענינשער פּאַרטיי, אָרגאַן פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי פון אַמעריקע, סעקציע פון קאָ־מוניסטישן אינטערנאַציאָנאַל!

אונזערע ברענטשעס מיט איינלייטער געשיקט פון שטאט קאָמיטעט, אויסער דעם, וואָס אַ צאָל ברענטשעס האָבן באַנוצט איינלייטער פון אייגענעם ברענטשט. אין דעצעמבער האָבן מיר צו איין מיטינג גע־פירט אַ קאַמפּאַניע וועגן דער ט. י. ל., וועלכע האָט אויך צוגעשטעלט די איינלייטער. די קאַמפּאַניע איז געפירט געוואָרן אין איבער 60 ברענטשעס. ס'איז נאָר צום באַדויערן וואָס די ט. י. ל. האָט ניט ווי געהעריק אָפּגעשאַצט די אַרבעט: טייל פון די איינלייטער זיינען ניט געקומען אין די באַשטימטע ברענטשעס און אַנדערע האָבן גע־דאַרפט זיין מער צוגעגרייט וועגן דער פראַגע. די ט. י. ל. פאַר־דינט שטאַרקע קריטיק וואָס זיי האָבן ניט ווי געהעריק אויסגענוצט די מעגלעכקייטן וואָס זיי איז געגעבן געוואָרן. באַ דעם 2טן מיטינג איז געפירט געוואָרן אונזער מיטגלידער קאַמפּאַניע אין פאַרבינדונג מיט דער דעלעגאַציע אין סאָוו. פאַרבאַנד. ס'מוז פאַרשטאַנען ווערן אַז דאָס איז ניט בלויז אָרגאַניזאַציאָנעל וויכטיק. אַרום דער קאַמ־פּאַניע איז געפירט געוואָרן אויפקלערונג פון אַ גרויסן קולטורעלן ווערט. די קאַמפּאַניע איז געפירט געוואָרן אין כמעט אַלע אונזערע ברענטשעס (מיר האָבן אין ניו יאָרק 73 ברענטשעס).

אין יאַנואַר פירן מיר באַ איין מיטינג דעם שול חודש וואָס באַ־שטייט פון אַ לעקציע און דיסקוסיע איבער די שולן און אויך אַ פּראָגראַם פון די קינדער. ווי ס'ווייזט אויס וועלן אַלע אונזערע ברענטשעס דורכפירן די קאַמפּאַניע. מען קען דערוואַרטן, אַז די ברענטשעס וועלן אויסנוצן דעם שול חודש כדי נאָך איינגער צו פאַר־בינדן די ברענטשעס מיט די שולן. זאָלן אַלע ברענטשעס אַריינשיקן די נויטיקע צאָל פאַרטרעטער אין דער שול פאַרוואַלטונג. דער שול חודש דאַרף אויך זיין אינסטרומענטאַל אויפצובויען גרויסע שול פאַראיינען וואו די מיטגלידער פון אָרדן זאָלן זיין אַ וויכטיקער פאַקטאָר. ס'איז די אויפגאַבע פון אונזערע ברענטשעס אָפּצושליסן דעם חודש מיט ממשותדיקע רעזולטאַטן. אויף דער זעלבער ליניע ווערט אויך געפירט אונזער צווייטע קאַמפּאַניע אין יאַנואַר וועגן „אַרבעט־לאָזיקייט און דער קאַמף פאַר סאָצ. פאַרזיכערונג, וועלכע וועט אויך דורכגעפירט ווערן אין אַלע אונזערע ברענטשעס.

פון די אויסגערעכנטע קאַמפּאַניעס איז צו זען, אַז מיר האָבן שוין באַלד זיך אויסגעלערנט צו פאַרוואַנדלען אונזערע מיטינגען אין וויכטיקע קולטורעלע אינסטרומענטן. כדי צו פאַרפעסטיקן דעם אויפטו מוזן זיך אונזערע ברענטשעס אויסלערנען ווי אַזוי צו פירן אונזערע מיטינגען. גאָר אַ קליינע צאָל ענדיקן דעם מיטינג 10 אַזייגער אָדער פריער. די מערסטע ברענטשעס האָבן נאָך ניט איבערגעבראַכן מיט דער אַלטער געוואוינהייט צו פאַרציען דעם מיטינג צו שפּעט. צוליב דעם בלייבט אַ קורצע צייט פאַר דער קולטור אַרבעט און מאַכט מאָל קען קיין דיסקוסיע אינגאַנצן ניט פאָרקומען. אונזערע חברים זאָלן געדיינקען אַז אָן דעם ווי אונזערע מיטינגען ווערן געפירט איז אָפּ־הייבנגיק אונזער קולטור אַרבעט. ווען אַ חבר נעמט אַ וואָרט זאָל ער פריער זיין זיכער אַז וואָס ער האָט צו זאָגן איז וויכטיק. אונזערע עקזאַמיטעס דאַרפן אַזוי אייגשטעלן די אַרבעט אַז דער געשעפט־מיטינג זאָל פאַרנעמען אַ מינימום צייט.

כדי אונזערע מיטגלידער זאָלן ציען דעם גרעסטן נוצן פון די דיסקוסיעס דאַרפן זיי זיך צוגרייטן. צוערשט דאַרפן זיי זיך צוגע־ווייזען צו לעזן מער אויפמערקזאַם אונזער טעגלעכע פּרעסע. מיר דאַרפן זיך ניט שעמען און צוגעבן, אַז צוליב דעם וואָס מיר זיינען פאַרוואָרפן מיט אַרבעט פאַר דער באַוועגונג, באַנוגענען מיר זיך אָפט בלויז מיט די קעפּלעך פון די נייעס און אַרטיקלען. צוליב דעם איז פאַר אונז גאַנץ אָפט פרעמד די פאַקטן פון די פּאַסירונגען און די ליניע פון אונזער אַרבעט.

כדי אנרעגן אונזערע חברים צום לייענען, דאַרפן אונזערע ליטע־ראַטור אַגענטן האָבן צו די מיטינגען אַן אויסוואָל פון פּאַסענדע ליטע־ראַטור און פּעריאָדישע אויסגאַבן. באַם מיטינג דאַרף אָפּגעגעבן ווערן עטלעכע מינוט די ליטעראַטור צו פאַרקויפן. דער קולטור דירעק־טאָר דאַרף אָנווייזן צו די חברים די וויכטיקע אַרטיקלען אין אונזער טעגלעכער און פּעריאָדישער פּרעסע. ס'דאַרף אויך אַנאָנסירט ווערן די טעמע פון דער נעקסטער דיסקוסיע פאַר וועלכער ס'דאַרף שוין זיין צוגעגרייט די נויטיקע ליטעראַטור כדי די מיטגלידער זאָלן קומען צוגעגרייט צו אונזערע דיסקוסיעס און דאַן וועט אונזער אַרבעט זיין מער באַלערענד און אונזערע מיטגלידער וועלן זיין מער באַקאַנט מיט אונזערע קאַמפּ'ס פראַגן און ס'וועט צוגעגרייט ווערן דער באָדן פאַר נייע קאַדרען טוער און פּראָפּאָגאַנדיסטן פאַר אונזער באַוועגונג.

דער קולטור קאָמיטעט פון די ניו־יאָרקער ברענטשעס האָט צו פאַרציכענען אַ באַדיטנדן געוויינס אויף דעם געביט. די דריי פאַר־זאַמלונגען פאַר אייגלייטער וואָס זיינען דורכגעפירט געוואָרן וועגן דעם קאָנספּעקט „אַרבעטלאָזיקייט און דער קאַמף פאַר סאָציאַלע פאַר־זיכערונג" זיינען געווען אַ גוטער אָנפאַנג. די פאַרזאַמלונגען זיינען פאַרוואַנדלט געוואָרן אין שטודיר קלאַסן. די חברים וואָס האָבן די קלאַסן באַזוכט האָבן גאָר פיל געלערנט פון חבר אלמאזאו'ס לעקציעס. פון די דיסקוסיעס וואָס האָבן נאָכגעפאָלגט האָבן מיר ווערבירט אַ נייע קאַדרע פון 25 חברים וועלכע זיינען פּאַסיק צו געבן אייגליי־טונגען. איבערהויפּט וועלן מיר געווינען פון די קלאַסן וואָס אַ באַ־דייטנדע צאָל פון די חברים וועט קענען באַנוצט ווערן אין דער בריגאַדע פון הונדערט אָדער מער, וואָס וועט זיך אַרויסלאָזן צו די פאַרשידענע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אָנצושליסן זיי אָן דער אַקציע פון אונזער אָרדן אין דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער און אַרבעטלאָזער פאַרזיכערונג. דער דערפאָלג האָט געקענט זיין נאָך גרעסער. ס'האָט זיך אַרויסגעוויזן אַז אַפילו אונזערע בעסערע חברים האָבן ניט געלעזן דעם קאָנספּעקט אין נאָוועמבער נומער „פונק" און אויך ניט חבר אַלמאַזאָווס אַרטיקל אין אָקטאָבער נומער „פונק" וועגן דער זעלבער פראַגע און ווייט ניט אַלע האָבן אויפמערקזאַם געלעזן חבר אלמאזאָווס סעריע אַרטיקלען אין דער „מאָרגן פרייהייט". אונזערע קולטור דירעקטאָרן האָבן זייער פאַרנאַכלעסיקט צו רעקאָמענדירן אונז חברים, וואָס מיט דער נויטיקער צוגרייטונג קענען זיי ווערן אייגלייטער און רעדנער. בלויז 24 ברענטשעס האָבן צוגעשטעלט אַזוינע גרופּן, ווען אין אַלע ברענטשעס, כמעט אָן אויסנאַם, געפינען זיך פּאַסנדע חברים. ס'דאַרף פון איצט אָן ווערן די אויפגאַבע פון אונזערע קולטור קאָמי־טעטן צו מאָביליזירן די פּאַסנדע חברים און העלפן דעם שטאָט קאָ־מיטעט צוגרייטן וואָס גרעסערע קאַדרען פּראָפּאַגאַנדיסטן. עס ווערט ביי אונז אַ שטענדיקע זאַך, אַז יעדן חודש פירן מיר דורך אַזאַ קלאַס וועגן אַ באַשטימטן קאָנספּעקט און מיר קענען דערוואַרטן, אַז אין פאַר־לויף פון ווינטער וועלן מיר צוגרייטן גענוג חברים, אַז מיר זאָלן ניט האָבן קיין מאַנגל אין רעדנער קומענדן זומער.

אין דער צוגרייטונג פון נייע קאַדרען טוער וועלן אָן צווייפל ביי־טראָגן אונזערע קורסן אין אידישן אַרבעטער אוניווערזיטעט. נאָענט פון הונדערט סטודענטן באַזוכן די קלאַסן. די באַציאונג איז זייער ערנסט. 65 חברים האָבן קיין איין לעקציע ניט פאַרפעלט. אין די פאָר דיסקוסיעס וואָס די לערער האָבן דורכגעפירט אין די קלאַסן האָט זיך אַרויסגעוויזן דער אידעאַלער עלעמענט וואָס מיר פאַרמאָגן אין די קלאַסן. צוליב דעם אָבער וואָס עס האָט געפעלט די נויטיקע דערפאָ־רונג און וואָס די אַרבעט איז צוגעגרייט געוואָרן מעכאַניש, און דערצו נאָך האָבן די ברענטשעס פאַרנאַכלעסיקט די רעגיסטראַציע ביז דער לעצטע מינוט — האָבן אונזערע קלאַסן ניט באַוויזן אויפצוטאָן וויפל מ'האָט געקענט דערוואַרטן. דער נייער קלאַס, וואָס ווערט איצט אָרגאַניזירט וועט זיכער אויסמיידן די פריערדיקע פעלערן. פאַר דעם קולטור קאָמיטעט איז איצט קלאָר וואָס ס'דאַרף זיין דער אינהאַלט פון די קורסן און עס ווערן באַציונגען צוגעגרייט די לערער צו פירן די קורסן אויף דער געהעריקער ליניע. זאָלן די ברענטשעס באַציונגען רעגיסטרירן די חברים. די סטודענטן וואָס גראַדואירן דעם ערשטן קורס און וועלכע האָבן באַוויזן דעם ווילן צו לערנען, ווערן אַריבערגעפירט אויף אַ נייעם קורס. ווען אונזערע סטודענטן וועלן דעם 13טן פעברואַר פייערן די גראַדואירונג אין לייבאָר טעמפּל, אויף דער 14טער גאַס, וועט אויך געפייערט ווערן דער וויכטיקער אויפטו פון אונזער קולטור אַרבעט און איבערהויפּט וואָס מיר האָבן באַוויזן צו שאַפן (איך וויל האָפן) אַ שטענדיקע אינסטיטוציע, וואו מיר זאָלן קענען סיסטעמאַטיש צוגרייטן אונזערע מיטגלידער פאַר די קאַמפּן אינסטיטוציע וואָס זיי קענען און דאַרפן ווערן. ס'וועט נויטיק זיין אַן אינטענסיווע אַרבעט פון דער קולטור קאָמיטע און פון די דיסטריקט פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג בכלל און פאַר אונזער אָרדן בפרט.

נאָך אַ וויכטיקער טייל פון אונזער קולטור אַרבעט זיינען די צענטראַלע פאָרומס וואָס מיר פירן דורך אין בראָנקס און אין בראָ־זוויל. דער אינהאַלט פון די פאָרומס איז מערסטענטיילס רייך און דער באַזוך איז אויך ניט שלעכט. די פאָרומס זיינען נאָך אָבער נישט געוואָרן די שטענדיקע און וויכטיקע ברענטשעס צו מאַכן די פאָרומס פאַר דעם נויטיקן דערפאָלג. אונזערע מיטגלידער דאַרפן דאָך אַ געענטערע באַציאונג צו די פאָרומס און זיי דאַרפן זיך אָנשטרענגען מיטברענגען וואָס מער פון זייערע שכנים און אַרבעטער פון זייערע שעפער. אויסער די צענטראַלע פאָרומס האָבן מיר דורכגעפירט צוויי פאָרומס אין ווילאַמסבורג דורך די ברענ־טשעס 7 און 88. עס ווערן איינגעשטעלט פאָרומס אין דער קאָאָפּע־ראַטיווער קאָלאָניע, בראָאָ פּאַרק און בעט ביטש.

די קולטור קאָמיטע האָט באַשלאָסן צו אָרגאַניזירן אונזערע אַרב־

חיים סולער

דער קולטור אַפּאַראַט אין אָרדן

(דיסקוסיע אַרטיקל)

ווען מיר רײדן וועגן קולטור טעטיקײט אין אָרדן מײנען מיר מיט דעם נײט, קולטור לשם קולטור, ווײל ס'איז דאָ באַ„לײטן" דאַרפן מיר עס אויך. נײן, אונזער קולטור טעטיקײט איז, גאָר אַן אַנדערע ווי אין די בירגערלעכע און סאָציאַל פּאַשיסטישע אָרדנס. קולטור איז באַ אונז נײט קײן שײן, פּינקלדיק וואָרט, איז באַ אונז נײט קײן לוקסוס, נאָר אַ לעבנס נויטקײט. אונזער עצם אַרבעט איז אַזוי איינג צוזאַמענגעבונדן מיט קולטור, אַז ווען אונזער קולטור וועט נײט זײן אין אַנקלאַנג מיט אונזער גײסט און אַרבעט וועלן מיר קײנמאָל נײט באַווײזן צו דערציען דעם נײעם טיפּ פּראָלעטאַרישן מיטגלײד, וועלכן מיר דאַרפן אין אונזער אָרדן. ווען מיר וועלן נײט באַווײזן אַוועקשטעלן דעם געהעריקן קולטור אַפּאַראַט, וועלכער זאָל באַדײנען אונזער מיטגלײדערשאַפט מיט אונזער קולטור, וועלן מיר אויסגעבן אַ מאַקסימום כוחות און אַרויסקריגן אַ מינימום רעזולטאַטן.

וואָס איז אונזער עצם אַרבעט מיט וועלכער אונזער קולטור אַרבעט איז אַזוי איינג פאַרבונדן?

ערשטנס: צובינדן אונזער גאַנצע מיטגלײדערשאַפט צו דער אָרגאַניזאַציע, זען אַז זײ זאָלן קומען צו די מיטינגען און אַקטיווײזרן זײ.

צווײטנס: אַרײנציען נײע מיטגלײדער.

דרײטנס: זײענדיק אַ פּראָלעטאַרישע פאַרזיכערונג אָרגאַניזאַציע, דאַרף אונזער אָרדן ווערן אַ וויכטיקער פאַקטאָר אינם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג פאַר אַלע אַרבעטער.

פערטנס: נעמען אַן אַקטיוון אַנטײל אין אַלע קאַמפן פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער, נײט נאָר אין פינאַנציעלער הילף, נאָר אויך אין אַלע אַנדערע אַקציעס. דאַרף אונזער קולטור אַוועקגעשטעלט ווערן אַזוי, אַז אונזערע מיטגלײדער זאָלן דורכפירן זײערע אַקטיווײטען, נײט מעכאַניש, נײט בלײנדערהײט, נאָר זײן טיף איבערצײגט אין זײער אַרבעט. צ. ב. מיר גײען אָן מיט אַ מיטגלײדערשאַפט קאַמפּאַניע, איז נײט גענוג צו שרײבן צושריפטן וועגן דעם צו די ברענטשעס און איינשטעלן די קאַמפּאַניע אָרגאַניזאַציאָנעל, נאָר פאַר יעדן מיטגלײד דאַרף זײער שטאַרק קלאָר ווערן פאַרוואָס איז ווײטיק דאָס געהערן צום אָרדן און ווי אַזוי רײדן צו אַן אַרבעטער וועגן אָרדן. אָדער, אַן אַנדער בײשפּײל: די נאַציאָנאַלע עקזעקוטיווע באַשלײסט דורכצופירן אַ קאַמפּאַניע פאַר די סטרײקנדיקע מײנערס, וועט די אַרבעט זײן אָפּגעטאָן בלויז אויף אַ העלפט אויב מיר וועלן בלויז איינשטעלן אַ גוט אָרגאַניזירטן הילף־אַפּאַראַט פאַר די סטרײקערס. צו אַלעם ערשטן דאַרפן אין די ברענטשעס, דורכגעפירט ווערן ערנסטע דיסקוסיעס וועגן דעם סטרײק, וועגן די אורזאַכן וואָס האָבן אים אַרויסגערופן, וועגן זײן באַדײטונג פאַר דעם ווײטערדיקן קאַמף פון דעם אַמעריקאַנעם אַרבעטער קלאַס. נאָך אַזאַ קולטורעלער צוגרײטונג צו דער קאַמפּאַניע וועט אונזער מיטגלײדערשאַפט, נײט סתם העלפן, ווײל מען אַפּעלירט שטאַרק. ווײל די העכערע קאַמיטעטן פאָדערן, נאָר וועט זיך באַוואוסטזײניק אַרײנוואַרפן אין דער קאַמפּאַניע. וועט די קאַמפּאַניע נײט אָנגײן בלויז אין די קעשענעס פון אונזערע טעטיקע מיטגלײדער, נאָר זי וועט אַרויסגעטראָגן ווערן אין גאַס און אין שאַפּ. פון אַזאַ קאַמפּאַניע וועט נײט בלויז דער סטרײק געווינען, נאָר אויך אונזערע מיטגלײדער און אויך דער אָרדן אַלס גאַנצער.

כדי די אַרבעט זאָל אָנגײן ווי עס באַדאַרף צו זײן דאַרפן מיר איינשטעלן אַ גוט פונקציאָנירנדיקן קולטור־אַפּאַראַט פון די ברענטשעס, שטאָט און דיסטריקט קאָמיטעטן בײז צו דער נאַציאָנאַלער קאָמיסיע. דער פּרינציפּ אין אונזער קולטור טעטיקײט דאַרף אַוועקגעשטעלט ווערן, נײט קולטור, וועלכע ווערט אַרונטערגעשיקט פון אויבן און די מיטגלײדער זײנען פּאַסיווע אויפנעמער, נאָר די אַרבעט פון די העכערע קאָמיסיעס דאַרף זײן, אַרויסצורופן און סטימולירן אַקטיווײטעט אין די ברענטשעס. נאָר אויף אַזאַ אופן וועט ווערן לעבעדיק אין די ברענטשעס, וועט אַרויסגערופן ווערן איניציאַטיוון, וועלן אַרויסגערוקט ווערן נײע קאַדרען טוער. אונזערע אָנפירנדיקע חברים דאַרפן נײט נאָר גלויבן אין די „שעפערישע כוחות פון די אַרבעטער" נאָר אויך איינפלאַנצן דעם גלויבן באַ די אַרבעטער אין זײערע אײגענע כוחות.

כדי אונזער קולטור אַרבעט זאָל באמת קענען דורכגעפירט ווערן אין די ברענטשעס מוזן מיר איינשטעלן אַזאַ קולטור אָרגאַניזאַציע וועלכע זאָל קענען באַדײנען די ברענטשעס. עס דאַרף אַרײנגעבראַכט ווערן פּלאַנמעסיקײט און סיסטעם אין דער אָרגאַניזאַציע.

יעדער ברענטש דאַרף איינשטעלן אַ קולטור קאָמיסיע פון 3, וועלכע זאָלן האָבן זײערע באַזונדערע באַראַטונגען און אַרײנברײנגען באַריכטן צום ברענטש פאַר גוטהײסונג. יעדערער פון די 3 חברים זאָל האָבן זײן באַזונדערע פונקציע. אײנער אַ ליטעראַטור אַגענט, וועלכער זאָל זען אַוועקשטעלן דעם ליטעראַטור פאַרקויף אין ברענטש אויף דער געהעריקער הויך. אַ צווײטער קען זײן אײנער פון די ברענטש דעלעגאַטן צו דער שול. זײן פונקציע דאַרף זײן—קולטורעל פאַרבינדן די שול מיטן ברענטש. אָרגאַניזירן באַזוכן פון ברענטש מיטגלײדער אין די קלאַסן, אין קינדער קלובן, צו שמחה'ס און לעקציעס פון דער שול. אַרײנברײנגען פּלענער פאַר געמײנשאַפטלעכע קולטור אונטערנעמונגען פון שול און ברענטש א. א. וו. דער דרײטער דאַרף זײן דער סעקרעטאַר אָדער דירעקטאָר פון דער קאָמיסיע. קאָאָרדינירן אַלע קולטור טעטיקײטן פון ברענטש, זען, אַז די אַרבעט זאָל דורכגעפירט ווערן און שטײן אין שטענדיקער פאַרבינדונג מיט דער דיסטריקט קולטור קאָמיסיע.

אַ דיסטריקט קולטור קאָמיסיע דאַרף טאַקע זײן אַ קאָמיסיע פון אַלע געהערן. דאַרף באַשטײן פון גאַנצע פינף חברים, וועלכע זאָלן אויסגײטײלט ווערן פון דיסטריקט קאָמיטעט און נײט אײן חבר, וועלכער ווערט אויסגעטײלט פון דעם סעקרעטאַריאַט. וואָס זײנען די פונקציעס פון דער דיסטריקט קולטור קאָמיסיע? אויספלאַנעווען קולטור טעטיקײט פאַר די ברענטשעס. קאָאָרדינירן אַלגעמײנע טעטיקײטן, וועלכע ווערן אָנגעפירט פון דער נאַציאָנאַלער קאָמיסיע, מיט די דיסטריקט טעטיקײטן, אַנפירן מיט די ברענטש קאָמיסיעס, לערנען זײ, אַרויסהעלפן זײ. שטײן אין שטענדיקן קאָנטאַקט מיט די קאָמיסיעס פּערזענלעך און דורך פּאָסט. פאַררופן פּעריאָדישע מיטינגען פון אַלע קולטור דירעקטאָרן פון דעם דיסטריקט. באַ די מיטינגען דיסקוטירן די פּראָבלעמען פון דער אַלגעמײנער קולטור טעטיקײט און די באַזונדערע פונקציעס.

די דיסטריקט קולטור קאָמיסיע דאַרף קריגן אַ חוץ מינדלעכע באַריכטן באַ די מיטינגען פון די קולטור דירעקטאָרן אויך שריפטלעכע באַריכטן, און אויפן באַזיס פון די באַריכטן און באַזוכן פון ברענטש מיטינגען זײקן אירע באַריכטן צו דער נאַציאָנאַלער קאָמיסיע.

ס'איז אויך וויכטיק, אַז מיטגלײדער פון דער דיסטריקט קולטור קאָמיסיע זאָלן וואָס אָפטער באַזוכן מיטינגען פון די ברענטשעס און

קאָרן און אַרדקאַרן. אונזער אָרדן שפּיגלט זיך נײט גענוג אָפּ אין אונזער פּרעסע. אויסער וועגן אַ באַנקעטל און אַן אונטערנעמונג מיט אַ נודנער „געשיכטע" — הערן מיר נײט. ס'איז כמעט ווי שטיל געוואָרן וועגן דעם וואָס עס קומט פאַר אין אונזערע געגנערישע אָרגאַניזאַציעס, אַרום אונזערע פּלענומס, קאָנווענשאָנס, קולטור אַרבעט און מיטגלײדערשאַפט קאָמפּאַניע איז פון דער מיטגלײדערשאַפט גאָר נײטאָ. אויך דאָ דאַרף איינגעשטעלט ווערן אַ געוויסע אָרדענונג. מיר גרײטן צו אַ קאָנפערענץ, כדי ווי געהעריק איינצוטײלן די אַרבעט.

די קולטור אַרבעט אין אונזערע ברענטשעס האָט זיך אין די לעצטע דרײ חדשים אַ רוק געטאָן פאָראויס. די אַרבעט ווערט אויסגעבראָכן מערט אויף אַלע געביטן, און מיר האָבן צו פאַרצײכענען אַ צאָל וויכטיקע אויפטואונגען. זאָל די גאַנצע מיטגלײדערשאַפט העלפן אונז די אַרבעט מער אויסצוברײטערן. די לײניע איז הײנט פאַר אונז קלאָר: צענטראַליזירטע קולטור אַרבעט וואָס שפּיגלט אָפּ דעם קאַמף פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג. אונזער קולטור אַרבעט וועט אַזוי פיל האָבן אַ ווערט אויף וויפיל מיר וועלן דורך אונזער פאַרברײטערטן באַוואוסטזײן און דורך נײע קאַדרען אויפבויען אונזער אָרדן אַלס אַ מעכטיקע מאַסן־אָרגאַניזאַציע, וואָס זאָל דינען פאַר אַ באַזע פאַר די קאַמפן פון דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג.

אין קאַמף געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה

דייוו גרין

נאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַטאָר פון דער יוגנט סעקציע.

דער אַרבעטער קלאַס אַלס אַ גאַנצער און באַזונדערס די אַרבעטער און סטודענטישע יוגנט מוזן ווערן אַלאַרמירט אויף דער נאָענטקייט פון דער קומענדיקער אימפּעריאַליסטישער מלחמה. מיר זיינען נעענטער צו אַ מלחמה איצט ווי אין יאָר 1914, פאַר דער לעצטער וועלט־מלחמה. די איצטיקע מלחמה אין מאַנדזשוריע איז איינע פון די פונקען וואָס וועט אָנצינדן און אַריינוואַרפן די גאַנצע קאַפּיטאַליסטישע וועלט אין אַ מלחמה, אָדער צווישן זיך אַליין פאַר אַן איבערטיילונג פון די וועלט מאַרקן, אָדער אין אַ פאַראייניקטער מלחמה געגן אונזער אַרבעטער־פאָטערלאַנד — דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

אומעטום, אין אַלע לענדער גייען איצטער אָן די פאָרבאַרייטונגען פאַר דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה. אין מאַנדזשוריע זעען מיר צוערשט אַ קאָנפליקט צווישן יאַפּאַן און די אַנדערע אימפּעריאַליסטישע מאַכטן ווי די פאַראייניקטע שטאַטן, פראַנקרייך און ענגלאַנד וועגן דעם ווער עס זאָל דאָמינירן מאַנדזשוריע. איצטער זעען מיר ווי אַלע גרויסע אימפּעריאַליסטישע מלוכות ווי אַמעריקע, ענגלאַנד, פראַנקרייך און אַנדערע, שיקן קריגס־שיפן, כדי צוזאַמען מיט יאַפּאַן דערשטיקן די שנעל וואַקסנדיקע און דערפאָלגרייכע כינעזישע סאָוועטן און עפענען דעם וועג פאַר אַ מלחמה געגן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד.

דאָ, אין די פאַראייניקטע שטאַטן ווערן די מלחמה צוגרייטונגען אַלעמאָל אינטענסיווער. דער בודזשעט פאַר וואַפן ווערט יעדעס יאָר גרעסער און גרעסער. 78 סענט פון יעדע הונדערט ווערט געגנוצט פאַר מלחמה פאָרבאַרייטונגען. די מלחמה מאַשינעריע נעמט אָן נייע פאָרמען יעדן טאָג. אין דער קומענדיקער מלחמה וועלן ניט נאָר די סאָלדאַטן אין די ערשטע רייען געהרגעט ווערן, נאָר נייע, סמיקע גאַזן און די מאָדערנע מלחמה לופט־שיפן וועלן זיין בכח צו צעשטערן גאַנצע דערפער און שטעט. לעבנס וועלן פאַרשניטן ווערן אין גרויסע מאַסן. דאָס אַלץ וועט געטאָן ווערן, כדי קאַפּיטאַליסטן זאָלן קענען קריגן מער פּראָפיטן.

ווייל די יוגנט וועט מערסטנס באַנוצט ווערן אין דער מלחמה, באַנוצן דעריבער די באַלעבאַטים יעדן מעגלעכן אינסטרומענט כדי צוצוגרייטן די יוגנט פאַר דער מלחמה. מיליטערישע טרענירונג אין די שולן, אוניווערזיטעטן, „בוי סקאַוטס", „גע־שאָנעל גאַרד", „סיטיזענס מיליטערי טריינינג קעמפּס", רעדעס איבער די ראַדיאָס געגן דער סאָוועטישער רעגירונג, שעדלעכע פּראָפּאַגאַנדע אין דער קאַפּיטאַליסטישער פּרעסע קעגן דער סאָוועטישער מאַכט, די מואווים; אַלע מיטלען ווערן אָנגענומען צוצוגרייטן די יוגנט פאַר דער קומענדיקער מלחמה.

אונזער יוגנט סעקציע פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, באַוואוסטזיניק וועגן דער קומענדיקער מלחמה, נעמט אָן אַקטיוון אַנטייל אין מאָביליזירן די גאַנצע אַרבעטער יוגנט, נעגער און ווייסע, צו קעמפן געגן דער באָסישער מלחמה און אין פאַרטיידיקונג פון דער סאָוועטן־מאַכט. איבערן גאַנצן לאַנד ווערן „יונייטעד פראָנט" קאָמיטעס פון ספּאָרטישע, געזעלשאַפטלעכע, פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס, שאַפן קאָמיטעס, טרייד יוניאָנס, אויפן פּלאַץ זען ווי די קולטור אַרבעט ווערט דורכגעפירט, ווייל זייענדיק אויפן אָרט קען מען זען פאַרוואָס צ. ב. ווערט באַ אַ געוויסן ברענטש קיין ליטעראַטור ניט פאַרקויפט. קען מען געבן אָנווייזונגען אויף חסרונות אין דער אַרבעט און אויף אַזאַ אופן אַוועקשטעלן בעסער דעם ליטעראַטור פאַרקויף.

פונקט ווי אין דער רולטור קאָמיסיע פון ברענטש, דאַרף אויך אין דער דיסטריקט קולטור קאָמיסיע ראַציאָנאַליזירט ווערן די אַרבעט. יעדער מיטגליד פון דער קאָמיסיע זאָל האָבן זיין באַשטימטע פונקציע. לויט שטענדיקע טעטיקייטן, וואָס די קאָמיסיע פירט אָן. וואָס פאַר אַ שטענדיקע טעטיקייטן זיינען מעגלעך אין אַ דיסטריקט קאָמיסיע?

1. לעקציעס, די קולטור קאָמיסיע דאַרף צושטעלן לעקטאָרן, רעדנער, פאָרלייענער און אַנדערע כוחות צו די קולטור אָוונטן פון די ברענטשעס. אין יעדן גרעסערן צענטער איז דאָ אַ באַגרענעצטע צאָל פּראָפעסיאָנאַלן אויף די אויסגערעכנטע געביטן. און די קולטור קאָמיסיע קען קיינמאָל ניט באַפרידיקן אין דער פולער מאָס די פאָדערונגען פון די ברענטשעס נאָך אַזעלכע כחות. דאַרף זיין די אַרבעט פון דער ק. ק. צו ארויסרוקן נייע כחות וואָס פאַרמאָגן די פּאָטענץ צו אַנטוויקלט ווערן און דורך פּרעזענלעכע שמועסן און דיסקוסיעס לערנען און ארויסרוקן זיי. דאָס קען זיין די פונקציע פון איין באַשטימטן חבר. דערזעלבער זאָל שוין אויך אָנפירן מיט דער אַרבעט פון צושטעלן די לעקטאָרן צו די ברענטשעס.

2. ליטעראַטור, פונקט ווי עס זיינען נויטיק ליטעראַטור אַגענטן אין די ברענטשעס אַזוי איז אויך נויטיק אַ ליטעראַטור אַגענט אין דער דיסטריקט קולטור קאָמיסיע, ער זאָל אָנפירן מיט דער אַרבעט. שטיין אין פאַרבינדונג מיטן אָרדן פאַרלאַג, אויסגעפינען וואָס פאַראַ ליטעראַטור איז נויטיק פאַר די ברענטשעס, זען אַז די פּאַסיקע ליטעראַטור זאָל זיך געפינען אין ברענטש באַ יעדער קאַמפּאַניע. אַנטי־רעליגיעזע בראַשורן פאַר אַן אַנטי־רעליגיעזער קאַמפּאַניע, אַנטי־ציון ליטעראַטור פאַר אַנטי־ציון קאַמפּאַניע א. א. וו.

3. אָוונטן קורסן באַם אָרדן. ניו יאָרק פאַרמאָגט אַן אַרבעטער אוניווערזיטעט. ס'איז אָבער ניט אויסגעשלאָסן, אַז אויך אַנדערע דיסטריקטן זאָלן אויך ניט קענען איינפירן באַ זיך געוויסע קורסן. דער פאַקט איז, אַז געוויסע שטעט האָבן שוין דאָס איינגעפירט. פאַרשטייט זיך, אַז די קורסן דאַרפן זיין פון אַזאַ כאַראַקטער אַז זיי זאָלן קענען באַפרידיקן די באַלדיקע נויטן פון דער אָרגאַניזאַציע. צ. ב. קורסן אין אידיש, מען זאָל לערנען ווי צו אָנשרייבן אַ בריוול, אַ פּראָטאָקאָל, אַ פּראָקלאַמאַציע א. אַ. וו. אַן איינלייטער קורס, וואו עס זאָל געלערנט ווערן ווי צו אָפּגעבן אַ באַריכט און ווי צו איינלייטן איבער אַ טאָג פראַגע. אַ פּאָפּולערן קורס אין פּאָליטישער עקאָנאָמיע, געשיכטע פון דער אַרבעטער באַוועגונג, און אַנדערע. די קולטור קאָמיסיע דאַרף פון זיך אויסטיילן איין חבר, וועלכער זאָל אָרגאַניזאַציאָנעל אַוועקשטעלן די קורסן אויף אַ געזונטן באָדן.

עס קענען אויסגערעכנט ווערן נאָך אַ רייע פונקציעס מיט וועלכע די קולטור קאָמיסיע דאַרף פאַרנעמען. עס ווענדט זיך נאָך די לאָקאַלע באַדינגונגען פון דעם געגעבענעם דיסטריקט. חוץ דעם איז דאָ אומעטום די פונקציע פון סעקרעטאַר אָדער דירעקטאָר, וועלכער דאַרף פאַרבינדן די אַלע טעטיקייטן צוזאַמען. אַלע פונקציאָנערן, סיי פון דעם דיסטריקט, סיי פון דעם ברענטש, דאַרפן טראַכטן וועגן זייער אַרבעט און פּלאַנעווען זי פון פאָראויס און צו די זיצונגען פון זייער קאָמיסיע אָפּגעבן אַ באַריכט פון אָפּגעטאָנענער אַרבעט און ברייגגען פלענער פאַר ווייטערדיקער אַרבעט.

זיינען דאָ באַ אונז כוחות אויף די ערטער וועלכע קענען אָנפירן מיט דער אַרבעט! מיר דאַרפן בלויז געבן זיי איניציאַטיווע און איינפלאַנצן אין זיי דעם גלויבן אין זייערע אייגענע כוחות.

עס וואָלט ניט שאַטן אַז די נאַציאָנאַלע קולטור קאָמיסיע זאָל אין דער נאָענטסטער צוקונפט פאַררופן אַ קאָנפערענץ פון קולטור טוער אין דעם אָרדן, וואו די פראַגע פון קולטור אַרבעט אין דעם אָרדן זאָל אויפגענומען ווערן אין איר גאַנצער ברייט. נאָר דורך פלאַנמעסיקייט און דורך אַ גוט איינגעשטעלטן קולטור אַפּאַראַט וועלן מיר קענען אויפהויבן דעם קולטורעלן מצב פון אונזער מיטגליידערשאַפט, בויען דעם אָרדן און במילא אַמבעסטן קענען דינען די אינטערעסן פון דעם גאַנצן אַמעריקאַנער אַרבעטער קלאַס.

ר. ז.

וואָס טוט זיך אין אונזער אָרדן

ניו יאָרק צייכנט זיך באַזונדערס אויס אין דער איצטיקער קאַמפּאַניע פאַר מיטגלידער. ווען מיר שרייבן די שורות האָט ניו יאָרק דערגרייכט **7,000 מיטגלידער.** און לויט דעם טעמפּ פון דער קאַמפּאַניע קאָן ניו יאָרק דערגרייכן אַ מינימום פון אַכט טויזנט מיטגלידער צום שלוס פון דער קאַמפּאַניע דעם 12טן מערץ.

באַזונדערס פאַרדינט אָנערקענונג ברענטש 2 פון ניו יאָרק, וועלכער האָט דערגרייכט 400 מיטגלידער, און וועלכער האָט בלויז אין איין וואָך אַריינגענומען 61 נייע מיטגלידער אין דעם ברענטש.

אויף ווי ווייט מען קאָן דערגרייכן רעזולטאַטן, ווייזט אַ גוטער ביישפּיל ברענטש 179, וועלכער איז פאַרהעלטניסמעסיק געווען אַ קליינער ברענטש, פון בלויז 70 מיטגלידער, האָט אין איין וואָך אַריינגענומען 24 און דערגרייכט שוין איצט די צאָל פון 100. דאָס זעלבע קאָן געזאָגט ווערן וועגן בר. 9, וועלכער מאַכט ריזיקע שריט פאָראויס אין אָט דער קאַמפּאַניע. פּראָפּאָרציאָנעל שטייט ברענטש 9 דער ערשטער פון אַלע ברענטשעס פון דעם אָרדן.

מיר קענען ניט אין די נאָטיצן אויסרעכענען די אַלע ברענטשעס, וועלכע האָבן אין די לעצטע וואָכן באַוויזן צו פאַרנעמען אַן אָנגעזעענעם פּלאַץ אין דער מיטגלידער קאַמפּאַניע. מיר קאָנען אָבער זאָגן מיט זיכערקייט, אַז די לעצטע וואָכן האָבן באַוויזן, אַז די ניו יאָרקער ברענטשעס האָבן אָנגעהויבן באַגרייפן די וויכטיקייט פון אַ דעלעגאַציע אין סאָוועטן־פאַרבאַנד און האָבן זיך אַריינגעוואָרפן אין דער אַרבעט פון געפינען אַ פאַרטרעטער אין דער דעלעגאַציע מיר האָבן אַ שטאַרקן פאַרדאַכט, אַז אויב די ברענטשעס איבערן לאַנד, פון די וויכטיקסטע צענטרען איבערן לאַנד, וועלן זיך ניט אַ נעם טאָן גלייך ענערגיש צו דער אַרבעט, איז דאָ אַ געפאַר, אַז ניו יאָרק זאָל האָבן די גרעסטע צאָל פאַרטרעטער און מיט דער אויסנאַם פון דער ערשטער קאַטעגאָריע אפשר האַלב. דאָס איז צום קרעדיט פון די ניו יאָרקער ברענטשעס, אָבער צום דיסקרעדיט פון אַ גאַנצע רייע פון אונזערע וויכטיקסטע ברענטשעס איבערן לאַנד, וועלכע וואָלטן ביי אַ געהעריקער אָנשטריינגונג געקאָנט פאַרנעמען די זעלבע פּאָזיציע וואָס די ניו יאָרקער ברענטשעס.

חבר בלעכמאַן שרייבט אונז פון שיקאַגאָ, אַז אין די קומענדע טעג וועלן מיר באַקומען 100 אַפּליקאַציעס, פון וועלכע 50 זיינען פון ברענטש 1. פרייט אונז צו הערן די נייעס, אָבער מיר האָבן זיך אויסגעלערנט אין אונזער קאַמפּאַניע ניט צו געבן קרעדיט, איידער מיר באַקומען די אַפּליקאַציעס. ווען די שורות ווערן געשריבן זיינען די אַפּליקאַציעס פון שיקאַגאָ נאָך נישט דערהאַלטן געוואָרן. אָבער אַפילו ווען מיר וואָלטן שוין באַקומען די אַפּליקאַציעס, האַלטן מיר, אַז 100 אַפּליקאַציעס פון שיקאַגאָ זיינען ווייט ניט גענוג, אַז די ברענטשעס 1, 100 און אַ גאַנצע רייע אַנדערע ברענטשעס אין שיקאַגאָ האָבן געקאָנט, יעדער איינער פון זיי, אַליין אַריינגענומען אַזאַ צאָל נייע מיטגלידער, אויב זיי וואָלטן דורכגעפירט די קאַמפּאַניע מיט דעם זעלבן טעמפּ, ווי זיי האָבן אָנגעפירט די ערשטע קאַמפּאַניע פון דעם אָרדן, אין וועלכער סיי בר. 1 און סיי בר. 100 האָבן געוואונען.

קענטאָקי איז איצט אויף דער טאָג־אָרדנונג ביי אַלע אונ־

יאָנס, אַרבעטלאָזע קאָונסילס, „יאָנג מענס היברו" און „יאָנג מענס קריסטשען אַסאָסיאַיישאָנס" אָרגאַניזירט און זיי רופן מיטינגען וועגן אָרגאַניזירן אַנטי־מלחמה יוגנט קאָמיטעס אָנצופירן דעם קאַמף געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה.

אין שטאָט ניו יאָרק איז די קאָנפערענץ געווען באַזוכט פון 133 דעלעגאַטן, וואָס האָבן רעפּרעזענטירט 86 יוגנטלעכע אָרגאַניזאַציעס. אַלע 12 יוגנט ברענטשעס פונם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיינען אַנוועזנד געווען. די קאָנפערענץ האָט אַוועקגעלייגט דעם באַזיס פאַר דער מאָביליזירונג פון דער אַרבעטער און סטודענטישער יוגנט אין ניו יאָרק פאַר אַ פאַראייניקטן פראָנט געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה. אָט די אַנטי־מלחמה יוגנט ליג, פון וועלכער אונזער יוגנט סעקציע איז אַ וויכטיקער טייל, וועט ווידמען אַלע אירע כחות אויפצודעקן די מלחמה צוגרייטונגען און צו אָרגאַניזירן די יוגנט צו באַקעמפן מיליטאַנטיש די מלחמה פּלענער.

פון באַזונדער אינטערעס צו אונז איז די לאָזונג „אַלע מלחמה פאָנדן פאַר די אַרבעטלאָזע", אַרויסגערוקט פון דער אַנטי־מלחמה יוגנט ליג. כאָטש די פונקציע פון אונזער פראַטערנאַלן אָרדן איז צו באַזאָרגן די אַרבעטער מיט סאָציאַלער פאַרזיכערונג אין דער פאָרמע פון קראַנקן און טויטן בענעפיט, דאָך פאַרשפּרייטן מיר ווייט די אישו און קעמפן פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אַלס אַ פונקציע פון דער רעגירונג. אין דער איצטיקער צייט, ווען דער אָרדן איז פאַרנומען אין אַ קאַמפּאַניע צו פאַראייניקן אַלע אַרבעטער פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אין אַ קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג, מוזן מיר די פאָדערונג, אַז די רעגירונג זאָל אויפהערן די מלחמה צוגרייטונגען און באַנוצן די מיליאָנען דאָלאַרן צו באַזאָרגן די אַרבעטער מיט אַרבעטלאָזער פאַרזיכערונג, שאַרף אַרויסשטעלן און פּראָפּאַגאַנדירן.

יעדער יונגער אַרבעטער און סטודענט וואָס איז רעקרוטירט אין אונזער יוגנט סעקציע מיינט נאָך אַ קעמפער געגן דער באַסיסער מלחמה און פאַר דער פאַרטיידיקונג פון דער סאָוועטן־מאַכט. בלויז דורך בויען אַ מאַסן יוגנט סעקציע פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, וועלן מיר זיין בכח צו פירן אַ שטאַרקע קאַמפּאַניע געגן מלחמה.

יעדער דערוואַקסענער אַרבעטער קען העלפן אינם קאַמף געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה דורך העלפן בויען אַ שטאַרקע יוגנט סעקציע. אייערע קינדער, פונקט אַזוי ווי די אַנדערע יונגע אַרבעטער וועלן אַריינגעצויגן ווערן אין דער קומענדיקער מלחמה. וואָס טוט איר אַריינצוציען זיי אין דער יוגנט סעקציע? וואָס טוט אייער ברענטש אַריינצונעמען די יוגנט אין אונזער אָרדן? בויט אַ יוגנט ברענטש און איר וועט האָבן נאָך אַ וואַפן צו קעמפן געגן דער אימפּעריאַליסטישער מלחמה. העלפט צו אָרגאַניזירן דעם טייל פון דעם אַרבעטערקלאַס וועמען די קאַפּיטאַליסטישע רעגירונג וועט אויסנוצן אַלס קאַנאָנען פלייש אין דער קומענדיקער מלחמה — די יוגנט. פאַר־אויס צום קאַמף געגן מלחמה און צו פאַרטיידיקן דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד. פאָראויס צו אַ פאַראייניקטן פראָנט פון אַלע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס אינם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. בויט דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן אַלס אַ מעכטיקע מאַסן אָרגאַניזאַציע פון דערוואַקסענע און יוגנטלעכע אַרבעטער.

זערע ברענטשעס. די לאָזונג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אין דער קענטאָקי קאַמפּאַניע איז אַרויסצוטראָגן די קאַמפּאַניע אויסער די רייען פון אונזערע ברענטשעס. אויסברייטערן די פּעריפעריע פון אונזער אַרבעט סיי בנוגע זאַמלונגען פאַר די קענטאָקי מיינערס, סיי בנוגע אויפקלערן די ראָלע פון דעם איצ־טיקן קאַמף אין קענטאָקי. די באַזונדערע לאַגע אין וועלכער די קענטאָקי מיינער געפינען זיך; דאָס וואָס טויזנטער מיינערס פון דער סאוט, פון דעם פאַרשקלאַפסטן ווינקל פון דעם לאַנד, האָבן אויפגעוואַכט; דאָס וואָס דער גאַנצער רעגירונג־אַפּאַראַט דינט אַזוי אָפן און ברוטאַל די מיין מאַגנאַטן אין דעם קאַמף געגן די אויפגעשטאַנענע מיינערס, דאָס אַלץ דאַרף אויפגעקלערט ווערן צו די ברייטע מאַסן. און ווען אונזערע ברענטשעס פירן אַן די קאַמפּאַניע פאַר קענטאָקי, זאַמלענדיק 25 סענט, 50 סענט, $1.00 — אַלץ הילף פאַר די מיינערס, דאַרפן זיי מיט זייערע זאַמל־ליסטן זוכן צו דערגרייכן די ברייטסטע קרייזן, די ברייט־סטע שיכטן אַרבעטער און סימפּאַטיזירנדע עלעמענטן. און דער־פאַר איז באַזונדערס וויכטיק, אַז אונזערע ברענטשעס זאָלן אי־בעראַל און אומעטום דורכפירן די לאָזונג פאַר קענטאָקי, אַרויס־צורוקן די קאַמפּאַניע פאַר די קענטאָקיער סטרייקער אויסער די ראַמען פון אונזערע ברענטשעס. יעדער מיטגליד פון אונזער אָרדן זאָל ווערן אַ זאַמלער און אַגיטאַטאָר פאַר די קענטאָקי מיינערס.

די ניו יאָרקער דרעסמאַכער גרייטן זיך צו זייער געוואַלדיק סטרייק. פּונקט ווי אין דעם סטרייק אין קענטאָקי, וועלן אויך דאָ פון איין זייט זיין די קעמפּענדע דרעסמאַכער, פון דער צוויי־טער זייט די באַלעבאַטים, דער גאַנצער אַפּאַראַט פון דער רעגי־רונג צוזאַמען מיט דער קאַמפּאַני יוניאָן. דער פאַראייניקטער פראָנט קאָמיטעט צוזאַמען מיט דער אינדוסטריעלער יוניאָן, וועלכע גרייטן צו דעם קאַמף האָבן ניט קיין פינאַנציעלע מיט־לען אַפילו פאַר דער צוגרייטונג פון דעם סטרייק, ווער רעדט שוין וועגן אָנפירן דעם סטרייק זעלבסט.

עס איז פאַר אונז קלאָר, אַז מיר וועלן ניט קאָנען פירן קיין צוויי באַזונדערע קאַמפּאַניעס. איין געלט קאַמפּאַניע פאַר קענ־טאָקי און דעם צווייטן פאַר דעם ניו יאָרק דרעסמאַכער סטרייק. דאָס וואָלט צעשפּליטערט אונזערע כחות און וואָלט אונז ניט געגעבן קיין מעגלעכקייט צו דערגרייכן די מאַקסימום סומע פאַר אָט די וויכטיקע קאַמפּן, דערפאַר וועלן מיר דאַרפן אונזערע זאַמ־לונגען פאַראייניקן און איינטיילן דאָס געלט סיי פאַר דעם קאַמף אין קענטאָקי, סיי פאַר דעם דרעסמאַכער סטרייק אין ניו יאָרק. דעריבער חברים דאַרפן מיר ענערגישער אָנפירן אונזער אַרבעט, מיר דאַרפן דורכפירן שנעל די אַקציע, ווייל סיי דער קאַמף אין קענטאָקי, סיי דער קאַמף אין ניו יאָרק פאָדערט שנעלע הילף.

די קאַמפּאַניע פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג, האָט זיך שוין אין אייניקע ערטער טיילווייז פאַנאַנדערגעוויקלט, אין אייניקע ערטער פאַנגט זי זיך ערשט אָן און אין אַ טייל ערטער האָט זי זיך נאָך ניט אָנגעפאַנגען. אין דער קאַמפּאַניע פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אויפן חשבון פון דער מלוכה דאַרפן אונזערע שטאָט און דיסטריקט־קאָמיטעטן שפּילן אַ באַזונדערס וויכטיקע ראָלע. באַ געהעריקע פאָרבאַרייטונגען קאָנען מיר אין דער קאַמ־פּאַניע אַריינציען ברייטע שיכטן אַרבעטער, צענדליקער, אפשר הונדערטער נייע אָרגאַניזאַציעס. מיר, דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן, קאָנען ווערן דער אַוואַנגאַרד פאַר זייער אַ וויכ־טיקער קאַמפּאַניע פאַר די אינטערעסן פון דעם אַרבעטער־קלאַס אין די פאַראייניקטע שטאַטן.

אין די אינסטרוקציעס, וואָס מיר האָבן אַרויסגעשיקט צו די דיסטריקט קאָמיטעטן האָבן מיר אָנגעוויזן די פאָדערונגען, וועלכע מיר שטעלן אַרויס אין אָט דער קאַמפּאַניע, ווי אַרבעט־לאָזע פאַרזיכערונג, קאָמפּענסאַציע פאַר אומגליק־פאַלן ביי דער אַרבעט, פאַרזיכערן געגן קראַנקהייט, פּענסיעס פאַר אַלטע און פאַרזיכערונג פאַר אַלמנות און יתומים. מיר האָבן אויך אָנגע־וויזן ווי אַזוי אונזערע שטאָט־קאָמיטעטן דאַרפן אָט די קאַמפּאַניע דורכפירן, זעענדיק גלייך צו קריגן גאַנצע אָרגאַניזאַציעס, אָדער פאַרטרעטער פון אָרגאַניזאַציעס, וועלכע זאָלן נעמען אויף זיך די איניציאַטיווע פון אָרגאַניזירן דעם פּרעלימינערי קאָמיטעט פאַר דעם קאַמף פון סאָציאַלער פאַרזיכערונג. מיר האָבן אויך אָנגעוויזן, אַז די שטאָטישע קאָנפערענצן, וועלכע די פּרעלימי־נערי קאָמיטעטן וועלן רופן, זאָלן זיך נעמען גענוג צייט כדי צו קאָנען אַריינציען אין די קאָנפערענצן הונדערטער נייע פראַטער־נאַלע אָרגאַניזאַציעס, אינדעפּענדענט סאָסייעטיס, פאַראיינען, פראַטערנאַלע קלובן און אַלע אַנדערע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַ־ציעס, וואָס זיי קאָנען נאָר קריגן אין זייער שטאָט; אַז די קאָנ־פערענץ דאַרף זיין די ברייטסטע קאָנפערענץ וואָס מיר האָבן ווען עס איז געהאַט אין אונזער באַוועגונג. מיר האָבן אויך אָנ־געוויזן די נויטווענדיקייט פון גלייך דורכפירן אַ טייל פון אָט דער קאַמפּאַניע. די קאַמפּאַניע פאַר קלייבן אונטערשריפטן אויף דעם אַרבעטלאָזן אינשורענס ביל, וועלכע די אַרבעטלאָזע קאָונ־סילס האָבן אויפגעהויבן און אַז דאָס קלייבן פון די אונטער־שריפטן זאָלן איינג פאַרבונדן ווערן מיט דער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע פאַר אונזער אָרדן, מיט קענוועסן פאַר מיטגלידער, מיט שטאַרקן אונזערע ברענטשעס אויף די ערטער.

פון דער נייעס ביז היינט דערוויסן מיר זיך, אַז ניו יאָרק האָט אינמיטן יאָנאַר דורכגעפירט אַ הויז צו הויז קענוועס פאַר דער קאַמפּאַניע פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. אונטערשריפטן זיינען געזאַמלט געוואָרן און אַ גרויסע צאָל נייע מיטגלידער זיינען אַריינגענומען געוואָרן אין אונזער אָרדן.

פון שיקאַגאָ שרייבט מען אונז, אַז דער פאַר־קאָמיטעט פאַר'ן קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג איז שוין צוזאַמענ־געשטעלט געוואָרן און אַז אַ גרויסע צאָל אָרגאַניזאַציעס האָבן זיך אָנגעשלאָסן. מיר וואַרטן צו הערן פון די ווייטערדיקע שריט אין דער קאַמפּאַניע אין שיקאַגאָ.

ניו יאָרק וועט ערשט אין די קומענדע טעג אַזאַ פאַר־קאָמי־טעט צוזאַמענשטעלן. פילאַדעלפיע און באָסטאָן האָבן אויס־געטיילט ספּעציעלע קאָמיטעס פאַר דער אַרבעט, אָבער מיר הערן נאָך ניט וואָס זיי האָבן געטאָן אויף דעם געביט. מיר ווילן אונטערשרייבן, אַז אונזערע שטאָט־קאָמיטעטן און די ברענ־טשעס זאָלן וויסן, אַז דאָס איז איינע פון די וויכטיקסטע קאַמ־פּאַניעס פאַר דער פראַטערנאַלער באַוועגונג און מיר דאַרפן טאָן אַלץ, וואָס מיר קאָנען, אַז אונזער אָרדן זאָל פאַרנעמען דעם וויכטיקסטן פּלאַץ אין אָט דער קאַמפּאַניע.

דער 8טער מערץ איז איבער דער גאַנצער וועלט פּראָקלאַ־מירט געוואָרן אַלס אַן אינטערנאַציאָנאַלער פרויען־טאָג — דער טאָג ווען אַלע פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציעס מאַכן דעם גרעסטן פאַרזוך אַריינצוציען דעם פרוי אין דעם קלאַסנקאַמף, אַריינציען איר אין די פּראָלעטאַרישע אָרגאַניזאַציעס. אין פאַרבינדונג מיט דעם 8טן מערץ דאַרפן אונזערע ברענטשעס אונטערנעמען אַ ספּעציעלע קאַמפּאַניע פאַר אַריינציען דער פרוי אין אונזער אָרדן.

דער פאַקט, וואָס צווישן די נאָענט צו 15,000 מיטגלידער, וואָס מיר האָבן היינט אין אונזער אָרדן, זיינען פאַראַן בלויז אַרום 3,000 פרויען באַוויזן, אַז מיר זיינען זייער הינטערשטעליק אין דער אַרבעט פון אַריינציען די פרוי אין אונזער אָרגאַניזאַציע. אונזערע ברענטשעס, די דיסטריקט און שטאָט־קאָמיטעטן, דאַרפן דערפאַר מאַכן ספּעציעלע אָנשטריינגונגען אין דער לעצטער וואָך פון פעברואַר ביז דעם 6טן מערץ אַריינצונעמען אַמווייניקסטנס 1,500 פרויען מיטגלידער אין אונזער אָרדן. דאָס קאָן זייער לייכט דערגרייכט ווערן ניט נאָר דורך אַריינענעמען די פרוי, וועמעס מאַן געהערט שוין אין אונזער אָרדן, נאָר אויך באַזונדערס דורך דעם, וואָס מיר וועלן זיך ווענדן דירעקט צו דער פאַבריק, וואו מיליאָנען פרויען אַרבעטן. די פרוי היינט צו טאָג פאַר־נעמט אַ וויכטיקע פּאָזיציע כמעט אין אַלע פאַכן און באַזונדערס ביי אונז אין דער נאָדל פאַך. אונזערע ברענטשעס דאַרפן מאַכן

די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" און זייער שייכות צום א. אַ. אַ.

י. א. ראַנטש

(צום צוזאַמענפאַר פון פ. ג. פ.)

די ראָל, וואָס די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" שפּילן אין אונזער טאָג־טעגלעכן אַרבעטער־קאַמף, איז אַ באַשטימטע. מען קען זיך ניט פאָרשטעלן קיין איין גרויסע, אָדער אַפילו קלענערע אונטערנעמונג אָן דעם מיטווירקן פון די געזאַנג פאַראיינען, אָדער פרייהייט מאַנדאָלין אָרקעסטערס. און זיי טרעטן ניט אַרויס ווי פאַרווײַלער אָדער „קרעפטן", נאָר ווי אַ טייל פון די אַנטוילנעמער, וואָס קומען, דורך קלאַנג, אויסדריקן זייער פּראָטעסט, אָדער פרייד, — לויט דעם כאַראַקטער פון דער אונטערנעמונג.

דערפאַר האָט זייער זינגען אַן אַנדער טעם. עס זינגט דאָס שאַפּמוידל, וואָס איז נאָר וואָס געקומען פון דער פּיקעט־לוין; עס זינגט דער אַרבעטער, וואָס האָט אַ גאַנצן טאָג אויסגעמאָסטן די גאַסן זוכּדיק אַרבעט. דער אינהאַלט פון ליד איז — קלאַסנקאַמף; די מוזיק וועקט, רופט צום שטרייק. ווער עס אַגיטירט דורך אַ רעדנ, ווער דורכן געדרוקטן וואָרט — דער פ. ג. פ. אַגיטירט דורך מוזיק און זיין ווירקונג איז שטאַרק און דויערהאַפטיק. עס זינגט דער אַרבעטער ביי דער מאַשין, אינדערהיים, אין קעמפּ, מיט זיין קינד. אין ליד געפינט ער אַן אויסדרוק פון פּראָטעסט קעגן זיין שונא און קאַמפּס־פרייד פון זיג.

און טאַקע דערפאַר, וואָס די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" זייגען אַ וויכטיקער פאַקטאָר אין אונזער געזעלשאַפטלעך לעבן דאַרף מען זיך באַציען צו זיי ערנסט, אָנווייזן אויף חסרונות און העלפן אין זייער פאַנאַנדערוואַקסן זיך.

האָבן די פאַרוואַלטער פון די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" פאַר־שטאַנען דעם רוף פון דער צייט און זיי האָבן אויף דער טאָג־אָרד־נונג פון זייער צוזאַמענפאַר, וואָס ווערט אָפּגעהאַלטן אין ניו יאָרק פעברואַר 20טן און 21טן, אַרויפגעשטעלט דעם פונקט וועגן אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

אַז עס דאַרף זיין אַ נאָענטע פאַרבינדונג צווישן די צוויי אינסטיטוציעס איז קלאָר פאַר יעדן איינעם, וואָס קומט אין באַריר מיט אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע. וועט זיך לויגען אָפּשטעלן מער אויף דעם.

נאָר פריער וועגן „פרייהייט געזאַנג פאַראיין" גופא. דער איצטיקער צוזאַמענפאַר איז דער פערטער. איבערן לאַנד זיינען איצט פאַראַן 15 פרייהייט געזאַנג פאַראיינען און 5 מאַנדאָלין אָרקעסטערס. די מיטגלידערשאַפט פון ביידע איז 1200. דער מוזיקאַלישער אַרבעטער פאַרבאַנד צענטראַליזירט די אַלע פאַראיינען, נעמט אויף אַלע פּראָבלעמען און פרוווט זיי לייזן. פּראָבלעמען זייגען פאַראַן אַ סך און זיי פאַרמערן זיך מיטן וואַקסן פון די פאַראיינען.

נעמט די פּראָבלעם פון רעפּערטואַר, למשל. ווען אַ ליד פון „פרייהייט געזאַנג פאַראיין" ווערט פּאָפּולער, מיינט דאָס, אַז טויזנטער אַרבעטער זינגען דאָס ביי יעדער געלעגנהייט. איז נויטיק: 1) אַז די אידעאָלאָגישע זייט פון ליד זאָל זיין אויסגעהאַלטן און טרעפן אין ציל; 2) אַז די ווערטער פון ליד זאָלן זיין איינפאַך און נאַטירלעך; 3) אַז די מוזיק זאָל זיך לאָזן לייכט איינזינגען, און 4) אַז דער אינהאַלט זאָל זיין אַן אמתער, נאַטירלעכער.

פאַרמאָגן מיר אַ סך פּראָלעטאַרישע פּאָעטן, וואָס שרייבן אַ סך אַ גרויסע אָנשטריינגונג אָט די אַקציע דורכצופירן מיט דערפאָלג. און ענדיקן מיט אַ ספּעציעלער אונטערנעמונג, אויב מעגלעך פאַר דעם 6טן מערץ. יעדער ברענטש דאַרף פאַר זיך באַשטימען אַ קוואָטע וויפל פרויען מיטגלידער ער וועט אַריינציען אין פאַרלויף פון אָט דער קאַמפּאַניע.

אין אָנפאַנג אַפּריל וועט איבערן לאַנד געפייערט ווערן דער 10 יאָריקער יובילײ פון אונזער „מאָרגן־פרייהייט". אין אָט די קורצע נאָטיצן קאָנען מיר ניט אַריינגיין אין אַן אָפּשאַצונג וועגן דער ראָלע פון דער „מאָרגן־פרייהייט" אין דעם קלאַסנקאַמף דאָ אין לאַנד; וועגן דער ראָלע פון דער „מאָרגן־פרייהייט" אין דעם קאַמף אין דער פּראַטערנאַלער באַוועגונג און וועגן דער אויפבויאונג פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. איין זאַך איז זייער קלאָר, אַז ווען ניט די „מאָרגן־פרייהייט", וואָלטן מיר ניט געווען בכח אויפצובויען אונזער אָרדן אַלס אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע; אַז די דערגרייכונגען פון אונזער אָרדן האָבן מיר אין אַ גרויסער מאָס צו פאַרדאַנקען אונזער „מאָרגן־פרייהייט"; אַז אין דער וויכטיקער ראָלע, וואָס דער אָרדן שפּילט אין דער אַרבעטער־באַוועגונג האָט אַ גרויסן חלק אונזער „מאָרגן־פרייהייט". דערפאַר איז נויטיק, אַז אונזערע ברענטשעס זאָלן זיך אַקטיוו באַטייליקן אין די פאָרבאַרייטונגען צו אָט דעם גרויסן וויכטיקן פּראָלעטאַרישן יום טוב. די גרעסטע אויסצייכנונג פון אונזערע ברענטשעס אין אָט דער קאַמפּאַניע וועט זיין ווען מיר וועלן קאָנען אַריינציען טויזנטער נייע לעזער פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט", ווען אַלע אונזערע מיטגלידער וועלן זיין שטענדיקע לייענער פון דער „מאָרגן־פרייהייט".

מיר זיינען אויך זיכער, אַז דער 10 יאָריקער יובילײ פון דער „מאָרגן־פרייהייט" וועט געפייערט ווערן אין יעדער שטאָט און שטעטל, וואו עס געפינען זיך נאָר אידישע אַרבעטער, און אַז אונזערע ברענטשעס איבערן גאַנצן לאַנד וועלן זיך אַקטיוו באַטייליקן אין אָט דער פייערונג. מיר דערוואַרטן אויך, אַז אין די שטעט וואו עס איז ניטאָ קיין אַנדער אָרגאַניזאַציע, וועלכע זאָל פייערן דעם 10 יאָריקן יובילײ, וועט אונזער ברענטש נעמען אויף זיך די איניציאַטיווע צו אָרגאַניזירן אַזאַ יום־טוב פאַר דער „מאָרגן־פרייהייט" אַרום דעם 2טן אַפּריל.

צום שלוס פון אונזערע נאָטיצן וועלן מיר נאָכאַמאָל דערמאָנען וועגן אונזער וויכטיקסטער קאַמפּאַניע — אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע.

אונזער מיטגלידערשאַפט קאַמפּאַניע האָט אָנגענומען אַ שטאַרקערן טעמפּ, אָבער דער גאַנצער אָרדן איז נאָך אַלץ ניט אַריינגעצויגן אין דער קאַמפּאַניע. ווייט ניט אַלע ברענטשעס באַטייליקן זיך אין איר. עס דאַרף זיין די אויפגאַבע פון די שטאָט־קאָמיטעטן, פון אַלע אונזערע ברענטשעס, צו זען, אַז ביי דעם שלוס פון אונזער קאַמפּאַניע זאָל יעדער ברענטש האָבן אַ נעט געוויינס און געדיינקט, אַז צו דער שלוס פון דער קאַמפּאַניע זיינען בלויז פאַרבליבן וואָכן.

צוליב דעם וואָס אַ גרויסער טייל ברענטשעס האָט נאָך ניט אַריינגעשיקט זייערע חדשיסדיקע באַריכטן צו דער קולטור קאָמיסיע, לייגט זי אָפּ איר צוגעזאָגטן באַריכט וועגן דער קולטור טעטיקייט אין אונזערע ברענטשעס אויף אַ קומענדיקן נומער. די פאָלגנדע ברענטשעס האָבן שוין צוגעשטעלט זייערע 2 חדשיסדיקע באַריכטן צו דער נאַציאָנאַלער קולטור קאָמיסיע:

ניו יאָרק: ברענטשעס 2, 3, 19, 22, 24, 31, 45, 47, 53, 72, 116, 135, 138, 145, 167, און 277. אויסער ניו יאָרק: ברענטשעס 1, 23, 26, 32, 40, 43, 48, 58, 59, 70, 78, 80, 92, 97, 100, 110, 119, 124, 127, 131, 136, 144, 158, 160, 168, 170, 172, 173, 177 און 178.

די ברענטשעס וואָס האָבן נאָך ניט צוגעשטעלט די נעמען און אַדרעסן פון זייערע קולטור דירעקטאָרן, ווי אויך זייערע באַריכטן דאַרפן עס טאָן אַזוי שנעל ווי מעגלעך, כדי דאָס זאָל קענען אַריין אין דעם אַלגעמיינעם באַריכט פון קומענדיקן נומער „פונק".

לידער, נאָר ווינציק פון זיי קענען ווערן איינגעזונגען אַזוי, אַז זיי זאָלן ווערן פּאָפּולער ביי די מאַסן.

אויב עס זיינען פאַראַן אַ סך פּאָעטן, זיינען אָבער דערפאַר פאַראַן זייער ווינציק פּראָלעטאַרישע קאָמפּאָזיטאָרס, וואָס זאָלן שאַפן צוגעפּאַסטע מוזיק, איינע פון די הויפּט־פּראָבלעמען פון מוזיקאַלישן אַרבעטער פאַרבאַנד.

אַ צווייטע פּראָבלעם, למשל. ניטאָ קיין דיריגענטן. מען וואָלט געקענט גרינדן אַ סך פרייהייט געזאַנג פאַראיינען אין אַלע טיילן פון לאַנד, נאָר מען האָט ניט וועמען צו שיקן אָנצופירן מיט זיי. עס פאָדערט זיך אַ מוזיקאַלישע אויסבילדונג, אַן אידעאָלאָגישע שאַצונג, עס פאָדערן זיך פּראָלעטאַרישע דיריגענטן.

און אָט קומט אַ נייע פּראָבלעם. די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" זיינען פּאָפּולער. מען וויל זיי האָבן צו אַלע אונטערנעמונגען. עס קומען אָבער פאַר אַ סך קלענערע אונטערנעמונגען, וואו מען קען זיך ניט דערלויבן צו שיקן דעם גאַנצן פאַראיין, דאַרף מען שיקן גרופּעס. די גרופּעס פאָדערן אָבער אַ ספּעציעלן רעפּערטואַר און אויסבילדונג. צייט איז פאַראַן ווינציק. דער „פ. ג. פ."־מיטגליד גיט זיך ניט אָפּ בלויז צום זינגען. ער דאַרף מאַכן אַ לעבן. ער דאַרף טאָן אַרבעט אין דער יוניאָן, פּאַרטיי, אָרדן, שולן, פּרויען קאונסיל, א. אַ. און די פרייהייט געזאַנג פאַראיינען אַליין טוען אויך מאַסן־אַרבעט: זאַמלען הילף פאַר דער באַוועגונג און זיינען אַקטיוו אויף אַ סך פראָנטן.

איז שווער אויסצובילדן גרופּן־זינגער.

איצט קומען מיר צו צו דער פראַגע פון „פרייהייט געזאַנג פאַר־איין" און אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן. פּונקט אַזוי ווי די פּראָבלעם וועגן נעענטערע פאַרבינדונגען מיטן אָרדן וועט שטיין ביי דעם צוזאַמענפאָר פון די פאַראיינען, אַזוי דאַרף אויך דעם אָרדן אָנגיין די פּראָבלעם פון די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען". איינער נויטיקט זיך אין אַנדערן.

אין דער קולטור־אַרבעט פון די ברענטשעס פון אונזער אָרדן שטויסן מיר זיך אָן אויף דער פּראָבלעם פון מאַסן־געזאַנג. אָט איז אַן אינסטאַלאַציע ביים ברענטש; אַ פייערונג פון אַריבערנעמען מיטגליד־דער פון אַרבעטער רינג אין אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן; אַ וועטשערינקע פאַרן אַרבעטלאָזן פאָנד. מען האָט שוין אויסגעהערט די רעדעס, באַגריסערס, דעקלאַמאַטאָרס. אַלץ אינדיווידועלע נומערן. עס בעט זיך עפּעס אַ נומער, אין וועלכן אַלע זאָלן זיך באַטייליקן. עס בעט זיך אַ זינג טאָן, וואָס זאָל אָנוואָרימען דעם עולם. איז ניטאָ ווער עס זאָל אָנהייבן, ווער עס זאָל אָנפירן, אָדער איינזינגען מיטן עולם אַ לידל.

ווען מיטגלידער פון ברענטשעס, וואָס האָבן שטימען וואָלטן גע־הערט צום „פרייהייט געזאַנג פאַראיין", וואָלט די פראָגע געלייזט געוואָרן. אַ פּאָר זינגער, געשולטע, מיט אַן אויסוואַל פון פאַראיין־רעפּערטואַר, וואָלטן געקענט מאַכן, אַז דער עולם זאָל מיטזינגען מיט זיי.

איז נויטיק דערפאַר, אַז מיטגלידער פון אָרדן זאָלן זיך אָנשליסן אין די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען".

עס וואָלט געווען אינטערעסאַנט צו וויסן וויפל פון די 1200 מיט־גלידער פון מוזיקאַלישן אַרבעטער פאַרבאַנד געהערן צו אונזער אָרדן. דער פאַרבאַנד דאַרף דורכפירן אַזאַ אָנקעטע און קענוועסן מיטגלידער פאַרן אָרדן.

איצט די פראָגע פון „פרייהייט געזאַנג פאַראיין", אָדער „פריי־הייט מאַנדאָלין אָרקעסטער" ברענטשעס פון אָרדן. די געגנער פון אַזעלכע ברענטשעס ווייזן אָן אויף ענלעכע ברענטשעס פון אַרבעטער רינג, וואָס זיינען ניט קיין מוזיקאַלישע אינסטיטוציע און ניט קיין אָרדן־ברענטש. ס'איז נאָך ניט קיין ראיה, אַז ביי אונז וועלן זיי ניט זיין וואָס זיי באַדאַרפן זיין. נאָר מען דאַרף וועגן און מעסטן אַלע מעגלעכקייטן פון דער צוועקמעסיקייט פון אַזעלכע ברענטשעס. זאָל די פראָגע אויפגענומען ווערן ביים צוזאַמענפאָר פון פאַרבאַנד.

דער פאַקט איז, אַז דער אָרדן האָט שוין אָרגאַניזירט אַ יוגנט געזאַנג פאַראיין ברענטש אין ניו יאָרק. דער געזאַנג־מאַטעריאַל איז אַן אויסגעצייכנטער, ווייל צום יוגנט־ברענטש געהערן די מערסטע גע־וועזענע שילער פון אונזער מיטלשול, וועלכע האָט פון תמיד אַן גע־האַט אַן אויסגעצייכנטן כאָר, אונטער דער פירערשאַפט פון ח' יעקב שייפער. דער כאָר האָט אַפילו גלענצענד דורכגעפירט די „צוויי ברי־דער", מיט 3 יאָר צוריק.

אַז דער אָרדן איז פאַראינטערעסירט אין דער פראַגע פון פּראָ־לעטאַרישן געזאַנג, באַווייזט דער פאַקט, וואָס דער אָרדן האַלט איצט ביים אַרויסגעבן אַ לידער־בוך מיט נאָטן וואָס זאָל זיין צוגיינגלעך פאַר יעדן ארבעטער און אַרבעטער אָרגאַניזאַציע.

עס זיינען פאַראַן פאַרשיידענע מיינונגען וועגן דעם, אַז די „פריי־הייט געזאַנג פאַראיינען" זינגען צו שווערע זאַכן, דאַרפן ניט זינגען קיין אָראַטאָריעס, וועלכע פאָדערן אַ מאַסע צייט פון איינשטודירן. די פראַגע לאָזט זיך דיסקוטירן.

מיר דוכט זיך, אַז די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" דאַרפן ווייי־טער שטיין אויף זייער קינסטלערישער הויך, כדי צו קענען בעסער ווירקן אויף די מאַסן דורך געזאַנג און קאַמף. די קוואַליטעט פון פאַראיין שאַפט דעם צוטרוי צו אים. אויסער דעם זינגט ער אַן אָראַ־טאָריע איינמאָל אין יאָר און אויף די מאַסן־אונטערנעמונגען טרעט דער פאַראיין אויף מיט לייכטע, פּאָפּולערע לידער.

פאַראַן אַ מיינונג, אַז די „פרייהייט געזאַנג פאַראיינען" און מאַנ־דאָלין אָרקעסטערס זאָלן זיין אָנגעשלאָסן, ווי אַ קערפּערשאַפט, ביים אינט. אַרבעטער אָרדן, אָט אַזוי ווי די קינדער שולן זיינען. אַ פראַגע וואָס דאַרף ערנסט באַטראַכט ווערן פון צוזאַמענפאָר. שטרעבנדיק צו ווערן אַ מאַסן־אָרגאַניזאַציע און וועלנדיק רעקרוטירן זינגערס פון אַלע שיכטן און צווייגן פון דער אַרבעטער באַוועגונג, איז פאַראַן אַ טיי־נונג, אַז די געזאַנג פאַראיינען דאַרפן אויף ווייטער פאַרבלייבן זעלבסט־שטענדיק, כדי בעסער צו דערגרייכן זייער ציל.

אנשטאָט דעם, זאָל די פאַרוואַלטונג פון מוזיקאַלישן אַרבעטער פאַרבאַנד צונויפגעשטעלט ווערן פון פאַרטרעטער פון די צענטראַלע קערפּערשאַפטן פון אָרדן, יוניאָנס, שולן, אַרבעטער קלובן, פרויען קאונסילס, א. א. וו. אַזוי, אַז יעדע מאַסן אָרגאַניזאַציע זאָל פילן, אַז די מוזיק אינסטיטוציעס זיינען אַ טייל פון איר.

זיכער וועט די פראַגע פון מאַסן־אָרגאַניזאַציעס דאַרפן פאַרנעמען אַן אויבנאָן אויפן צוזאַמענפאָר.

און צום סוף. וואָס דער צוזאַמענפאָר פון מוזיקאַלישן אַרבע־טער פאַרבאַנד זאָל ניט באַשליסן בנוגע זיין אָנגעהערויקייט צום אָרדן, דאַרף אָבער דער אָרדן, די קולטור־קאָמיסיע פון אָרדן, זיך פאַרנעמען מיט דער פראַגע פון געזאַנג און מוזיק בכלל, פאַר דער מיטגלידער־שאַפט און ברענטשעס.

עס בלייבט צו האָפן, אַז דער מוזיקאַלישער אַרבעטער פאַרבאַנד וועט פאַרשטיין, ווי נויטיק עס איז פאַר זיין ווייטערדיקן פאַנאַנדער־בלי צו שטיין אין נאָענטסטן קאָנטאַקט מיטן אינטערנאַציאָנאַלן אַר־בעטער אָרדן און קומען צו אַזאַ באַשלוס, פון וועלכן עס זאָלן געווינען ביידע — דער פאַרבאַנד און דער אָרדן.

י. קעניגשטיין

מערץ ווינטן

ווינט, נאַדיר מיינע הענט,
פלי!
ס'האָט זיך פייערדיקער גלי צעברענט.
איך, דו, זיי.
העי,
אַ סאַך, אַ סאַך,
אַלע זיינען מיר אַ סאַך!
מ אַ כ ט.
לאָמיר אָנצינדן דאָס פייער אויפן דאַך,
מיר וואָס טראָגן אויף זיך וועלט דורך
טאָג און נאַכט.
מיר וואָס זיען פרייד
אין אויפגעברויזטן קראַך.
שטורעם קלייבט צוזאַמען הענט
פון אַלע עקן וועלט,
פייערדיקע הענט.
אָט, באַלד — — —
טראַך, טראַך — — —!

נ. בוכוואלד

אַ פּאַסיקער מאָנומענט פאַר אַ רעוואָלוציאָנערן מאַרטירער

(וועגן „הירש לעקערט“ אין אַרטעף - טעאַטער)

ס'איז ערשט 30 יאָר זינט הירש לעקערט האָט געמאַכט אַ פאַרזוך צו שיסן דעם ווילנער גובערנאַטאָר פאָן־וואל און איז דערפאַר דערמאָרדעט געוואָרן פון די צאַרישע הייגקער. אָבער אין דעם זכרון פון דעם עלטערן דור אידישע אַרבעטער און אויך ביים יונגערן דור איז דער העלדישער, רעוואָלוציאָנערער האַרעפּאַשניק, דער שוסטער־יונג הערשקע לעקערט שוין פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ שטיק רעוואָלוציאָנערן פאָלקלאָר. די העלדן־געשיכטע פון הירש לעקערט איז פאַראייביקט געוואָרן אין נאַיווע תמימותדיקע פאָלקס לידער און אין האַלב־לע־גענדאַרישע מעשיות. נאָר הינטער דער לעגענדע פון הירש לעקערט איז פאַראַן אַ באַשטימטע געזעל־מאַפּטלעכע עפּאָכע, אַ באַשטימטע כחות־פאַרהעלטעניש אין דעם צאַריסטישן רוסלאַנד און אין דער אידישער סביבה, וואו הירש לעקערט האָט געלעבט און איז געשטאָרבן מיט דעם הערלעכן מאַרטירער טויט.

די דאָזיקע סאָציאַלע סביבה האָט געקראָגן אַ קלאָרע, לעבעדיקע פאַרקערפּערונג אין דער היסטאָרישער רעוואָלוציאָנערער דראַמע „הירש לעקערט“ פון דעם סאָוועטישן אידישן שרייבער א. קושניראָוו. אין דער דראַמע ווערט הירש לעקערט נישט גלאָריפיצירט ווי אַן איינצעל־נער העלד, נאָר ווי אַ טרעגער פון די רעוואָלוציאָנערע שטימונגען, וואָס האָבן געווירט צווישן די אַרבעטער אין דעם צאַרישן רוסלאַנד אין אָנ־הויב פון 20טן יאָרהונדערט. דער העלד פון „הירש לעקערט“ איז ניט הירש דער שוסטער יונג, נאָר די מאַסע. בלויז דורך אַ צופאַל האָט גראָד הירש לעקערט און ניט קיין אַנדערער געמאַכט דעם פאַרזוך צו טויטן דעם ברומאַלן צאַרישן סאַטראַפּ, דעם ווילנער גובערנאַטאָר פאָן־וואל. עס האָט גרינג געקענט געווען אויספאַלן אויפן גורל פון וועלכן ס'ניט איז אַנדערן באַוואוסטזיניקן פּראָלעטאַריער צו באַגיין דעם דאָזיקן נקמה־אַקט קעגן דעם גובערנאַטאָר, וואָס האָט באַפוילן צו שטייסן די איינטיילנעמער אין דער ערשטער מאַי דעמאָנסטראַציע פון יאָר 1902.

דער טעראָריסטישער אַקט פון דעם רעוואָלוציאָנערן האַרעפּאַשניק הירש לעקערט איז געווען אויסדריקלעך „געגן דער טאַקטיק און געגן דער פּראָגראַם“ פון דעם „בונד“ און דער פּוילישער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, די דאַמאָלסדיקע פּאָליטישע אָרגאַניזאַציע פון די רעוואָלו־ציאָנערע אַרבעטער, אידישע און פּוילישע. דער „בונד“ האָט אָבער ניט באַוויזן צו וואָרפן אין די אידישע אַרבעטער מאַסן וועלכע ס'ניט איז רעוואָלוציאָנערע לאָזונגען פאַר מאַסן־אַקציע געגן דעם צעיושעטן טעראָר פון דעם צאַריזם, און די מאַסע האָט סטיכייאיש רעאַגירט אויף דעם דאָזיקן טעראָר דורך אַזוינע אַקטן פון אירע איינצלנע פאַרטרע־טער ווי הירש לעקערט'ס אַטענטאַט אויף פאָן־וואל'ן.

אין קושניראָוו'ס דראַמע ווערן גאַנץ דייטלעך אָנגעצייכנט אָט־די אַלע סאָציאַלע אומשטענדן פון יענער צייט, דער ווידערשפּרוך צווישן די רעוואָלוציאָנערע, צום־קאַמף־גרייטע אַרבעטער־מאַסן און זייער ווי־לנלאָזער, קאָמפּראָמיסלעכער, קליינבירגערלעכער פירערשאַפט. עס ווערט דאָרט אויך אָנגעצייכנט די קלאַסן־צעטיילונג אין דער אידישער סביבה און עס ווערט קלאָר אָנטפּלעקט דער בורזשואַזער קלאַסן־פּנים פון דעם אידישן באַלעבאָס, דעם רב און די אַנדערע באַלעבאַטישע שיכ־טן, וואָס ווערן אָפט אַזוי אידעאַליזירט אין דער ליטעראַטור פון די בורזשואַזע אידישע שרייבער ווי די טרעגער פון כלומרשטע רעוואָ־לוציאָנערע שטימונגען און „פרייהייט־שטרעבונגען“. צוזאַמען מיט דעם סאָציאַלן קלאַסן־עלעמענט איז אין דער פּיעסע אויך פאַראַן אַ חיבש ביסל שטייגער־מאַטעריאַל. אַ רייכע גאַלעריי טיפּן ווערט דאָרט אָנגעצייכנט און גיט אַ מעגלעכקייט פאַר דעם שעפערישן רעוואָלוציאָ־נערן טעאַטער צו שאַפן אַ בילד פון אַמאָליקער ווילנע מיט אירע קלאַ־סען־שיכטונגען און אירע סאָציאַל־פּאָליטישע שטריכן.

פאַר אַ פּראָלעטאַרישן טעאַטער איז קושניראָוו'ס „הירש לעקערט“ דאַנקבאַרער מאַטעריאַל און דער אַרטעף האָט דעם מאַטעריאַל אויסגע־נוצט אויף אַ פּרעכטיקן אופן. „הירש לעקערט“ איז אין דער אויפ־פירונג פון דעם היגן אידישן אַרבעטער טעאַטער פאַרוואַנדלט געוואָרן אין אַ פאַרכאַפּנדיקן רעוואָלוציאָנערן ספּעקטאַקל, וואָס פאַרמאָגט אי די לויטערקייט פון פּאָליטישער אָפּשאַצונג און אַנאַליז פון יענער צייט, אי די ברויזנדיקע דראַמאַטישע קראַפט פון מיטרייסן און באַווירקן דעם פּראָלעטאַרישן צושויער.

עס איז אוממעגלעך אין די ראַמען פון אַ קורצן אַרטיקל אַפילו אָנצוצייכענען די הויפּט־שטריכן און זיך אָפּצושטעלן אויף די וועזנט־לעכע מאָמענטן אין דעם דאָזיקן ספּעקטאַקל. אַ ריי אָפּהאַנדלונגען וועגן „הירש לעקערט“ ווי דער אַרטעף האָט די שפּיל אויפגעפירט, וועלן די לייענער פון „פונק“ געפינען אין דער „מאָרגן־פרייהייט“. עס וועלן אָן ספּוק געלייענט ווערן אין די ברענטשעס א צאָל פאָרטראַגן סיי וועגן דער צייט פון הירש לעקערט'ס רעוואָלוציאָנערן העלדן־אַקט און סיי וועגן דעם אומגעוויינטלעכן ספּעקטאַקל, וואָס דער אַרטעף האָט געשאַפן צו דער געלעגנהייט פון 30טן יאָר נאָך דעם מאַרטירער'ס טויט פון דעם אידישן רעוואָלוציאָנערן שוסטער יונג. אין דער פּראָג־ראַם פון קולטור־טעטיקייט פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָר־דען גייט היינטיקס יאָר אַריין די פייערונג פון דעם 30טן הירש לע־קערט יאָרטאָג, און צו דער געלעגנהייט וועלן די מיטגלידער פון אינ־טערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן זיך מסתמא באַקאַנען גענויער סיי מיט דער געשיכטע און סיי מיט דער ליטעראַטור אין פאַרבינדונג מיט הירש לעקערט.

מיר וועלן דאָ בלויז באַמערקן, אַז צום ערשטן מאָל זינט דער אַרטעף האָט זיך פאַרמאָסטן צו פאַרוואַנדלען די אידייע פון פּראָלע־טאַרישן טעאַטער אין אַ ווירקלעכקייט, האָט זיך אים איינגעגעבן אין אַזאַ הויכער מאָס דאָס צו באַווייזן. „הירש לעקערט“ פאַרמאָגט עפּעס מער ווי הויכע קינסטלערישע מייסטערשאַפט, עפּעס מער ווי גוטן באַ־צווינגענדן שוישפּיל, עפּעס מער ווי אימפּאָזאַנטע דעקאָראַציעס, עפּעס מער ווי רעפּראָדוקציע פון אַ היסטאָרישן מאָמענט מיט זיינע שטי־מונגען און שטייגער־טיפן. אין דעם ספּעקטאַקל איז פאַראַן אָט־די קוואַליטעט, צו וועלכער עס האָט די גאַנצע צייט געשטרעבט דער אַר־טעף: דער פּולשטענדיקער צוזאַמענגאַס פון דעם צושויער מיט דער בינע, פון דעם פּראָלעטאַרישן עולם מיט דעם אָטעם פון דער שפּיל. אין די פריערדיקע אויפפירונגען פון דעם אַרטעף מיט דער אויס־נאַם אפשר פון „ריסטאָקראַטן“, האָט זיך שטענדיק געפילט אַ מאַנגל פון אָט־דער געווינטשטער באַהעפטונג פון דעם טעאַטער מיט זיינע פּראָ־לעטאַרישע צושויער. אָדער די שפּיל איז געווען צו „טעאַטראַליש“ אויף דעם חשבון פון רעוואָלוציאָנערן דראַמאַטישן אינהאַלט, אָדער די טעאַטראַלישע פאָרם איז געווען צו קנאַפּ און אומפּולקאָם אויף צו דערטראָגן דעם רעוואָלוציאָנערן אינהאַלט פון דער שפּיל. און (ווידער מיט דער מעגלעכער אויסנאַם פון „ריסטאָקראַטן“) דער גרעסטער מי־נוס אויף דער קינסטלערישער זייט איז געווען דער יונגער, וואַקסנ־דיקער אָבער נאָך־ניט אינגאַנצן רייפער קאָלעקטיוו פּראָלעטאַרישע שפּילער.

מיט „הירש לעקערט“ דערהויבט זיך דער שפּילער־קאָלעקטיוו פון אַ ר ט ע ף צו דער מדרגה פון קינסטלערישער רייפקייט. די דאָזיקע רייפקייט צוזאַמען מיט דעם פּראָלעטאַרישן אייפער, וואָס די אַ ר ט ע ף שפּילער האָבן שטענדיק פאַרמאָגט, איז אין דער גרעסטער מאָס פאַר־אַנטוואָרטלעך פאַר דעם מערקווירדיקן רושם וואָס די שפּיל מאַכט אויף די פּראָלעטאַרישע צושויער. סוף־כל־סוף איז דער שפּילער, מער ווי וועלכער ס'ניט איז אַנדערער עלעמענט, דער ספּעציפישער אינסטרומענט וואָס פאַרוואַנדלט אַ געשריבענעם טעקסט אין אַ לעבעדיקער פאָרשטע־לונג. די אַ ר ט ע ף־שפּילער האָבן אין „הירש לעקערט“ זיך אַרויסגע־וויזן צו זיין פולשטענדיק קאָמפּעטענט צו דערטראָגן צום צושויער די אידייען, שטימונגען און דראַמאַטישע קאָנפליקטן, וואָס זיינען אַזוי קלאָר פאַרצייכנט אין דעם טעקסט. די מיטגלידער פון דעם אינטער־נאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, וואָס האָבן מיט אַזוי פיל איבערגעבנהייט מיטגעהאָלפן אין דער אַנטוויקלונג פון דעם אַ ר ט ע ף, וועלן מיט אמתן פּראָלעטאַרישן נחת זען „הירש לעקערט“ און זיך פריען מיט זייערע גערעטענע וויבאַרניקס, מיט די פּראָלעטאַריער־שפּילער פון דעם אַ ר־ ט ע ף־קאָלעקטיוו.

דער זעלביקער רעזשיסאָר, חבר בענא שנייידער, וואָס האָט אויס־געמייסטערוועט „ריסטאָקראַטן“, זיין ערשטע אויפפירונג מיטן אַ ר־ ט ע ף, האָט אויך אויפגעפירט „הירש לעקערט“. די לעצטע אויפפי־

דר. ב. ליבער

אַ כראָניק איבער געזונט־פראַגן

פולשטענדיקע געזונט־אונטערזוכונג

די מעדיציניש פּראָפעסיע אין אַמעריקע מאַכט איצט אַ שטאַרקע פּראָפּאַגאַנדע פאַר אונטערזוכונגען פון געזונטע אָדער שיינבאַר געזונטע מענטשן מיט דעם צוועק צו אַנטדעקן אין צייט און אַזוי אַרום צו פאַרהיטן קראַנקהייטן. פאַרשטייט זיך, אַז באַ דער געלעגנהייט וואָלטן אויך די דאָקטוירים פּראָפיטירט פון דער פאַרמערטער און פאַרגרעסערטער קליענטעלע. אודאי איז דער פּלאַן אַ גוטער, אָבער ניט אַזוי ווי עס ווערט פּראַקטיצירט היינט־צו־טאָג. די אונטערזוכער ווערן איבערגעשראָקן, זייערע ליידנס איבערטריבן און זיי זיינען נאָך דער אונטערזוכונג קראַנקער ווי פריער. אַ חוץ דעם ווייסן אַפילו ניט די מערסטע דורכשניטלעכע דאָקטוירים ווי אַזוי צו מאַכן אַ פולשטענדיקע אונטערזוכונג. פאַראַן, אין דער לעצטער צייט, קורסן איבער דעם, אָבער מער ווייניקער נעמען זיי. אייגנטלעך וואָלט געראַרפט יעדער קראַנקער, ווען ער קומט צום ערשטן מאָל צו אַ דאָקטאָר, אונטערזוכט ווערן פולשטענדיק און ניט נאָר צוליב זיינע קלאָגן, און די בעסערע דאָקטוירים טוען עס טאַקע. אָבער די מעדיציניש פּראָפעסיע, אַזוי ווי אַלץ אין אונזער געזעלשאַפט, לעבט פון פּראָפיט און זוכט וואָס מער צו פאַרדינען.

דאָס איז נאַטירלעך איז דער קאַפּיטאַליסטישער סיסטעם. ווען די מעדיצין וואָלט אָבער געווען סאָציאַליזירט, ווי אין סאָוועטן־לאַנד, וואָלט דער דאָקטאָר ניט געהאַט קיין אַקעגן־געזעצטען אינטערעס צום קליענט. דאָס הייסט, אַז דאָס האָבן מיר ניט צו באַשולדיקן דעם איינצלנעם דאָקטאָר, נאָר די געזעלשאַפטלעכע אָרדנונג. דעהוויל אָבער וואָלט עס געווען ראַטזאַם, אַז פאַרגעשריטענע אַרבעטער־אָרגאַניזאַציעס זאָלן שוין היינט און דאָ סאָציאַליזירן זייערע דאָקטוירים, אַזוי ווי איך האָב געזוכט עס איינצופירן אין דער ניו־יאָרקער אַרבעטער קאָאָפּעראַטיוו.

אייניקע אינטערעסאַנטע ציפערן איבער דער באַפעלקערונג פון דער ערד

די הערשער פון די בורזשואַזע אייראָפּייאישע לענדער זיינען פאַרזאָרגט איבער דעם, וואָס זייערע אַרבעטער־קלאַסן ווערן מער און מער אויפגעקלערט און פאַרמיידן צו האָבן צו פיל קינדער. אָבער אין אַ זיע איז עס פאַרקערט. דאָרט ווייסט מען ניט וואָס צו טאָן מיט דעם גרויסן איבערפלוס פון מענטשן. בעת אין דייטשלאַנד, פראַנקרייך, ענגלאַנד, שווייץ, איז די געבורט־דאַטע אַרונטער אויף 15—18 פּער 1,000, איז זי אַרויפגעשטיגן אין אינדיע, כינע און יאַפּאַן אויף מער ווי 30 פּער 1,000 און אין פראַנקרייך זיינען אין ווייניקער ווי דרייסיק יאָר די געבורטן פאַרקלענערט געוואָרן מיט 100,000 אַ יאָר; בעלגיע פאַרלירט 59,000, דאָס הייסט מער ווי אַ פּערטל פון אירע געבורטן אין 1000; אין ענגלאַנד איז די געבורטצאָל פאַרמינערט געוואָרן מיט 300,000. אין דייטשלאַנד איז זי געפאַלן פון 1,600,000 אין 1920 אויף 1,182,000 אין 1928. אָבער אין אינדיע מיט אירע 320 מיליאָן איינוואוינער האָבן אַפילו די הערשער שוין געמוזט עפענען ערטער פאַר קאָנסולטאַציעס פאַר געבורט־באַשרייבונג. אין באָמביי און קאַלקוטע זיינען איצט פאַראַן ספּעציעלע אומזיסטע קליניקן וואו די מיטלען ווערן פאַרטיילט און דערקלערט. כינע, מיט 440 מיליאָן, פאַרמערט זיך יערלעך מיט כמעט אַ מיליאָן איינוואוינער און אירע געבורטן יעדעס יאָר זיינען אַריבער צוויי מיליאָן; יאַפּאַן, מיט 70 מיליאָן, אויף ווינציק ערד, פון וועלכער דאָס מערסטע איז באַרגיק און קען ניט באַאַרבעט ווערן, האָט אַן אָפיציעלע רעגירונגס־פּראָפּאַגאַנדע פאַר געבורט־רעגולירונג.

און איבעראַל, אין אַלע די שקלאַפן־לענדער, שטאַרבט מען פאַר הונגער. נאָר אין ראַטן־פאַרבאַנד, כאָטש קיין אָרבעטער איז ניט אויף הפקר און יעדער האָט אַ באַשעפטיקונג אַ שפּייז, האָט מען אָנגעווענדעט די בעסטע מיטלען קעגן אַ צו־גרויסער פאַרמערונג פון דער באַפעלקערונג. אַ מען לערנט די אַרבעטער ווי צו פאַרהיטן שוואַנגערשאַפט, אַ מען אונטערבערעכט זי אין די פּאַלן ווען נויטיק, אויף אַ ריינעם, כירורגישן, וויסנשאַפטלעכן אופן.

דר. מאַרזשוגינסקי, דירעקטאָר פון אַ וויכטיקער אָפּטריי־בונגס־קליניק אין מאָסקווע, זאָגט:

„אין 1929 זיינען אין דער הויפּשטאָט געווען 6 קליניקן פאַר שוואַנגערשאַפט־אונטערברעכונג; אין 1930 האָבן מיר שוין געהאַט 12. אין 1930 זיינען 90,000 פרויען אָפּערירט געוואָרן, בעת אין 1929 נאָר 50,000. דאָס איז געשען אין שפּיטעלער, מיט געזונטע פרויען, נאָך אַלע רעגלען פון דער מעדיצינישער קונסט, זיי האַלטנדיק צו פיר טעג אין בעט. אַלע פרויען ווערן מיט דעם פאַרזאָרגט, אַ חוץ די יעניקע ערשט־שוואַנגערע, וועמעס עקזיסטענץ איז פאַרזיכערט און וועמעס קינדער זיינען רונג זיינע איז ניט אין ערך רייפער, טיפער, ווירדיקער, קינסטלערישער באַדייטונגספול ווי די שיין־אויסגעצירטע, פאַרשפּיצטע שלום־עליכם קאָמעדיע, וואָס האָט פאַרשאַפט אַזוי פיל פרייד די פּראָלעטאַרישע באַזוכער פון אַ ר ט ע ף; אויך אין די דעקאָראַציעס פון ח׳ מ. זאָלאָטאַראָף איז פאַראַן אַ סך מער געוויכט, רייפקייט און קינסטלערישע ווירדע ווי אין זיינע אויסשטאַטונגען פאַר „ריסטאָקראַטן“.

דער אַ ר ט ע ף האָט דורך דריי יאָר דערפאַרונג דערגרייכט נאָך אַ וויכטיקע מדרגה: ער האָט זיך אויסגעלערנט צו זיין שפּאַרוודיק און אַרבעטן אין די ראַמען פון אַ מינימאַלן פּראָלעטאַרישן בודזשעט. דער קינסטלער־דעקאָראַטאָר פון אַ ר ט ע ף, צוזאַמען מיט אַ צאָל קינסטלערישע שפּילער, האָבן זיך אויך אויסגעלערנט צו זיין גוטע טעכניקער, גוטע סטאַליערס און פאַרבערס און האָבן מיט די אייגענע הענט אויפגעבויט דעם גאַנצן ספּעקטאַקל. אַנדערע שפּילער האָבן אויסגעמויסטערוועט די קאָסטיומען, און די גאַנצע אויפפירונג, וואָס וואָלט אין אַ פּראָפעסיאָנעלן בורזשואַזן טעאַטער אָפּגעקאָסט צענדליקער טויזנטער דאָלאַר, האָט דעם אַ ר ט ע ף געקאָסט עטוואָס מער ווי טויזנט. דער אידישער פּראָלעטאַרישער טעאַטער האָט זיך אויסגעלערנט צו אָפּרירן מיט גראָשנס און דורך דעם צו מאַכן זיינע אויפפירונגען צוגיינגלעך צו די פּראָלעטאַרישע צושויער אין דעם אויצטיקן פּעריאָד פון קאַפּיטאַליסטישן קריזיס, פאַר וועלכן זיי צאָלן מיט הונגער.

אַרום און אַרום איז „הירש לעקערט“ אַ גרויסער קולטורעלער אויפטו פון דער רעוואָלוציאָנערער אידישער אַרבעטערשאַפט, און דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אָרדן איז סיי אין זיין מיטגלידערשאַפט און סיי אין זיין פירערשאַפט איינער פון די הויפּט מחותנים אויף אונזער אַלעמענס שמחה פון פּראָלעטאַרישער קולטור.

עס איז צו דערוואַרטן, אַז די ברענטשעס און די מיטגלידער פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן וועלן מיט דעם געהעריקן אויפער אויפנעמען די דאָפּלטע פייערונג פון 30 יאָר נאָך הירש לעקערט און דעם פּרעכטיקן קולטורעלן אויפטו פון דעם אַ ר ט ע ף, וואָס האָט מיט אַזוי פיל רעוואָלוציאָנערער און קינסטלערישער ווירדע געהאָלפן אויפלעבן און האַלטן וואַך דעם אָנדענק פון דעם הערלעכן פּראָלעטאַרישן מאַרטירער, דעם רעוואָלוציאָנערן שוסטער יונג, דעם העלד פון רעוואָלוציאָנערן פאָלקליד און לעגענדע — הערשקע לעקערט.

די פאַריזער קאָמונע

(קאנספּעקט פאַר איינלייטונגען און דיסקוסיעס.)

דעם פערטן סעפּטעמבער, 1870, האָט די פאַריזער באַפעלקערונג זיך אויפגעהייבן ווי איין מאַן און אַרונטערגעזעצט די מאָנאַרכיע. דער אויפשטאַנד איז געווען אַזוי איינשטימיק און מיט אַזאַ גוואַלדיקן פאַרנעם, אַז די רעגירונג איז געווען אינגאַנצן מאַכטלאָז אַרויסצואוויזן וועלכן ס'איז ניט איז ווידערשטאַנד. די רעוואָלוציע איז פאָרגעקומען לחלוטין אָן בלוט פאַרגיסונגען.

אינם גרויסן טומל פון דער איבערקערעניש האָבן אַ באַנדע בורזשואַזע אַדוואָקאַטן און שווינדלער פון כל־המינים צוזאַמענגעשטעלט אַ ציטוויליקע רעגירונג פון נאַציאָנאַלער פאַרטיידיקונג, מיטן בפרושן תכלית צו פאַרטיידיקן פראַנקרייך, איבערהויפּט פּאַריז. קעגן די פּרויסישע אַרמייען. דער פּאַריזער פּראָלעטאַריאַט האָט זיך גלייך אין די ערשטע טעג פון דער רעוואָלוציע באַוואָפנט און זיך אָרגאַניזירט אין דער נאַציאָנאַלער אַרמיי.

די פאַרהאַסטע מאָנאַרכיסטישע רעגירונג מיט לואי באָנאַפּאַרט אין דער שפּיץ האָט אַרויסגעשלעפּט דאָס לאַנד אין אַן אַוואַנטוריסטישער מלחמה מיט פּרייסן. ווען די לעצטע האָבן פאַרנומען סעזאַן און דעם קעניג אַליין אויך גענומען אין געפאַנגענעניש איז דער וועג קיין פּאַריז אינגאַנצן געבליבן פריי פאַר די פּרייסישע אַרמייען. דעם 18טן סעפּטעמבער איז שוין פּאַריז געווען באַלאַגערט פון די פּרייסישע סאָלדאַטן.

די רעגירונג פון נאַציאָנאַלער פאַרטיידיקונג האָט גלייך איינגעזען, אַז דער אמתער שונא פון דער פראַנצויזישער בורזשואַזיע איז ניט די פּרייסישע אַרמייען נאָר די פּאַריזער רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער. אנשטאט צו פאַרטיידיקן פּאַריז קעגן די פּרייסן, האָבן זיי גענומען באַקעמפן די פּאַריזער אַרבעטער. כדי צו זיין דערפאָלגרייך אין אָט דעם קאַמף האָט די רעגירונג פון נאַציאָנאַלער פאַרטיידיקונג געמוזט האָבן די הילף פון די פּרייסישע סאָלדאַטן. דעריבער, האָבן זיי גלייך פון דעם ערשטן טאָג, וואָס זיי זיינען אַריין אין מאַכט גענומען פאַרראַטן פּאַריז און פאַלגלעך די רעוואָלוציע. דערמיט האָבן די בורזשואַזע משרתים אונטערגעשטראָכן דעם אינטערנאַציאָנאַלן כאַראַקטער פון דער קלאַסן הערשאַפט פון די עקספּלואַטאַטאָרישע קלאַסן.

ווען די פּאַריזער האָבן גערעדט וועגן פאַרטיידיקן פראַנקרייך און איבערהויפּט פּאַריז האָבן זיי געהאַט אין זינען ניט די פּריערדיקע מאָנאַרכיסטישע פראַנקרייך, נאָר די נייע, דורך זיי דערוואַרבענע, פרייע, רעפּובליקאַנישע פראַנקרייך. און דאָס האָט די פראַנצויזישע בורזשואַזיע ניט פאַרטראָגן. פאַר דער בורזשואַזיע האָט אַזאַ פראַנקרייך ניט געטויגט. די פּאַריזער רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער פאַרטייען האָבן דאָס אויך פאַרשטאַנען און זיי האָבן גלייך אָנגענומען מיטלען צו פאַרזיכערן פאַר די פּאַריזער אַרבעטער דאָס וואָס זיי האָבן געוואונען דורך אויפשטאַנד.

אין דעם זעלבן טאָג פון דעם אויפשטאַנד האָט די פּאַריזער סעקציע פון דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער אסאָסיאַציע (ערשטער אינטערנאַציאָנאַל) אָפּגעהאַלטן אַ מיטינג און באַשלאָסן צו אָרגאַניזירן אַ קאָמיטעט מיט סעקציעס אין אַלע דיסטריקטן, מיטן צוועק אַכטונג צו געבן אויף דער רעגירונג און אירע פאַרשידענע דעפאַרטמענטן. דער צענטראַלער קאָמיטעט פון דער פּאַרטיי האָט צוליב דעם דאָזיקן צוועק אַרויסגעשיקט איינלאַדונגען צו אַנדערע רעוואָלוציאָנערע פּאַרטייען און אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס, (בלאַנקיסטן, יאַקובינער און אַ. וו.) דעם עלפטן ווערט געגרינדעט דער „קאָמיטעט פון די צוואַנציק דיסטריקטן". דעם זיבעצעטן פון דעם זעלבן מאָנאַט פאַרעפנטלעכט דער קאָמיטעט די פאָלגנדיקע פאָדערונגען צו דער רעגירונג: 1) אָפּשאַפן די פּאָליציי פּריפעקטור און איבערגעבן איר פונקציע צו דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע, 2. דאָס אויסוויילן פון די באַאַמטע פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע דורך די פּשוטע מיטגלידער, 3. באַלדיקע שטאָט־וואַלן.

די דאָזיקע פאָדערונגען זיינען פאָרגעבראַכט געוואָרן פאַר דער רעגירונג און, כדי צו געבן זיי מער געוויכט, זיינען אָרגאַניזירט געוואָרן מאַסן־דעמאָנסטראַציעס פאַר דער רעגירונג געבוידע.

דעלעגאַציעס פון אַרבעטער און סאָלדאַטן פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע זיינען נאָכאַנאַנד געשיקט געוואָרן צו דער רעגירונג מיט פאָדערונגען און אינסטרוקציעס, און אַן אומאויפהערלעכע אויפקלערונג פּראָפּאַגאַנדע איז אָנגעפירט געוואָרן צווישן די אַרבעטער (פאַרגלייכט די ענלעכקייט פון דער דאָזיקער סיטואַציע מיט דער רוסישער פון ערב אָקטאָבער).

זייט באַ זייט מיט דעם דאָזיקן קאָמיטעט האָבן אויך עקזיסטירט אַנדערע רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און פּאָליטישע קלובן (בלאַנקיסטן און אַנדערע). די וויכטיקסטע פון אָט די אָרגאַניזאַציעס זיינען געווען די ראַטן פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע און וועלכער אַ גרויסע מערהייט פון דעם פּאַריזער פּראָלעטאַריאַט איז דאַמאָלסט געווען אָנגעשלאָסן.

די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע

פאַר דער אַלטער מאַכט איז די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע געווען אַן אונטערדריקונג אינסטיטוציע קעגן די אַרבעטער. דער עלעמענט פון דער אַלטער גוואַרדיע איז רעקרוטירט געוואָרן כמעט אויסשליסלעך פון די בירגערלעכע קלאַסן. נאָך דער סעפּטעמבער רעוואָלוציע ווען די נאַציאָנאַלער גוואַרדיע איז רעאָרגאַניזירט געוואָרן, איז דער בירגערלעכער עלעמענט אינגאַנצן פאַרטרונקען געוואָרן פון דעם פּראָלעטאַרישן עלעמענט. דריי הונדערט טויזנט אַרבעטער האָבן זיך אָנגעשלאָסן אין דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע.

מיטן אריינקריגן דאָס געווער אין די אייגענע הענט זיינען די אַרבעטער געוואָרן באַ זיך מער זעלבסט־זיכער און מער געוואַגט אין זייערע פאָדערונגען. זיי האָבן נאָכאַנאַנד געפאָדערט פון דער רעגירונג דאָס דורכפירן פון די שטאָט וואַלן און אַרויסגעשטעלט אַ רעוואָלוציאָנערע פּראָגראַם פון מלוכה רעפאָרמען. אויסער דעם האָבן זיי אויך פאַרזיכערט. נאָכדעם ווי די אָפּעראַציע, וועלכע איז דאָרט גאַנץ אומשולדיק, ווערט געמאַכט, לערנט מען יעדע פרוי באַזונדער די פּאַסנדיקסטע פאַרהיטונגס־מיטלען, כדי זי זאָל שוין מער ניט דאַרפן דעם קליניק. די אונטערזוכונג ווערט געמאַכט אומזיסט, אויב נויטיק. אויב צאָלונג איז מעגלעך, צאָלט מען אַכט רובל. די גאַנצע פּראָצעדור, וועלכע איז טעכניש גוט אויסגעאַרבעט געוואָרן, געשעט אָן איינשלאָפונג און דויערט פיר ביז פינף מינוט".

מען האַלט איצט אין מאַכען נייע אונטערזוכונגען כדי קיין כירורגישע אָפּעראַציע זאָל ניט נויטיק זיין. מען וועט וואַרשיינלעך אָנווענדן אַ באַקאַנט דייטש מיטל, וועלכעס וועט איינגעשפּריצט ווערן אין אָרגאַן.

קאָמוניזם און מעדיצין

אין דער אַרבעטער־רעפּובליק עקזיסטירט אַ דאָקטאָרשער פאַראיין מיט דעם נאָמען „לענינזם אין דער מעדיצין". דאָס קלינגט ווי אַ וואונדערבאַרער באַנייסטערנדיקער שופר, וועלכער דאַרף אַרויסרופן אין יעדן דיינקענדן, ערנסטן דאָקטאָר, וואָס לעבט נאָך די פּרינציפּן פון דער אַרבעטער־באַפרייאונג, אַ קוואַל פון נייע אידייען, אים לערנענדיק צו שטעלן זיין וויסנשאַפט און פּראַקטיק אויף אַן אַנדערער גרונדלאַגע ווי די, וועלכע איז אים אייגנגעקריצט געוואָרן אין די מעדיצינישע קאַפּיטאַליסטישע שולן *)

*) וואו זיינען די ראַדיקאַלע דאָקטוירים דאָ אין אַמעריקע, פאַרוואָס פאַראייניקן זיי זיך ניט כדי צו טאָן געמיינזאַמע גוטע אַרבעט און צו דערנענטערן מיט נאָך אַ שריט אינזער גרויסן ציל, די סאָציאַל־עקאָנאָמישע רעוואָלוציע? וואו איז די איבערגעגעבענע, כאָטש די קליינע מינאָריטעט, וואָס פילט אַ חוב צו דער ליינקער באַוועגונג און אַן עקל צו דער גרויסער קאַפּיטאַליסטישער גנבה און עקספּלואַטאַציע? (דער שרייבער פון די שורות האָט זיך אַזוי באַפרייט פון דעם בורזשואַזן ליגן, אַז ער האָט אַפילו אויפגעגעבן זיינע אַמאָליקע באַציאונגען צו די אַזוי־גערופענע פאָרטגעשריטענע אָרגאַניזאַציעס און שרייבט ניט און רעדט ניט אפילו פאַר קיינע „סאָציאַליסטישע" און „אַנאַרכיסטישע" גרופּן).

געפאָדערט פון דער רעגירונג צו דערפילן אירע צוזאָגונגען וועגן פאַר־טיידיקן פאַריז. די מלוכה איז אַלעמאָל ארויסגעקומען מיט אַ נייער הויכקלינגדיקער פראזע, אַז זי וועט בשום אופן ניט אָפּגעבן פאַריז צו די פריינסן און, אַז זי וועט זיך שלאָגן ביז צום לעצטן א. אַ. וו. אינדעראמתן איז איר הויפּט זאָרג איצט געווען ניט ווי אַזוי צו פאַרטיידיקן פאַריז נאָר ווי אַזוי זי פאַרראַטן און איבערגעבן די שטאָט צו די פריינסן און מיט זייער הילף צו אנטוואָפענען די אַרבעטער.

די האַנדלונג פון דער רעגירונג אין דער דאָזיקער ריכטונג איז געוואָרן אַזוי אָפן, אַז אַפילו בירגערלעכע ציטונגען האָבן זי אָנגעגרייבן צו באַשולדיקן אין פאַרראַט. כדי צו באַרואיקן אַ ביסל די מאַסן, באַשליסט די רעגירונג צום סוף מקריב צו זיין עטלעכע באַטאַליאָנען פון דער גוואַרדיע. מיט וואָס פאַר אַ צוועק די רעגירונג האָט לכתחילה געשיקט די סאָלדאַטן, קאָן מען זען פון די פאָלגנדיקע ווערטער פון אינפאנטעריע־קאָלאָנעל: „מיר גייען אַ ביסל אַ פּרעגל טאָן די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע, אַזוי לאַנג ווי זיי באַשטייען דערויף". און אַזוי האָבן טאַקע די אַרמיי פירער געהאַנדלט. דעם 2טן, דעם 3טן און דעם 19טן יאַנואַר האָבן זיי נאָכאַנאַנד אַריינגעפירט זייערע סאָלדאַטן אין פייער אַריין און זיי געלאָזט אויסשלאַכטן פון די פריינסן.

אין פאַרלויף פון דער באַלאַגערונג איז די רעגירונג עטלעכע מאָל געקומען אין באַוואָפנטן צוזאַמענשטויס מיט דער רעוואָלוציאָנערער גוואַרדיע. די לעצטע האָבן געפאָדערט די רעזיגנאַציע פון דער רעגירונג.

דעם 31טן אָקטאָבער האָבן די רעוואָלוציאָנערן פאַרכאַפּט די רעגירונג געבויידע. זיי האָבן די געבויידע נאָכדעם פאַרלאָזן מיט אַ באַדינג, אַז די רעגירונג זאָל גלייך דורכפירן וואַלן פאַר דער קאָמונע. די רעגירונג האָט גלייך אויף מאָרגן געבראַכן איר וואָרט און אָנגעהויבן אַ געיעג אויף די רעוואָלוציאָנערע פירער און דער רעוואָלוציאָנערער פּרעסע. זי האָט ארויפגעלייגט אַ פאַרבאָט אויף די רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס און פּאָליטישע קלובן. בלאַנקי, דעלעקלוז און נאָך אַנדערע פירער זיינען אַרעסטירט געוואָרן און פאַרמשפּט געוואָרן צום טויט.

נאָר די רעוואָלוציע איז שוין אַוועק צו ווייט. אינגאַנצן אונטער־דריקן זי מיט די באַוואַפנטע כחות וואָס זי האָט געהאַט, האָט די רעגירונג ניט געקאָנט. און ווי עס האָט זיך נאָכדעם ארויסגעוויזן האָט מען אויף דער לאָיאַלקייט פון דעם פאַריזער מיליטער ניט געקאָנט שטעלן. פון דער צווייטער זייט זיינען די אַרבעטער געווען באַוואָפנט. די מערהייט פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע איז געשטאַנען מיט דער רעוואָלוציע. די „רעגירונג פון נאַציאָנאַלער פאַרטיידיקונג" האָט צום סוף קאַפּיטולירט צו די פריינסן.

דעם 28טן יאַנואַר איז געשלאָסן געוואָרן אַ וואַפן־שטילשטאַנד. דער הויפּט באַדינג אין דעם אָפּמאַך איז געווען, אַז די פראַנצויזישע רעגירונג דאַרף צוזאַמענרופן אַ נאַציאָנאַלע פאַרזאַמלונג, וואָס זאָל האָבן אַן אויפגאַבע צו באַשליסן בלויז וועגן דער פראַגע פון מלחמה אָדער שלום. לויטן אָפּמאַך האָט אויך פאַריז געדאַרפט אנטוואָפענען אירע רעגולערע סאָלדאַטן און אָפּגעבן דאָס געווער דעם שונא. דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע אָבער איז איבערגעלאָזן געוואָרן דאָס געווער מיט דער פונקציע פון אויפהאַלטן אָרדנונג אין פאַריז.

פולע 215 באַטאַליאָנען זיינען איצט געווען אויסגעשפּראָכן רעוואָלוציאָנער. די פאַרשידענע אָפּטיילונגען פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע האָבן אויסגעקליבן אַזעלכע קאָמאַנדירן, וואָס זיינען געווען מיטגלידער פון רעוואָלוציאָנערע אָרגאַניזאַציעס (בלאַנקיסטן, אינטערנאַציאָנאַליסטן, א. אַ. וו.). אַלע האָבן שוין איצט געהאַט איינגעזען, אַז די רעגירונג האָט פאַרראַטן דאָס לאַנד און זיי קלייבן זיך צו אַנטוואָפענען און אונטערדריקן די רעוואָלוציע. די אַרבעטער זיינען אָבער געווען אַנטשלאָסן ניט אָפּצוגעבן צוריק די פרייהייטן, וואָס זיי האָבן געוואונען דורך דער רעוואָלוציע.

אין פאַרלויף פון חודש פעברואַר איז אָרגאַניזירט געוואָרן די פעדעראַציע פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע און דעם 15טן איז צוזאַמענגעשטעלט געוואָרן דער צענטראַל קאָמיטעט. אינ'ם צענטראַל קאָמיטעט זיינען אויסער די פאַרטרעטער פון די באַטאַליאָנען אויך אַריינגענומען געוואָרן מיטגלידער פון אינטערנאַציאָנאַל און אַנדערע רעוואָלוציאָנערן. דעם 24טן האָט די דאָזיקע אָרגאַניזאַציע פאַרעפנטלעכט איר קאָנסטיטוציע, אין וועלכער עס זאָגט זיך צווישן אַנדערעם:

„די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע דאַרף פון איצט אָן פאַרבייטן די שטענדיקע אַרמייען, וואָס זיינען קיינמאָל ניט געווען קיין אַנדער זאַך, ווי אַן אינסטרומענט פון דעספּאָטיזם. די שטענדיקע אַרמיי נעמט מענטשן און פאַרוואַנדלט זיי אין שקלאַפן, זי דעגראַדירט דעם כאַראַקטער פון בירגער, מאַכט זיי פאַרלירן דעם טעם פון אַרבעט און שטעלט צו רעקרוטן צו דער פאַרהאַסטער פּאָליציי, וואָס אַנטוויקלט קאָרופּציע און זי נעמט איינטייל אין אַלע פאַרברעכנס געגן דער פרייהייט פון בירגער".

צוליב דער באַלאַגערונג האָט די פּראָווינציעלע אַרבעטערשאַפט ניט געהאַט קיין געלעגנהייט צו דערוויסן זיך וואָס עס קומט פאָר אין פאַריז און די בורזשואַזע און פּריצישע פּאַרטייען האָט זיך איינגעגעבען צו צוזאַמענבריינגען צו דער נאַציאָנאַלער פאַרזאַמלונג אַ מערהייט פון זייערע פאַרטרעטער. ביי דער פאַרזאַמלונג, וואָס איז פאָרגעקומען אין באָרדאָ, האָבן זיך די שטענדיקע פּאַטריאָטן — די קאַפּיטאַליסטן, באַנקירן, פּריצים א. ד. גל. ארויסגעשטעלט ווי די אומפּאַטריאָטישסטע עלעמענטן. דער פאַריזער פּראָלעטאַריאַט, וואָס ווערט פון דער בורזשואַזיע אַלע מאָל פאַרשריען אַלס גאַטלאָז און אומפּאַטריאָטיש, האָט זיך אַרויסגעזאָגט פאַר דער פאַרטיידיקונג פון דעם לאַנד. עס איז מיט אַ גרויסער מערהייט באַשלאָסן געוואָרן צו שליסן שלום. כאָטש די מאַדאַטן פון די פאַרטרעטער זיינען אויטאָמאַטיש אויסגעגאַנגען נאָכדעם ווי זיי האָבן אָפּגעשטימט וועגן דער מלחמה, האָבן זיי זיך פונדעסטוועגן אָפּגעזאָגט צו פאַנאַדערגיין. ווען די בורזשואַזיע האָט זיך באַפרייט פון דער מלחמה האָט זי געקראָגן אַ פרייע האַנט אָנצואוועגדן איר גאַנצן צאָרן געגן איר אינערלעכן און הויפּט שונא — דעם פאַרזער פּראָלעטאַריאַט.

די זיצונגען פון דער נאַציאָנאַלער פאַרזאַמלונג זיינען אַריבערגעטראָגן געוואָרן קיין ווערסאַל — דאָס שטענדיקע פּלאַץ פון דער רעאַקציע און קאָנטר־רעוואָלוציע. די עקספּלואַטאַטאָרס מיט זייערע משרתים האָבן גלייך אָנגעהויבן אָרגאַניזירן זייערע באַוואַפנטע כחות צו אונטערדריקן די רעוואָלוציע. אין פאַריז גופא האָט די בורזשואַזיע גענומען זיך איזדעקעווען איבער דער אָרימער באַפעלקערונג. אַרבעטער זיינען געשליידערט געוואָרן פון זייערע דירות פאַר נישט צאָלן קיין רענט. דאָס קליינבערגערטום איז געטריבן געוואָרן צו באַנקראָט צוליב די דרינגענדיקע פאָדערונגען פון די געלטזעק אָפּצוצאָלן זייערע חובות. דאָס געדולד פון דער אָרימער באַפעלקערונג פון פאַריז האָט געפּלאַצט, ווען די רעגירונג האָט צום סוף באַשלאָסן צו אַנטוואָפענען די נאַציאָנאַלע גוואַרדיע מיט דער הילף פון אירע סאָלדאַטן אויף וועמענס לאויאַליטעט זי האָט אויסגערעכנט.

דעם 18טן מערץ האָט גענעראַל לאָ קאָמט געפירט זיינע סאָלדאַטן צו פאַרכאַפּן די אַמוניציע פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע. די באַפעלקערונג האָט זיך דערוואוסט וועגן דעם אין צייט און זיך געלאָזט לויפן צו פאַרטיידיקן דאָס געווער. ווען דער גענעראַל האָט באַפוילן זיינע סאָלדאַטן צו שיסן אויף דער באַפעלקערונג האָבן זיי זיך אַנטזאָגט דאָס צו טאָן און זיך גענומען ברידערן מיט די רעוואָלוציאָנערן. לא קאָמט איז אויפן אָרט אַרעסטירט געוואָרן און שפּעטער דערשאָסן געוואָרן פון זיינע אייגענע סאָלדאַטן. אינם זעלביקן טאָג האָט די „רעגירונג פון נאַציאָנאַלער פאַרטיידיקונג" זיך אַריבערגעשטראָגן קיין נוערסאַל און געלאָזן די שטאָט אינגאַנצן פאַר די רעוואָלוציאָנערן. אויפן צווייטן טאָג האָט די פעדעראַציע פון נאַציאָנאַלער גוואַרדיע ארויסגעלאָזן אַ רוף פאַר וואַלן אין דער קאָמונע. דעם 26טן איז די קאָמונע (שטאָט פאַרוואַלטונג) אָפיציעל אַריין אין מאַכט.

פרייוואַנדיק די שטאָט, האָט די רעגירונג אָפּגעשניטן אַלע טעלעגראַף־פאַרבינדונגען פון פאַריז מיט דער פּראָווינץ, און אַרומגערינגלט די שטאָט מיט אַ פּאָליציי־אויסיעשער וואַך.

וועגן דער קאָמונע זיינען פאַרשפּרייט געוואָרן שמוציקע ליגנס און בילבולים, אַז פאַריז איז אין די הענט פון אַ באַנדע פאַרכאַפּערס, מערדער און רויבער, וואָס איזדעקעווען זיך, כלומרשט, איבער דער פרידלעכער באַפעלקערונג און וואָס מען דאַרף עוקר מן השורש זיין. נאָר ניט קוקנדיק דערויף איז אין פאַרלויף פון 18טן ביז דעם 28טן מערץ פאָרגעקומען עטלעכע אויפשטאַנדן אין אַ רייע פּראָווינציעלע הויפּטשטעט ווי ליאָן, מאַרסעל און אַנד. אין אייניקע שטעט האָט זיך דער קאָמונע איינגעגעבן צו ציען עטלעכע טעג ביז זי איז אונטערדריקט געוואָרן. אין דער זעלביקער צייט האָט די בורזשואַזע פאַרזאַמלונג אין ווערסאַל געגרייט איר באַוואַפנטע כחות פאַר קריג קעגן פאַריז. נאָר ניט זייענדיק נאָך גרייט מיט איר אַרמיי, האָט די פאַרזאַמלונג דערוויל ארויסגעגעבן דערקלערונגען וועגן אַ מעגלעך־פרידלעכער פאַרשטענדיקונג מיט פאַריז. דאָס איז, פאַרשטייט זיך, געטאָן געוואָרן בלויז אויס מורא פאַר אַן ארויסטריט מצד די קאָמונאַרן. די פראַנצויזישע סאָלדאַטן, וואָס ווערסאַל האָט דערוואַרט פון דער פריינסישער געפאַנגשאַפט, זיינען נאָך ניט געהאַט צוריקגעקומען און די קאָמונאַרן האָבן זיי זייער גרינג געקענט באַזיגן אין יענע טעג.

די פּראָווינציעלע בורזשואַזע פּרעסע האָט אין יענע טעג געזוכט צו מאַכן דעם איינדרוק, אַז אין פאַריז, אונטער דער הערשאַפט פון דער קאָמונע הערשט פולשטענדיקע אַנאַרכיע. נאָר אָט וואָס די בור־

זשואַזע שרייבער האָבן נאָכן פאַלן פון דער קאָמונע צוגעגעבן: „מיר מוזן אַנערקענען צום קרעדיט פון דער פאַריזער באַפעלקערונג, אַז אין פאַרלויף פון דער דאָזיקער צייט פון געזעלשאַפטלעכער אַנאַרכיע זײַנען די גאַסן פון פאַריז געווען פונקט אַזוי זיכער ביינאַכט ווי ביטאָג. גנבות זײַנען געווען זעלטן" (עדמאן דעפרעסענס).

מייסאָן, אַן אַמעריקאַנער בורזשוי, שרייבט אין אַ קאָלום: „אי־בערראַשנדיקע גוטע אָרדנונג איז אויפגעהאַלטן געוואָרן אין פאַריז אין פאַרלויף פון אַפּריל און מאַי". דער עקזעקוטיוו קאָמיטעט פון דער קאָמונע דערקלערט דעם זעקסטן: „פאַר דריי וואָכן איז קיין גנבה ניט פאָרגעקומען און קיין איין מאָרד". וועגן די מיטגלידער פון דער קאָמונע שרייבט אַ פראַנצויזישער בורזשואַזער שרייבער אין יענער צייט: „די מיטגלידער פונם צענטראַל קאָמיטעט פון דער נאַציאָנאַלער גוואַרדיע און אויך דער גרעסטער טייל פון דער קאָמונע זײַנען די טע־טיקסטע, די ווייזיכטיקסטע און ענערגישסטע קעפּ פון דער אינטער־נאַציאָנאַלער אַרבעטער אַסאָסיאַציע. דאָס זײַנען מענטשן דורכאויס ערלעכע, אויפריכטיקע, קלוגע, אָפּפערוויליקע, רײַנע און פּאַנאַטישע אינם גוטן זין פון וואָרט".

וואָס איז שייך דעם כלומרשטן טעראָר קעגן די רײַכע און די פריערדיקע הערשער איז די קאָמונע צו גרונט געגאַנגען גראָד דערפאַר, וואָס זי איז צו זײַ געווען צו מילד און ניט אָנגענומען קיינע מיטלען קעגן די פאַרשוועררונגען וואָס זײַנען אָנגעגאַנגען אין פאַריז. אַזוי האָבן די בורזשויען פון די רײַכע קוואַרטאַלן דורכגעפירט דעם 22טן מערץ אַ באַוואַפנטע דעמאָנסטראַציע מיטן אַבזיכט אַרונטערצוזעצן די קאָמונע און די קאָמונע האָט זיך באַנוגנט בלויז מיט פּאַנאַדערטרייבן די דעמאָנסטראַציע.

די קאָמונע איז געקומען צום לעבן ווי אַ רעזולטאַט פון אַ קאָנ־פליקט צווישן די פאַריזער אַרבעטער און די הערשנדיקע קלאַסן, ווען די לעצטע האָבן געמאַכט אַ פאַרזוך אַוועקצונעמען די פרייהייטן, וואָס די אַרבעטער האָבן געוואונען דורך דער רעוואָלוציע. די בורזשואַזע רעגירונג האָט זיך אָפּגערוקט קיין ווערסאַל, כדי אָנצונעמען זיך מיט נייע כחות און איבערגעלאָזט פאַריז דערווייל פאַר די אַרבעטער. די קאָמונע איז צוזאַמענגעשטעלט געוואָרן פון פאַרטרעטער פון פאַרשי־דענע פּאַרטייען און אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס. נאָר קיין איינציקע פון די דאָזיקע פּאַרטייען האָט ניט געהאַט קיין פאָראויס באַשטימט פּלאַן פון אַקציע. זיי האָבן שלעכט פאַרשטאַנען זייער אויפגאַבע און דערייבער ניט ריכטיק אויסגענוצט די געגעבענע סיטואַציע. צוליב דער דאָזיקער אורזאַך איז דער אונטערגאַנג פון דער קאָמונע געווען פאַר־אויס באַשטימט.

דער בירגער קריג

אין דער צייט, וואָס די אַרבעטער־פאַריז איז אָנגעגאַנגען מיט איר פרידלעכער אַרבעט האָט זיך ווערסאַל אָרגאַניזירט און געגרייט צום קריג. ווען פאַריז האָט זיך דערוואוסט דערפון איז שוין געווען צו שפּעט. פאַריז האָט דורכגעלאָזט די געלעגנהייט און אַצינד איז ווער־סאַל שוין געשטאַנען אַ שטאַרק באַוואַפנטער, גרייט אויף אַן אָנפאַל. די קאָמונאַרן האָבן פונדעסטוועגן געמאַכט דעם ערשטן אַרויסטריט (דעם 3טן אַפּריל) און גלייך געליטן אַ נידערלאַגע. די ווערסאַלער האָבן געהאַט אויף זייער זייט די אַלטע קעניגלעכע גענעראַלן און גוט־דיס־ציפּלינירטע אַרמיי, צוזאַמענגעשטעלט פון פּאָליציי־באַטאַליאָנען און צוריקגעקומענע פון דער פּרייסישער געפאַנגשאַפט פראַנצויזישע זעל־נער, וואָס האָבן ניט געהאַט די געלעגנהייט צו דערוויסן דעם אמת וועגן דער געגעבענער סיטואַציע, אויסער דעם האָבן זיי נאָך געהאַט אין זייער דינסט די פּרייסישע אַרמיי. די קאָמונאַרן האָבן ניט געהאַט קיין געאָבטע אַרמיי, און זייערע פירער זײַנען געווען ווייניק דער־פאַרן אין קריג פירונג. ניט קונדיק אויף דער אָפּפערוויליקייט פון די קאָמונאַרן, זײַנען די אויסזיכטן פאַר דעם זיג געווען אויף דער זייט פון די ווערסאַלער.

דעם 8טן מאַי האָבן די ווערסאַלער אָנגעהויבן באָמבאַרדירן פּאַ־ריז. די פאַריזער אַרבעטער האָבן העלדיש פאַרטיידיקט זייער קאָמונע. אַפילו פרויען און קינדער האָבן אַנטיילגענומען אין דעם דאָזיקן קאַמף פאַר דער פרייהייט. נאָר די פיינטלעכע אַרמייען האָבן געהאַט אַ גוואַל־דיק־איבערוועגנדיקע מיליטערישע קראַפט. דעם 21טן זײַנען די פיינט־לעכע אַרמייען אַריין אין שטאָט. פאַר צוויי וואָכן צייט האָבן זיי אָנ־געפירט אַן אמתע שחיטה אויף די פאַריזער אַרבעטער. 20 טויזנט אַרבעטער זײַנען אויסגעשאָסן געוואָרן. יעדער אויף וועמען עס איז נאָר געפאַלן אַ שחד, אַז ער האָט סימפּאַטיזירט מיט דער קאָמונע איז דערמאָרדעט געוואָרן. די אַרעסטירטע, וואָס זײַנען געבראַכט געוואָרן קיין פּאַריז זײַנען געמשפּט געוואָרן ניט אויף באַוויזן פון שולד, נאָר אויפן גרונט פון אויסערלעכן אויסזען. דער, וואָס האָט בלויז אויסגעזען אָדער געטראָגן קליידער פון אַן אַרבעטער איז הינגעריכ־טעט געוואָרן.

די קאָמונע איז ביז צום סוף געווען ריין פון גוואַלדטאַטן קעגן געפאַנגענע אָדער אַרעסטירטע און אַפילו דער סטראַשונאָק צו דערשיסן געפאַנגענע ווערסאַלער ווי אַ קאָנטר־אַקט געגן די דערמאָרדונגען פון די געפאַנגענע קאָמונאַרן איז ניט אויסגעפירט געוואָרן. נאָכדעם ווי די קאָמונאַרן האָבן שוין געהאַט אַוועקגעלייגט דאָס געווער האָבן נאָך די ווערסאַלער געמאָרדעט די אַרבעטער אַ גאַנצע וואָך צייט. אָט וואָס עס שרייבט אַ פאַריזער קאָרעספּאָנדענט פון אַ לאָנדאָנער קאָנסערוואַטיווער צייטונג: „בשעת פון ווייטן הערן זיך נאָך איינצעלנע שאָסן און די פאַרוואונדעטע, וואָס מען האָט געלאָזן אַן יעדער הילף און השגחה, גייען אויס צווישן די מצבות פון דעם פער־לא־שאַז (בית עולם); בשעת 6 טויזנט אינסורגענטן בלאָנדזשען ארום אין פאַרצווייפלטן שרעק פון נאָענטן טויט צווישן די פאַרדרייטע קאָרידאָרן פון די .אונ־טערערדישע קברים, און מען זעט נאָך אויף די גאַסן ווי מען טרייבט די אומגליקלעכע, כדי גאַנצע קופּעסווייז צו דערשיסן זיי. אין אַזאַ צייט איז אוממעגלעך צוצוזען אָן אויפרעגונג, ווי די קאַפּעעס זײַנען פול מיט מענטשן, וואָס קוויקן זיך מיט וויין און שפּילן בוליאַרד אָדער דאָמינאָ, און אויסגעלאַסענע פרויען שפּאַצירן חוצפּהדיק אַרום איבער די בולוואַרן; צו הערן ווי די הויכע קולות פון שכורע אָר־גיעס אין די פּריוואַטע צימערן פון די רײַכע רעסטאָראַנען שטערן די טויט־שטילקייט פון דער נאַכט." ערוואַרד ערווע שרייבט אינם „זשור־נאַל דע פּאַרי", אַ ווערסאַלער זשורנאַל, וואָס די קאָמונע האָט צוגע־מאַכט: „דער אופן, אויף וועלכן די פאַריזער (לייען בורזשואַזע) באַ־פעלקערונג האָט נעכטן ארויסגעוויזן איר צופרידנקייט איז ווירקלעך געווען מער ווי לייכטזיניק... פּאַריז האָט איצט אַ יום־טובדיקן אויס־זען, וואָס איז באמת ניט אין פּלאַץ". (ציטירט פון דעם בירגער־קריג אין פראַנקרייך פון קאַרל מאַרקס).

די פרילעכע אַרבעטער פאַריז פון דער צייט פון דער קאָמונע ווערט פּלוצלינג פאַרוואַנדלט אונטער די הענט פון די בלוטדורשטיקע הינט פון „אָרדנונג" אין אַ גהיבום... נאָכן 28טן מאַי פון 1871, קען מער ניט זײַן קיין שלום און קיין וואַפנשטילשטאַנד צווישן די פראַנ־צויזישע אַרבעטער און די, וואָס פאַרכאַפּן די פּראָדוקטן פון זייער אַרבעט". (מאַרקס, בירגער קריג אין פראַנקרייך).

די טעותן פון דער קאָמונע, וואָס האָבן געפירט צו איר אונטערגאַנג

די קאָמונע האָט ניט אָפּגעשטעלט די פיינטלעכע פּרעסע אין פּאַריז, זי האָט ניט קאָנפיסקירט די ביינק אין וועלכע זי האָט זיך שטאַרק געגוויטיקט, זי האָט ניט קאָנפיסקירט דעם טעלעגראַף. די קאָמונע איז געווען צו מילד געגן אירע אינערלעכע שונאים און פאַרשווערער; די האָט געלאָזט די רעאַקציאָנערע רעגירונג אנטלויפן פון פּאַריז און איר דערמיט געגעבן אַ געלעגנהייט צו אָרגאַניזירן אירע מיליטערישע כחות, וואָס האָבן נאָכדעם אומגעבראַכט די רעוואָלוציע; די קאָמונע האָט גענומען צו ערנסט די ווערטער פון די ווערסאַלער, ווען יענע האָ־בען אויס שוואַכקייט דערקלערט, אַז זיי האָבן אַפילו ניט אינזינען צו שלאָגן זיך געגן פּאַריז; די קאָמונע איז ניט ארויסגעטראָטן קעגן ווערסאַל גלייך אין די ערשטע טעג, ווען ווערסאַל איז נאָך ניט געווען אָרגאַניזירט צו קענען אַרויסשטעלן אַ ווידערשטאַנד; זי האָט געלייגט צופיל געוויכט אויף לעגאַליטעט און געזעץ. אין אירע באַציאונגען צו דער בורזשואַזיע און דער קאָנטר־רעוואָלוציע, האָט די קאָמונע גע־שטרעבט צו האַנדלען ווי עס האָט זיי אויסגעוויזן צו זײַן לעגאַל און געזעצלאַך.

די רעפאָרמען פון דער קאָמונע

אין פאַרלויף פון איר קורצער עקזיסטענץ האָט די פּאַריזער קאָ־מונע דורכגעפירט אייניקע גרויסע רעפאָרמען. איינע פון אירע גרעס־טע אויפטאוואונגען איז געווען איר עקזיסטענץ אַליין. די פאַרטרעטער אין דער קאָמונע זײַנען געקליבן געוואָרן אויפן פּרינציפּ, אַז זיי קאָ־נען צו יעדער צייט צוריקגערופן ווערן פון זייערע ווייליער, ווען זיי ווייזן זיך ארויס צו זײַן ניט פּייאיק אָדער ניט ערלעך. דער געהאַלט פון די באַאַמטע האָט געדאַרפט זײַן ניט העכער פון דעם געהאַלט פון אַן אַרבעטער. דאָס איז געווען אַ שוץ קעגן קאַריערסטן און פאַרשי־דענע שווינדלער, וואָס נוצן אויס די רעגירונג אַמטן צוליב זייערע איי־

(שלוס אויף זייט 32)

פּראָטאָקאָלן פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיוו קאָמיטע

ניינטע זיצונג

מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אָפּגעהאַלטן געוואָרן מיטוואָך, דעם 9טן דעצעמבער 1931.

אַנוועזנד: די חברים ווייַנער, לין, פידלער, אייזענמאַן, גראָס־מאַן, גרין, האַלפּערן, מענשער, סיגל, סולטאַן, לופין, פּאָלאַק, פּרימאָוו, פינקלשטיין, קעלנער, קאַרנאַווסקי, רעדי, שילער און שטיינבערג.

אַנוועזנד: בראָדסקי, ווייזער, קאַסטרעל, מאַנדעל, קאַנדעלאַ און בעדאַכט (ביידע אויף אַ טור פאַרן אָרדן).

פאָרזיצער: חבר ווייַנער.

טאָג־אָרדנונג: פּראָטאָקאָל פאָרלייענען, באַריכט פון די פּלענומס, באַריכט פון דער סלאָוואַקישער קאָנווענשאָן, באַריכט פון ניו יאָרק שול פּלענום, סעקרעטאַר׳ס באַריכט. אָרגאַניזאַציע קאָמיטע באַריכט, פאַרוואַלטונג קאָמיטע באַריכט, קולטור קאָמיטע באַריכט.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלעזן און גוטגעהייסן.

חבר ווייַנער באַריכטעט וועגן דעם פילאַדעלפיער פּלענום. דער פּלענום איז געווען זייער דערפאָלגרייך. סיי די דערעפענונג, סיי די זיצונגען פון די דעלעגאַטן. די דיסקוסיע איז געווען אַ קאָנסטרוק־טיווע. עס זיינען דאָרטן אָנגערירט געוואָרן אַלע פּראָבלעמען פון דעם אָרדן. דאָרטן זיינען פאַראַן פּערזענלעכע רייבונגען, אָבער זיי זיינען אויסגעגליכן געוואָרן. די חברים פון פילאַדעלפיע האָבן אויך אונ־טערשטראָכן דעם פאַקט, אַז אין דער „מאָרגן־פרייהייט" קאָמפּאַניע זיינען זיי די ערשטע. עס האָט זיך אויך אַרויסגעוויזן, אַז די ברעע־טשעס אין פילאַדעלפיע האָבן געטאָן אַ סך כדי צו פאַרמיידן שטרייכן מיטגלידער. די קולטור אַרבעט איז זייער גוט אַוועקגעשטעלט. די צאָל קינדער שולן איז דעם יאָר פאַרגרעסערט געוואָרן. דער פילאַ. דיסטריקט האָט אָבער פאַרנאַכלעסיקט די אַרבעט אין די שטעטלעך אַרום פילאַדעלפיע. דער באַריכט פון חבר ווייַנער וועט גוטגעהייסן.

חבר שטיינבערג באַריכטעט פון ראָטשעסטער דיסטריקט פּלענום. ניט אַלע ברענטשעס פון דעם דיסטריקט זיינען געווען פאַרטראָטן. דער דיסטריקט פונקציאָנירט שלעכט, טראָץ דעם וואָס די מעגלעכ־קייטן פאַרן בויען דעם אָרדן פון דעם דיסטריקט זיינען זייער גוטע. קיין נייעס דיסטריקט קאָמיטעט האָבן זיי ניט דערוויילט. מען וועט דאַרפן נאָכפאָלגן די אַרבעט פון דעם דיסטריקט קאָמיטעט פון ראָטשעס־טער. די גאַנצע אַרבעטער־באַוועגונג האָט געשוינקט אַ סך אויפמערק־זאַמקייט צום פּלענום. דער באַריכט פון חבר שטיינבערג ווערט גוט־געהייסן.

חברטע פידלער און חבר זאַלצמאַן באַריכטן פון דער קאָנווענ־שאָן פון דער סלאָוואַקישער קראַנקן קאַסע. חברטע פידלער באַריכטעט, אַז די דערעפענונג אין סענטראַל אָפּערא הויז איז געווען אַ גרויסער דערפאָלג. עס האָט געהערשט זייער אַ באַגייסטערטע שטימונג. די לאָזונגען פאַר פאַראייניקונג זיינען ענטוזיאַסטיש באַגריסט געוואָרן פון די אָנוועזנדע. חבר זאַלצמאַן האָט באַגריסט די דערעפענונג אין נאָמען פון אונזער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. לײדער האָט ער ניט געקאָנט זיין צו דער הויפּט זיצונג וואו עס איז אויפגענומען געוואָרן די פראַגע וועגן פאַראייניקונג.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז טראָץ דעם, וואָס עס זיינען געקו־מען אייניקע דעלעגאַטן מיט דעם געדאַנק צו שטימען געגן פאַראיי־ניקונג, איז אָבער די דיסקוסיע געווען אַזאַ אויפקלערנדיקע, אַז זי האָט געבראַכט די דעלעגאַטן וואָס זיינען געווען געגן, זאָלן מאַכן דערקלערונגען, אַז די קאָנווענשאָן האָט זיי איבערצייגט, אַז זיי דאַרפן שטימען פאַר דער פאַראייניקונג, און ווען זיי וועלן צוריקגיין אין די ברענטשעס, וועלן זיי טאָן אַלץ אויפצוקלערן די מיטגלידער פאַר פאַר־אייניקונג. די אָפּשטימונג איז דערפאַר געווען אַן איינשטימיקע, עס איז געשטימט געוואָרן דורך ראָל־קאָל. און ווען דער לעצטער דעלע־גאַט האָט געענטפערט פאַר איז געווען אַזאַ באַגייסטערטע דעמאָנסטראַ־ציע, וועלכע האָט אָנגעהאַלטן מינוטן לאַנג פון אַפּלאָדיסמענטן און דעם געזאַנג פון דעם „אינטערנאַציאָנאַל". די קאָנווענשאָן האָט זיך בכלל אויסגעצייכנט דערמיט וואָס זי האָט געוויזן אַ געזונטע פּראָלעטאַרישע פּירערשאַפט. אַ גאַנצע רייע וויכטיקע באַשלוסן זיינען ביי דער קאָנ־ווענשאָן אָנגענומען געוואָרן. אויך איז אָנגענומען געוואָרן דער צען סענטיקער שטייער פון וועלכע ס׳וועט גיין 8 סענט פאַר זייער טעג־לעכער ציונג „ראַוונאַ סלובאָ" און 2 סענט פאַרן „דוילי וואָירקער". דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר סיגל באַריכטעט פון דעם ניו יאָרקער שול־פּלענום. אַלע שולן זיינען געווען פאַרטראָטן. עס איז געווען אַ פעלער, וואָס דער באַריכט פון ניו יאָרק דיסטריקט פון חברטע פייגל שטערן האָט פאַר־נומען צוויי שטונדן מיט אַ פערטל. די דיסקוסיע איז געווען שלעכט דערמיט וואָס אַ טייל דעלעגאַטן האָבן אַטאַקירט די פּרויען קאָנסילס און אַרבעטער־קלובן פאַר זייער באַציאונג צו די שולן. דער אַלגע־מיינער איינדרוק איז, אַז דער פּלענום איז געווען זייער אַ גוטער און אַז די שולן ווערן אַ וויכטיקע אינסטיטוציע אויף דער אידישער גאַס. חבר רעדי גיט צו צו דעם באַריכט און ווייזט אָן, אַז חבר זאַלצמאַן׳ס אַרטיקל אין „פונק" און אין דער „מאָרגן־פרייהייט", אַז די שולן געהערן צו דער גאַנצער אידישער אַרבעטער־באַוועגונג, איז פון אַ טייל אויסגעטייטשט געוואָרן שלעכט, אַז דער אָרדן זוכט אַרונ־טערצואַוואַרפן פון זיך די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די שולן. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

אַ קאָמיטע פון די חברים קאָהען און וואַלין פון דעם פאָריער דזשאָינט קאָנסיל וועגדט זיך צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פאַר פינאַנ־ציעלער שטיצע. זיי ווייזן אָן, אַז פאַר די לעצטע 5—6 יאָר פירן זיי אַ ביטערן קאַמף און אַלס רעזולטאַט פון דעם קאַמף איז איצט געקו־מען צו דער אָרגאַניזירונג פון דעם דזשאָינט קאָנסיל. זיי האָבן ניט קיין פינאַנציעלע מיטלען מיט וואָס אָנצופירן די אַרבעט און זיי ווענדן זיך נאָך פינאַנציעלער שטיצע.

ווייַנער, פאָרזיצער, פאַרזיכערט די חברים אין נאָמען פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז די נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציע קאָמיטע וועט אויפנעמען זייער פאַרלאַנג און וועט טאָן אַלץ, וואָס זי וועט קאָנען בדי זיי צו העלפן. חבר ווייַנער ווייזט אויך אָן די חברים פון דער קאָמיטע, אַז זייער קאַמף איז אויך אונזער קאַמף.

חבר סולטאַן באַריכטעט, אַז ער און חבר זאַלצמאַן זיינען געווען פאַרטראָטן ביי דער פּרעליימינערי קאָנפערענץ פאַר סאָציאַלער פאַרזי־כערונג. עס זיינען געווען פאַרטראָטן 6 נאַציאָנאַלע קערפּערשאַפטן — די סלאָוואַקישע קראַנקן קאַסע, רוסישע מיוטשואַל אייד אַסאָסיאי־שאָן, אונגאַרישע קראַנקן קאַסע, ליטואַיִנער אַרבעטער סאָסייעטי, ליט־טואַיִנער גרעגד לאַדזש אָדער אַמעריקע און אונזער אָרדן. עס איז באַ־שלאָסן געוואָרן צו אָרגאַניזירן אַ פּרעליימינערי קאָמיטע, וועלכע זאָל אָנפירן דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אין דער פראַטער־נאַלער באַוועגונג. אַז אַלע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס זאָלן גלייך אָנפאַנגען אַ ברייטע אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע אין זייערע ברענטשעס. אַז עס זאָלן גלייך אָרגאַניזירט ווערן דיסטריקט קאָמיטעס אין אַלע צענטערן פון לאַנד; אַז די דיסטריקט קאָמיטעס זאָלן רופן דיסטריקט קאָנפערענצן, וואָס זאָלן אָפּגעהאַלטן ווערן צווישן דעם 1טן און 15טן מערץ; אַז מיר זאָלן גלייך אָנפאַנגען אַ קאַמפּאַניע פאַר אַ האַלבן מי־ליאָן אונטערשריפטן אויף דעם „אָנעמפּלאָימענט אינשורענס ביל". אַז דער אויסגאַנג פון די שטאָטישע און דיסטריקט קאָנפערענצן זאָל זיין אַ גרויסע פראַטערנאַלע קאָנווענשאָן פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. אַרום מאַי אָדער יוני. אַז די פראַטערנאַלע קאָמיטע פאַר סאָציאַלער פאַרזי־כערונג זאָל אַרבעטן אין איינגאַן קאָנטאַקט מיט די אַרבעטלאָזע קאָנ־סילס, וועלכע פירן אָן דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. דער באַריכט פון חבר סולטאַן ווערט גוטגעהייסן.

סעקרעטאַר׳ס באַריכט: חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז די „מאָרגן־פרייהייט" קאָמפּאַניע איז געווען אַ גרויסער דערפאָלג. מיר האָבן געזאַמלט איבער $15,000. עס וועט ווערשיינלעך דערגרייכן די סומע פון $16,000. פאַר דעם חודש האָבן מיר אָרגאַניזירט אין ניו יאָרק אין פּוילישן ברענטש, אין ענגלישן ברענטש און אין אונגאַרישן ברענטש, 2 יוגנטלעכע ברענטשעס און 2 אידישע ברענטשעס. איבערן לאַנד האָבן מיר אָרגאַניזירט אַ רומענישן ברענטש אין האַרבאַרק, איני־דיאַנאַ, אַן ענגלישן ברענטש אין שיקאַגאָ, אַן איטאַליענישן ברענטש אין לאָס אַנדזשעלעס, אַן אוקראַינישן ברענטש אין סטעמפּאָרד, אַן איטאַל־יענישן ברענטש אין נאַנטיקאָק, אַן אוקראַינישן ברענטש אין וועסט אַליס, וויסקאָנסין, אַ רומענישן ברענטש אין יאָנגסטאַן, אַ פּוילישן און ענגלישן ברענטש אין דעטראָיט, אַן ענגלישן ברענטש אין סאַן פראַנציסקאָ און אַן איטאַליענישן ברענטש אין מיינערסוויל, פּאַ. צו־זאַמען האָבן מיר דעם חודש אָרגאַניזירט 18 נייע ברענטשעס. אויך די אַלטע ברענטשעס האָבן אָנגעהויבן אינטענסיווער זיך באַטייליקן אין דער מיטגלידער קאַמפּאַניע. מיר האָבן דעם חודש אַריינגענומען 946 מיטגלידער. מיר האָבן אָבער דעם חודש אויך געהאַט אַ גרויסע ליסט פון געשטראָכענע מיטגלידער פאַר די לעצטע דריי חדשים וואָס דערגרייכט נאָענט צו טויזנט. פון זיי וועלן זיכער 500 גוטשטייענד ווערן. אָבער אַפילו 500 געשטראָכענע איז אַ צו גרויסע צאָל פאַר

פעברואַר־מערץ

מיטינג פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע אָפּגעהאַלטן געוואָרן מיטוואָך, דעם 9טן דעצעמבער 1931.

אַנוועזנד: די חברים ווייַנער, לין, פידלער, אייזענמאַן, גראָס־מאַן, גרין, האַלפּערן, מענשער, סיגל, סולטאַן, לופין, פּאָלאַק, פּרימאָוו, פינקלשטיין, קעלנער, קאַרנאַווסקי, רעדי, שילער און שטיינבערג.

אַנוועזנד: בראָדסקי, ווייזער, קאַסטרעל, מאַנדעל, קאַנדעלאַ און בעדאַכט (ביידע אויף אַ טור פאַרן אָרדן).

פאָרזיצער: חבר ווייַנער.

טאָג־אָרדנונג: פּראָטאָקאָל פאָרלייענען, באַריכט פון די פּלענומס, באַריכט פון דער סלאָוואַקישער קאָנווענשאָן, באַריכט פון ניו יאָרק שול פּלענום, סעקרעטאַר׳ס באַריכט. אָרגאַניזאַציע קאָמיטע באַריכט, פאַרוואַלטונג קאָמיטע באַריכט, קולטור קאָמיטע באַריכט.

פּראָטאָקאָל פון לעצטן מיטינג פאָרגעלעזן און גוטגעהייסן.

חבר ווייַנער באַריכטעט וועגן דעם פילאַדעלפיער פּלענום. דער פּלענום איז געווען זייער דערפאָלגרייך. סיי די דערעפענונג, סיי די זיצונגען פון די דעלעגאַטן. די דיסקוסיע איז געווען אַ קאָנסטרוק־טיווע. עס זיינען דאָרטן אָנגערירט געוואָרן אַלע פּראָבלעמען פון דעם אָרדן. דאָרטן זיינען פאַראַן פּערזענלעכע רייבונגען, אָבער זיי זיינען אויסגעגליכן געוואָרן. די חברים פון פילאַדעלפיע האָבן אויך אונ־טערשטראָכן דעם פאַקט, אַז אין דער „מאָרגן־פרייהייט" קאָמפּאַניע זיינען זיי די ערשטע. עס האָט זיך אויך אַרויסגעוויזן, אַז די ברעע־טשעס אין פילאַדעלפיע האָבן געטאָן אַ סך כדי צו פאַרמיידן שטרייכן מיטגלידער. די קולטור אַרבעט איז זייער גוט אַוועקגעשטעלט. די צאָל קינדער שולן איז דעם יאָר פאַרגרעסערט געוואָרן. דער פילאַ. דיסטריקט האָט אָבער פאַרנאַכלעסיקט די אַרבעט אין די שטעטלעך אַרום פילאַדעלפיע. דער באַריכט פון חבר ווייַנער וועט גוטגעהייסן.

חבר שטיינבערג באַריכטעט פון ראָטשעסטער דיסטריקט פּלענום. ניט אַלע ברענטשעס פון דעם דיסטריקט זיינען געווען פאַרטראָטן. דער דיסטריקט פונקציאָנירט שלעכט, טראָץ דעם וואָס די מעגלעכ־קייטן פאַרן בויען דעם אָרדן פון דעם דיסטריקט זיינען זייער גוטע. קיין נייעס דיסטריקט קאָמיטעט האָבן זיי ניט דערוויילט. מען וועט דאַרפן נאָכפאָלגן די אַרבעט פון דעם דיסטריקט קאָמיטעט פון ראָטשעס־טער. די גאַנצע אַרבעטער־באַוועגונג האָט געשוינקט אַ סך אויפמערק־זאַמקייט צום פּלענום. דער באַריכט פון חבר שטיינבערג ווערט גוט־געהייסן.

חברטע פידלער און חבר זאַלצמאַן באַריכטן פון דער קאָנווענ־שאָן פון דער סלאָוואַקישער קראַנקן קאַסע. חברטע פידלער באַריכטעט, אַז די דערעפענונג אין סענטראַל אָפּערא הויז איז געווען אַ גרויסער דערפאָלג. עס האָט געהערשט זייער אַ באַגייסטערטע שטימונג. די לאָזונגען פאַר פאַראייניקונג זיינען ענטוזיאַסטיש באַגריסט געוואָרן פון די אָנוועזנדע. חבר זאַלצמאַן האָט באַגריסט די דערעפענונג אין נאָמען פון אונזער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. לײדער האָט ער ניט געקאָנט זיין צו דער הויפּט זיצונג וואו עס איז אויפגענומען געוואָרן די פראַגע וועגן פאַראייניקונג.

חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז טראָץ דעם, וואָס עס זיינען געקו־מען אייניקע דעלעגאַטן מיט דעם געדאַנק צו שטימען געגן פאַראיי־ניקונג, איז אָבער די דיסקוסיע געווען אַזאַ אויפקלערנדיקע, אַז זי האָט געבראַכט די דעלעגאַטן וואָס זיינען געווען געגן, זאָלן מאַכן דערקלערונגען, אַז די קאָנווענשאָן האָט זיי איבערצייגט, אַז זיי דאַרפן שטימען פאַר דער פאַראייניקונג, און ווען זיי וועלן צוריקגיין אין די ברענטשעס, וועלן זיי טאָן אַלץ אויפצוקלערן די מיטגלידער פאַר פאַר־אייניקונג. די אָפּשטימונג איז דערפאַר געווען אַן איינשטימיקע, עס איז געשטימט געוואָרן דורך ראָל־קאָל. און ווען דער לעצטער דעלע־גאַט האָט געענטפערט פאַר איז געווען אַזאַ באַגייסטערטע דעמאָנסטראַ־ציע, וועלכע האָט אָנגעהאַלטן מינוטן לאַנג פון אַפּלאָדיסמענטן און דעם געזאַנג פון דעם „אינטערנאַציאָנאַל". די קאָנווענשאָן האָט זיך בכלל אויסגעצייכנט דערמיט וואָס זי האָט געוויזן אַ געזונטע פּראָלעטאַרישע פּירערשאַפט. אַ גאַנצע רייע וויכטיקע באַשלוסן זיינען ביי דער קאָנ־ווענשאָן אָנגענומען געוואָרן. אויך איז אָנגענומען געוואָרן דער צען סענטיקער שטייער פון וועלכע ס׳וועט גיין 8 סענט פאַר זייער טעג־לעכער ציונג „ראַוונאַ סלובאָ" און 2 סענט פאַרן „דוילי וואָירקער". דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר סיגל באַריכטעט פון דעם ניו יאָרקער שול־פּלענום. אַלע שולן זיינען געווען פאַרטראָטן. עס איז געווען אַ פעלער, וואָס דער באַריכט פון ניו יאָרק דיסטריקט פון חברטע פייגל שטערן האָט פאַר־נומען צוויי שטונדן מיט אַ פערטל. די דיסקוסיע איז געווען שלעכט דערמיט וואָס אַ טייל דעלעגאַטן האָבן אַטאַקירט די פּרויען קאָנסילס און אַרבעטער־קלובן פאַר זייער באַציאונג צו די שולן. דער אַלגע־מיינער איינדרוק איז, אַז דער פּלענום איז געווען זייער אַ גוטער און אַז די שולן ווערן אַ וויכטיקע אינסטיטוציע אויף דער אידישער גאַס. חבר רעדי גיט צו צו דעם באַריכט און ווייזט אָן, אַז חבר זאַלצמאַן׳ס אַרטיקל אין „פונק" און אין דער „מאָרגן־פרייהייט", אַז די שולן געהערן צו דער גאַנצער אידישער אַרבעטער־באַוועגונג, איז פון אַ טייל אויסגעטייטשט געוואָרן שלעכט, אַז דער אָרדן זוכט אַרונ־טערצואַוואַרפן פון זיך די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די שולן. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

אַ קאָמיטע פון די חברים קאָהען און וואַלין פון דעם פאָריער דזשאָינט קאָנסיל וועגדט זיך צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע פאַר פינאַנ־ציעלער שטיצע. זיי ווייזן אָן, אַז פאַר די לעצטע 5—6 יאָר פירן זיי אַ ביטערן קאַמף און אַלס רעזולטאַט פון דעם קאַמף איז איצט געקו־מען צו דער אָרגאַניזירונג פון דעם דזשאָינט קאָנסיל. זיי האָבן ניט קיין פינאַנציעלע מיטלען מיט וואָס אָנצופירן די אַרבעט און זיי ווענדן זיך נאָך פינאַנציעלער שטיצע.

ווייַנער, פאָרזיצער, פאַרזיכערט די חברים אין נאָמען פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע, אַז די נאַציאָנאַלע אָרגאַניזאַציע קאָמיטע וועט אויפנעמען זייער פאַרלאַנג און וועט טאָן אַלץ, וואָס זי וועט קאָנען בדי זיי צו העלפן. חבר ווייַנער ווייזט אויך אָן די חברים פון דער קאָמיטע, אַז זייער קאַמף איז אויך אונזער קאַמף.

חבר סולטאַן באַריכטעט, אַז ער און חבר זאַלצמאַן זיינען געווען פאַרטראָטן ביי דער פּרעליימינערי קאָנפערענץ פאַר סאָציאַלער פאַרזי־כערונג. עס זיינען געווען פאַרטראָטן 6 נאַציאָנאַלע קערפּערשאַפטן — די סלאָוואַקישע קראַנקן קאַסע, רוסישע מיוטשואַל אייד אַסאָסיאי־שאָן, אונגאַרישע קראַנקן קאַסע, ליטואַיִנער אַרבעטער סאָסייעטי, ליט־טואַיִנער גרעגד לאַדזש אָדער אַמעריקע און אונזער אָרדן. עס איז באַ־שלאָסן געוואָרן צו אָרגאַניזירן אַ פּרעליימינערי קאָמיטע, וועלכע זאָל אָנפירן דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג אין דער פראַטער־נאַלער באַוועגונג. אַז אַלע פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציעס זאָלן גלייך אָנפאַנגען אַ ברייטע אידעאָלאָגישע קאַמפּאַניע אין זייערע ברענטשעס. אַז עס זאָלן גלייך אָרגאַניזירט ווערן דיסטריקט קאָמיטעס אין אַלע צענטערן פון לאַנד; אַז די דיסטריקט קאָמיטעס זאָלן רופן דיסטריקט קאָנפערענצן, וואָס זאָלן אָפּגעהאַלטן ווערן צווישן דעם 1טן און 15טן מערץ; אַז מיר זאָלן גלייך אָנפאַנגען אַ קאַמפּאַניע פאַר אַ האַלבן מי־ליאָן אונטערשריפטן אויף דעם „אָנעמפּלאָימענט אינשורענס ביל". אַז דער אויסגאַנג פון די שטאָטישע און דיסטריקט קאָנפערענצן זאָל זיין אַ גרויסע פראַטערנאַלע קאָנווענשאָן פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. אַרום מאַי אָדער יוני. אַז די פראַטערנאַלע קאָמיטע פאַר סאָציאַלער פאַרזי־כערונג זאָל אַרבעטן אין איינגאַן קאָנטאַקט מיט די אַרבעטלאָזע קאָנ־סילס, וועלכע פירן אָן דעם קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג. דער באַריכט פון חבר סולטאַן ווערט גוטגעהייסן.

סעקרעטאַר׳ס באַריכט: חבר זאַלצמאַן באַריכטעט, אַז די „מאָרגן־פרייהייט" קאָמפּאַניע איז געווען אַ גרויסער דערפאָלג. מיר האָבן געזאַמלט איבער $15,000. עס וועט ווערשיינלעך דערגרייכן די סומע פון $16,000. פאַר דעם חודש האָבן מיר אָרגאַניזירט אין ניו יאָרק אין פּוילישן ברענטש, אין ענגלישן ברענטש און אין אונגאַרישן ברענטש, 2 יוגנטלעכע ברענטשעס און 2 אידישע ברענטשעס. איבערן לאַנד האָבן מיר אָרגאַניזירט אַ רומענישן ברענטש אין האַרבאַרק, איני־דיאַנאַ, אַן ענגלישן ברענטש אין שיקאַגאָ, אַן איטאַליענישן ברענטש אין לאָס אַנדזשעלעס, אַן אוקראַינישן ברענטש אין סטעמפּאָרד, אַן איטאַל־יענישן ברענטש אין נאַנטיקאָק, אַן אוקראַינישן ברענטש אין וועסט אַליס, וויסקאָנסין, אַ רומענישן ברענטש אין יאָנגסטאַן, אַ פּוילישן און ענגלישן ברענטש אין דעטראָיט, אַן ענגלישן ברענטש אין סאַן פראַנציסקאָ און אַן איטאַליענישן ברענטש אין מיינערסוויל, פּאַ. צו־זאַמען האָבן מיר דעם חודש אָרגאַניזירט 18 נייע ברענטשעס. אויך די אַלטע ברענטשעס האָבן אָנגעהויבן אינטענסיווער זיך באַטייליקן אין דער מיטגלידער קאַמפּאַניע. מיר האָבן דעם חודש אַריינגענומען 946 מיטגלידער. מיר האָבן אָבער דעם חודש אויך געהאַט אַ גרויסע ליסט פון געשטראָכענע מיטגלידער פאַר די לעצטע דריי חדשים וואָס דערגרייכט נאָענט צו טויזנט. פון זיי וועלן זיכער 500 גוטשטייענד ווערן. אָבער אַפילו 500 געשטראָכענע איז אַ צו גרויסע צאָל פאַר

דריי חדשים און מיר וועלן דאַרפן טאָן אַלץ, וואָס מיר קאָנען, כדי צו זען צו פארקלענערן די צאָל געשטראָבענע מיטגלידער. פאר דער נאציאָנאלער עקזעקוטיווע שטייט אויך די פראָבלעם וועגן אָרגאַניזירן קינדער ברענטשעס פון אונזער אָרדן. עס איז זיכער, אַז זייער פיל קאָן געטאָן ווערן אויף דעם געביט. דער באריכט פון חבר זאלצמאַן ווערט גוטגעהייסן.

חבר מענשער באַריכטעט פון דער אַדמיניסטראַטיווער קאָמיטע. מיר האָבן געקויפט פאַר $10,000 נייו יאָרק סיטי באָנדס. מיר האָבן געהאַט אַ מיטינג מיט די דיסטריקט דאָקטוירים און זיך דורכגערעדט וועגן שיינקען מער אויפמערקזאַמקייט צו דער עקזאַמינירונג פון מיטגלידער. מיר האָבן אָנגעשטעלט אַ נייעס דאָקטאָר אין קוניי־איילאַנד. מיר וועלן דאַרפן אויך דעם דיסטריקט אין בראָנזוויל צעטיילן, ווייל ער איז געוואָרן צו גרויס פאַר איין דאָקטאָר. מיר האָבן פאַר דעם חודש אויסגעצאָלט $3,049 פאַר קראַנקן בענעפיט. מיר האָבן אויסגעשלאָסן חבר וויינבערג פון בר. 19, ווייל עס האָט זיך ארויסגעוויזן, אַז ער איז געווען קראַנק אויף טובערקולאָזעס ווען ער איז אַריינגעקומען אין אונזער אָרדן. דער באַריכט פון דער אַדמיניסטראַטיווער קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

חבר שילער באַריכטעט פאַר דער נאַציאָנאלער אָרגאַניזאַציע־קאָמיטע. פאָלגנדע חברים האָבן מיר געשיקט צו פאַרטרעטן די עקזעקוטיווע: רעדיי — פּעטערסאָן; שייפער — ניו הייוון; שילער — פּלייזנסבילד; סיגל — פּאָרט אמבאָי און אלבאני; פרימאָוו — ווילקעס־באר און מיינערסוויל; גרין — נואַרק. מיר האָבן אויך באשטימט, אַז די חברים אויב עפּשטיין און שייפער זאָלן זיין ביים מאַס־מיטינג אין פּעטערסאָן. חבר קעלנער אין פאַסייק און קאַרנאַווסקי צום יוביליי פון בר. 75. מיר האָבן באַקומען אַ ברייוו פון דעטראָיט אין וועלכען דער פּוילישער שטאָט־קאָמיטעט שרייבט אונז, אַז זיי האַלטן איצט אין אָרגאַניזירן 8 פּוילישע ברענטשעס. צוליב אורזאַכן וואָס האָבן זיך ניט געווענדעט אָן אונז האָבן מיר געמוזט ציטוויליק צוריקציען חבר וויינער. מיר הויבן אָן צוגרייטן די קאָנסטיטוציע צום דרוק. מיר וואַרטן מיט די רעזולטאַטן פון דעם רעפערענדום פון דער סלאָוואַקישער קראַנקן קאַסע, וועלן מיר דאַן גלייך צוטרעטן אָפּדרוקן 25 000 קאָנסטיטוציעס אין פאַרשיידענע שפּראַכן און מיר וועלן רעכענען בלויז 5 סענט אַ קאָפּיע. דער באַריכט פון דער אָרגאַניזאַציע קאָמיטע ווערט גוטגעהייסן.

אַ קאָמיטע פון ברענטש 121 וועגנדט זיך צו דער נאַציאָנאלער עקזעקוטיווע מיט דעם פאַרלאַנג אַז דעם מיטגליד וואָס איז אויסגעשלאָסן געוואָרן צוליב דעם וואָס ער איז אַריינגעקומען אַ קראַנקער אין אָרדן, זאָל באַווילליקט ווערן קרקע. דער פאַרלאַנג ווערט גוטגעהייסן.

חבר שטיינבערג באַריכטעט פאַר דער אַפּיל קאָמיטע. אין דעם אַפּיל פון חבר ליפשיין אין ברענטש 6 האָט די אַפּיל קאָמיטע גוטגעהייסן דעם באשלוס פון דער אַדמיניסטראַטיווער קאָמיטע. אויך אין דעם אַפּיל פון חבר סאַמינסקי פון בר. 20 האָבן מיר גוטגעהייסן דעם באשלוס פון דער אַדמיניסטראַטיווער קאָמיטע. מיר האָבן צוריקגעוויזן די קלאַגע פון חבר מאַקס סענדין פון קליוולאַנד געגן חבר זאַלצמאַן אין וועלכן ער האָט אים באַשולדיקט, אַז חבר זאַלצמאַן האָט אים אָנגערופן מאַניאַק ביי אַ מיטינג פון ברענטש. די אַפּיל קאָמיטע האָט אויסגעפונען, אַז דער סטייטמענט פון חבר סענדין איז ניט קיין ריכטיקער. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

חבר פינקלשטיין באַריכטעט פאַר דער קולטור קאָמיטע. עס האָט זיך אונז איינגעגעבן צו איינשטעלן אַ קולטור אַפּאַראַט אין אַ גרויסער צאָל שטעט. דאָס וועט אונז העלפן אַוועקצושטעלן די קולטור אַרבעט אין די ברענטשעס אויף אַ געזונטען פונדאַמענט. דער קאָנספּעקט פון 14 יאָר סאָוועטן־פאַרבאַנד איז אויסגענוצט געוואָרן מיט דערפאָלג אין אַלע ברענטשעס. הייטשיקן חודש גרויטן מיר צו צוויי קאָנספּעקטן וועגן דער טרייד יוניאָן יוניטי ליג און סאָציאַלער פאַרזיכערונג. אין חודש יאַנואַר וועלן מיר דורכפירן אַ קאָנספּעקט וועגן לעניג'ען. דריי בראָשורן זיינען אין דער אַרבעט. דאָס איז אַ בראָשור וועגן רעליגיע, ציוניזם און סאָציאַלער פאַרזיכערונג. חבר מרמר פירט פאַרהאַנדלונגען צו באַשטעלן נאָך אייניקע בראָשורן איבער טרייד יוניאָניזם, וויפן שאָוויניזם און וועגן מאַנדזשוריע. מיר האָבן דערוויילט אַ ספּעציעלע קאָמיטע, וואָס זאָל צוזאַמען מיט אַ קאָמיטע פון דער נאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַציע קאָמיטע אויסאַרבעטן אַ פּלאַן ווי אַזוי די קולטור קאָמיטע זאָל זיך באַטייליקן אין די אַלגעמיינע קאַמפּאַניעס, ווי סאָציאַלער פאַרזיכערונג, א. אַז. וו. די דריי קלאַסן אין אַרבעטער אוניווערזיטעט זיינען אַ דערפאָלג. מיר וועלן זען צו מאַכן פון זיי קאָנספּעקטן און זיי אַרויסשיקן איבערן לאַנד. אין אַרבעטער אוניווערזיטעט לערנען 130 סטודענטן פון אָרדן. מיר האָבן אַרויסגעגעבן אַ נייע ברעסטאָמאַטיע „אַרבעט און קאַמף" פאַר דעם 3טן און 4טן יאָר פון שול. מיר האָבן באַשלאָסן צו באַוויליקן דעם פאַרלאַנג פון דעם קאַנאַדער אַרבעטער־רינג, אַז חבר זאַלצמאַן זאָל קומען צו זייער 5 יאָריקן יובילייי און אויך האַלטן דאָרטן צוויי לעקציעס. דער שול חודש וועט זיך אָנפאַנגען דעם 15טן דעצעמבער און וועט אָנהאַלטן ביז סוף יאַנואַר. מיר האָבן אויסגעאַרבעט אַ גאַנצן פּלאַן ווי אַזוי דער שול חודש זאָל דורכגעפירט ווערן און ווי אַזוי צו פאַרבינדן דעם שול חודש מיט דער קאַמפּאַניע פאַרן אָרדן. מיר האָבן באַשלאָסן, אַז חבר מרמר זאָל שרייבן אַ בראָשור וועגן די שולן.

מיט דעם ווערט דער מיטינג געשלאָסן.

ר. פידלער, סעקרעטאַר.

אונזערע אָרדן און שולן פּלענומס

פּלענום קאַליפאָרניער דיסטריקט א. אַ. אָ.

(אָפּגעהאַלטן דעם 25טן אָקטאָבער, אין לאָס אַנדזשעלעס, קעל.)

דער דיסטריקט סעקרעטאַר, אין אַ קורצער רעדע ווייזט אָן אויף די הויפּט פּראָבלעמען מיט וועלכע די דעלעגאַטן וועלן זיך דאַרפן פאַרנעמען אין פאַרלויף פון די זיצונגען. ער רופט צו קאָנסטרוקטיווער אַרבעט. חברים מילער און קרופּין ווערן דערוויילט אין פּרעזידיום, חברים לובאַרטאָווסקי און פיינבערג אין סעקרעטאַריאַט. חברים אלשאַנסקי, מאַזער, ציפּין, בעטל, קאַדיש, ס. מילער און י. מילער אין דער רעזאָלוציע־קאָמיטע. פאָלגנדע ברענטשעס פון לאָס אַנדזשעלעס זיינען פאַרטראָטן, יעדער איינער מיט דריי דעלעגאַטן: פריהייט ברענטש 165, לעניין ברענטש 51, אַלגין ברענטש 125, זוינטשעווסקי ברענטש 186, ראָזע לוקסעמבורג ברענטש 83, קאָמינקער ברענטש 224, קאַרל ליבקנעכט ברענטש 141, „וואַנאַרד" יוגנט בר. 426, טאָם מוני יוגנט ברענטש 428 און דער אויטאָליעניישער ברענטש 590. לעניין ברענטש 119 פון סאַן פראַנציסקאָ, מיט איין דעלעגאַט; פּעטאָלומע ברענטש 158 מיט איין דעלעגאַט; די קינדער שולן מיט צוויי דעלעגאַטן; דער דיסטריקט קאָמיטעט מיט 20 דעלעגאַטן און איין פאַרטרעטער פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע. עס ווערט איינשטימיק באַשלאָסן, אַז דער באַריכט פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע זאָל דויערן ניט מער ווי איין שעה צייט, און דער באַריכט פון דיסטריקט קאָמיטעט 30 מינוט, און דריי שטונדען פאַר פראַגן און דיסקוסיעס פון אַלע דעלעגאַטן. פּעטאָלומע און סאַן פראַנציסקאָ, יעדע צו פינף מינוטיקע באַריכטן.

פאָרזיצער, חבר קרופּין, שטעלט דאַן פאָר חבר מאַקס בעדאַכט און ער ווערט אויפגענומען מיט אַ שטורעם פון אַפּלאָדיסמענטן און מיט דעם געזאַנג פון דעם אינטערנאַציאָנאַל. חבר בעדאַכט שטעלט זיך אָפּ הויפּטזעכלעך אויף פאָלגנדע פּונקטן. 1) באמת אינטערנאַציאָנאַליזירן אונזער אָרדן; 2) דעם פּלאַץ וואָס מיר פאַרנעמען אין דער רעוואָלוציאָנערער אַרבעטער באַוועגונג; 3) קאַמף פאַר סאָציאַלער פאַרזיכערונג; 4) אונזער אויפקלערונג־אַרבעט; 5) אונזער קאַמפּאַניע צו מאַכן פון דעם אָרדן אַ גרויסע מאַסן־אָרגאַניזאַציע פון אַרבעטער קלאַס.

בעדאַכט גיט אויבער זאַכלעך דעם וואוקס פון אָרדן, די פאַראייניקונג מיט די אונגאַרישע, סלאָוואַקישע און רוסישע מיוטשועל בענעפיט סאָסייעטיס, און פאַרשיידענע אַנדערע שפּראַכן־ברענטשעס וואָס זיינען אָרגאַניזירט געוואָרן נאָך דער לעצטער קאָנווענשאָן, און דריקט אויס אַ שטאַרקע זעלבסט־קריטיק סיי צו דער נאַציאָנאַלער עקזעקוטיווע און סיי צו אַלע דיסטריקטן איבערן לאַנד פאַר דער פאַרנאַכלעסיקונג אָנצופירן אונזער הויפּט קאַמפּאַניע צווישן ענגליש־שפּרעכנדע אַרבעטער. ער רופט אַלע דעלעגאַטן זיך אַריינצואָוואַרפן אין דער אַרבעט צו מאַכן דעם פּנים פון אונזער אָרדן אַמעריקאַניש,

און דאָס וועט נאָר מעגלעך זיין ווען מיר וועלן פירן אונזערע קאַמפּאַניעס אין די שעפּער און פאַבריקן. חבר בעדאַכט באַקעמפט דעם געדאַנק, אַז אונזער אָרדן איז דער רויטער קרייץ פאַר דער אַרבעטער באַוועגונג. ער זאָגט, אַז מיר דאַרפן, און פאַרנעמען טאַקע שוין, אַ טייל פון די ערשטע טרענטשעס פון אַרבעטער קאַמף און נאָר אַלס אַזאַ אָרגאַניזאַציע וועלן מיר בכח זיין צו מאַכן פון אונזער אָרדן אַן אַרבעטער מאַסן אָרגאַניזאַציע, און אונזער מאָראַלישע און פינאַנציעלע שטיצע אין דער אַרבעטער באַוועגונג מוז זיין ווי געגנזייטיקע הילף. דער אָרדן. מוז איצט אויסנוצן דעם גאַנצן אַפּאַראַט צו אַנטוויקלען אַ גרויסע קאַמפּאַניע פאַר סאָציאַלער אַרבעטער פאַרזיכערונג. עס איז דורכאויס נויטיק צו פאַרשטאַרקן אונזער אויפקלערונג־אַרבעט. סיי פאַר אונזערע מיטגלידער און סיי פאַר אונזערע קינדער, ניט נאָר אין דער אידישער שפּראַך, ווי מיר טוען דאָס היינט, נאָר הויפּטזעכלעך אין דער ענגלישער שפּראַך.

חבר לובאַרטאָווסקי, דער דיסטריקט סעקרעטאַר, באַריכטעט, אַז אין די לעצטע אַכט מאָנאַטן, זייט דעם ערשטן פּלענום, האָט דער דיסטריקט אַריינגענומען 150 נייע מיטגלידער און געשטאַרבן 20, צוויי זיינען געשטאָרבן. געגרינדעט איין איטאַליענישן ברענטש, צוויי יוגנט ברענטשעס, איין ענגליש־שפּרעכנדן ברענטש, און איין אידישן ברענטש. די פראַגע ווי אַזוי אויפצוהאַלטן אונזערע אַרבעטלאָזע וואָס קענען ניט צאָלן זייערע בילס איז אַ שטאַרק־אָנגעוויטיקטע און די ברענטשעס האָבן ניט גענוג געטאָן צו לייזן די פראַגע. אונזערע ברענטשעס האָבן אַרויסגעוויזן אַ שטאַרקע אַקטיוויטעט אין פינאַנציקאַמפּאַניעס און געשטיצט מיט גרויסע סומען דער „מאָרגן־פרייהייט", „דעילי וואָירקער", איי. על. די., און פאַרשיידענע לאָקאַלע און נאַציאָנאַלע סטרייקס. די ברענטשעס האָבן אָבער כמעט קיין אַנטייל ניט גענומען אין אַלע אונזערע פּאָליטישע קאַמפּאַניעס: אַזעלכע קאַמפּאַניעס ווי פאַר אַרבעטלאָזער פאַרזיכערונג און פאַר צוריקרופן דעם קרימינעל־סינדיקאַליזם גזעזיע, אין וועלכער יעדע אַרבעטער אָרגאַניזאַציע האָט זיך געמוזט אַקטיוו באַטייליקן. די קינדער שולן האָבן ניט געקראָגן די געהעריקע אויפמערקזאַמקייט און אויך ניט גענוג פינאַנציעלע שטיצע. די קולטור אַרבעט ווערט נאָך אַלץ אָנגעפירט אויף דעם אַלטמאָדישן שטייגער. דער רעזאָלוטאַט איז אַ פּאַסיוויטעט אין באַצוג צו פּאָליטישע קאַמפּאַניעס. דער היינטיקער פּלענום וועט זיך מוזן ערנסט פאַרטראַכטן איבער די אַלע פראַגן, און מאַכן אַ ראַדיקאַלע ענדערונג אין אונזער פאָרם פון אַרבעט.

דער פּלענום הערט אויס קורצע באַריכטן פון די חברים בעטל און ציפּין פון סאַן פראַנציסקאַ און פעטאַלומע וועגן דער טעטיקייט אין צפון קאַליפאָרניע.

כמעט אַלע דעלעגאַטן באַטייליקן זיך אין דער דיסקוסיע איבער די באַריכטן. מען טראָגט אַרויס קאָנסטרוקטיווע קריטיק און מען בויט פּלענער אויסצובעסערן. די הויפּט געוויכט פון דער דיסקוסיע איז געווענדעט אין דער פראַגע פון אונזערע אידישע קינדער שולן. חבר מאַזער, דער פאַרזיצער פון דער רעזאָלוציע־קאָמיטע, רעקאָמענדירט אַנצונעמען אַ רייע רעזאָלוציעס, וועלכע דריקן אויס דעם פאַרלאַנג פון אַלע דעלעגאַטן אין באַצוג צו דער ווייטערדיקער אַקטיוויטעט פאַר בויען דעם א. א. א. אַלס די רעוואָלוציאָנערע אַרבעטער פראַטערנאַלע אָרגאַניזאַציע.

פּלענום שיקאַגער שולן א. א. אָ.

ערשטער פּלענום פון שיקאַגאָ דיסטריקט אידישע קינדער שולן ביים אינט. אַרב. אָרדן אָפּגעהאַלטן אין וואָירקערס לייסעאום, הוירש בולווארד, שיקאַגאָ, זונטאָג, דעם 6טן דעצעמבער.

פּלענום ווערט דערעפנט פון פאַרזיצער פון דער צענטראַלער שול־פאַרוואַלטונג חבר מ. פּאָטקין. אַלס פאַרזיצער פון דער ערשטער זיצונג ווערט דערוויילט חבר שפּילבערג. עס ווערט דערוויילט אַ סעקרעטאַריאַט פון ל. גאַרעליק פון אַרטעס, שיקאַגאָ און חבר שייפער פון סט. לואיס. אַ רעזאָלוציע קאָמיסיע פון די חברים: ל. סערוועטמאַן, י. סינגער, דזש. פיין, מ. פּאָטקין און לעפקאָוויטש ווערט דערוויילט. אָרגאַניזאַציע קאָמיטע פון די חברים: א. גראָספילד, ה. ציפּאַרין, ז. חפץ, גאָלדשמיט און ראָזענטאַל ווערט דאַן דערוויילט. פינאַנץ קאָמיסיע: פּ. באַקאַל, ל. קאָהען, בערמאַן, וואַסערמאַן און סאָלאָוו. קרעדענשל קאָמיסיע פון די חברים: לובקין, מינדעס און מ. חפץ.

עס האָבן באַגריסט דעם פּלענום די חברים: דזש. פיין, פון דיסטריקט קאָמיטעט א. א. א.; ס. מילער, שיקאַגאָ אידישער שטאָט קאָמיטעט א. א. א.; מאָטל גערטנער, „מאָרגן־פרייהייט"; ביילקע סטאָלאָוויץ, מוטלשול; שמיט, עלטערן פאַראיין, סט. לואיס; בערמאַן, קאַרפּענטערס יוניאָן; ל. קאָהען, נאָדל טריידס אינדוסטריעלע יוניאָן; ביל בראָודער, איי. על. די.; משה באַקאַל, איקאַר; בען אַכטלער, פּיאָנערן און ציפּאַרין, שיקאַגאָ צענטראַלע שול פאַרוואַלטונג. טעלעגראַמע באַגריסונגען זיינען געלייענט געוואָרן פון חבר ק. מרמר, נאַצ. סעקרעטאַר פון די שולן און קולטור דירעקטאָר פון א. א. א. און פון חבר בלעכמאַן, דיסטריקט סעקרעטאַר פון אָרדן.

חבר א. סאָלאָוו, סעקרעטאַר פון דער צענטראַלער שול פאַרוואַלטונג, לייענט אַ באַריכט פון דער אָפּגעטאָנענער אַרבעט (געקירצטער באַריכט):

מיר האָבן איצט אַ צוואוואוקס פון צוויי נייע שולן און אַ דריטע האַלט זיך ביים גרינדן. די צאָל פון קינדער איז פאַרדאָפּלט געוואָרן. מיר וועלן דערגרייכן צען שולן אין שיקאַגאָ. וואו אַ תלמוד תורה דאָרט אונזערע אַ שול — איז אונזער לאָזונג. כמעט יעדע שול האָט אַ שול פאַראיין, וואָס פירט אָן קולטורעלע טעטיקייט צווישן די מיטגלידער פון די ברייטע אַרבעטער מאַסן פון געגנט. דער שול פאַראיין זאָרגט פון איין זייט פאַר דער עקזיסטענץ פון דער שול. די קינדער, פּונקט ווי זיי ווערן דערצויגן, באַטייליקן זיך אין אַלע אַרויסטרעטונגען פון דעם רעוואָלוציאָנערן טייל פון אַרבעטער קלאַס, זיי העלפען אַרויס אַלע אָרגאַניזאַציעס און אינסטיטוציעס וואָס פאַרטיידיקן זיי, און העלפן זיי קעמפן פאַר אַ בעסערן לעבן. אונזערע קינדער קעמפן צוזאַמען מיט די פּיאָנערן געגן די צאַריסטישע פּאָליק סקול פּאַראַנדקעס און פאַר פרייע לעבנס מיטלען פאַר אַרבעטער קינדער. אונזערע קינדער ווערן אָרגאַניזירט אין „דזשוניאָר" ברענטשעס פון אָרדן. אונזערע שעפּטוס אָרגאַניזאַציעס, דורך זייערע פאַרטרעטער העלפן אונזערע שולן אין יעדן פּרט. די שולן טוען דאָס זעלבע פאַר די אָרגאַניזאַציעס. מיר רופן צו נאָך מער אינטענסיווער אַרבעט מצד די ביידע קערפּערשאַפטן. אונזערע לערער זיינען ניט בלויז לערער אין די שולן, נאָר אויך געזעלשאַפטלעכע טוער, זיי העלפן דער באַוועגונג מיט אַלץ וואָס איז אין זייערע מעגלעכקייטן. יעדע וואָך האָבן זיי אַ מיטינג וואו דער פּלאַן פון אַרבעט ווערט אויסגעאַרבעט. אויך האָבן מיר אַוועקגעשטעלט לערער פאַר טאָנצן, זינגען און מאָלן. צוזאַמען האָבן מיר זיבן לערער. צו דעקן אונזערע אויסגאַבן אַראַנזשירן מיר פאַרשידענע אונטערנעמונגען. איינע פון זיי וועט זיין דער אַלגעמיינער קינדער קאָנצערט דעם 14טן פעברואַר אין פּיפּלס אוידיטאָריום. אונזערע אויסגאַבן פאַרן יאָר וועלן זיין 9.300 דאָלאַר. דאָס געלט דאַרף אַריינקומען דורך פאַרשידענע אונטערנעמונגען, שכר לימוד און אָרדן שטייער. מיר האָבן שוין אַ דעפיציט פון 300 דאָלאַר.

חבר שניי, לערער פון מילוואָקי גיט אָפּ זיין באַריכט: זיי האָבן צוויי שולן אין צוויי באַזונדערע געגנטן פון שטאָט מיט 50 קינדער. די לאַגע פון די שולן איז צופרידנשטעלנד. זיי זיינען געווען פאַרטראָטן מיט זעקס דעלעגאַטן.

חבר מינדעס, לערער פון סט. לואיס גיט אָפּ זיין באַריכט. זיי האָבן 50 קינדער אין שול, אַ ברענטש און אַ יוגנט ברענטש, אַ שול פאַראיין. זיי האָבן לעצטנס דורכגעפירט אַ משפּט איבערן חדר און תלמוד תורה. לאַגע צופרידנשטעלנד. פאַרטראָטן מיט 5 דעלעגאַטן.

צווייטע זיצונג

חבר דזש. פיין, פאַרזיצער. קאָמיסיע באַריכטן. חבר וו. חפץ גיט אָפּ דעם באַריכט פאַר דער קרעדענשל קאָמיטע. עס זיינען געווען פאַרטראָטן 167 דעלעגאַטן פון 43 אָרגאַניזאַציעס פון דריי שטעט. אַ חוץ קינדער דעלעגאַטן פון די שולן. חבר ציפּאַרין לייענט פאָר די רעקאָמענדאַציעס פון דער אָרגאַניזאַציע קאָמיסיע. דער פּלענום באַשליסט:

1) דער נאָמען פון צענטראַלער שול פאַרוואַלטונג זאָל געביטן ווערן אויף שטאָטישער שול קאָמיטעט און יעדע אָרגאַניזאַציע זאָל אַריינשיקן אין פאַרשטייער אין שטאָטישן קאָמיטעט; 2) אָרגאַניזאַציעס זאָלן העלפן בויען שול פאַראיינען און פאַרשטאַרקן די איצטיקע פאַראיינען; 3) עס איז דער חוב פון יעדער אָרגאַניזאַציע צו דורכפירן אַ שול וואָך אין די חדשים דעצעמבער און יאַנואַר דורך לעקציעס און קאָנצערטן און קעסטל אָוונטן, וואו די שולן זאָלן מיטהעלפן מיט קינדער אַרויסטרעטונגען; 4) עס זאָלן אָרגאַניזירט ווערן קינדער שולן ברענטשעס פון אינט. אַרבעטער אָרדן; 5) איינאָרדנען רויטע זונטיקס מיט דער באַטייליקונג פון אַלע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס פאַר די שולן און די אָרגאַניזאַציעס; 6) אָנצונעמען די רעקאָמענדאַציעס פון די פּיאָנערן, אַז דער פּיאָנערן אַרקעסטער זאָל זיין אונטער דער

אויפזיכט פון די קינדער שולן; 7) די שולן זאָלן דורכפירן אַן אַנ־קעטע פון אַלע עלטערן פון די קינדער, וואָס געהערן נאָך ניט צום אָרדן — און זען זיי אַריינציען אין אָרדן; 8) דער שיקאַגער שטאָ־טישער שולן קאָמיטעט זאָל שאַפן פאַרבינדונגען מיט די שטעט און שולן פון דיסטריקט; 9) דער שטאָטישער שולן קאָמיטעט זאָל אויס־אַרבעטן דעטאַלן ווי אַזוי צו משפּטן דעם מיטגליד, וואָס האָט אַרויס־געצויגן זיין קינד פון שול און עס אַריינגעגעבן אין תלמוד תורה.

חבר פ. באַקאַל לייענט די רעקאָמענדאַציעס פון דער פינאַנץ־קאָ־מיסיע. דער פּלענום באַשליסט: 1) די אָרגאַניזאַציעס, וועלכע זיינען פאַרטראָטן צום פּלענום זאָלן צאָלן 5 דאָלאַר אַ יאָר צו די שולן; 2) אָראַנזשירן צוויי הויז זאַמלונגען אין פעברואַר און מאַי, און זען פאַרקויפן די מאַרקעס וואָס די שולן האָבן אַרויסגעגעבן; 3) אַראַנ־זשירן אַ טעאַטער אונטערנעמונג צוזאַמען מיט די ברענטשעס און דריי פאָוועטישע מואוויס, אַ פרילינג באַל און אַ באַנקעט; 4) יעדער שעפּ־טום זאָל דורכפירן אַמוויניקסטנס איין אונטערנעמונג פאַר זיין שול־שעפטום. אויב מעגלעך איינמאָל אַ חודש.

חבר א. גראָספעלד האַלט דאַן אַ רעפעראַט אויף דער טעמע: „די שול אַלס מאַסן באַוועגונג". חבר ל. סערוועטמאַן לייענט פאַר רעזאָ־לוציעס וואָס ווערן איינשטימיק אָנגענומען פון פּלענום וועגן אונ־זערע שולן, פּיאָנערן, „יאָנג פּייאָניר", ט. יו. יו. על., אַרבעטלאָזע קאָנסילס, הונגער מאַרש, אידישע ביוראָ קאָמפאַרטיי, „מאָרגן־פריי־הייט", איי. על. די., דאָבליו. איי. אַר., איקאַר, אינטערנאַציאָנאַלער אַר־בעטער אָרדן און אַלע אָרגאַניזאַציעס וואָס שטייען מיטן אַרבעטער־קלאַס אין זיינע קאַמפן. אַ פאַרדאַמונג רעזאָלוציע געגן די לעצטע פּאָג־ראָמען אין פּוילן און רומעניע און אַ טרויער רעזאָלוציע פון אונזער באַליבטן חבר און קאַסירער פון דער צענטראַלער שול פאַרוואַלטונג, בען זעוו.

אין אָוונט איז פאָרגעקומען אַן אויסערגעוויינטלעכער שיינער באַנקעט. דער עולם איז געווען באַגייסטערט און געקראָגן מוט פאַר ווייטערער אַרבעט.

פאַר דעם שטאָטישן שולן קאָמיטעט,

ל. סערוועטמאַן, רעק. סעקרעטאַר.

פּלענום דעטרויטער שולן א. א. אָ.

דער פּלענום פון די הירש לעקערט שולן פון א. א. א. ווערט גע־עפנט זונטיק פרי, דעם 29טן נאָוועמבער, אין אַרבעטער קלוב. פאָר־זיצער פון דער ערשטער זיצונג — חבר עזנראַט. קערדענשל קאָמי־סיע: חבר דוד פרידמאַן, שילער פון מיטל־שול, קלאַס 3, און חברטע גלובאַפסקי פון שול 2, לינוואוד, רעזאָלוציע קאָמיסיע: חברטע סעק־טאָר, שול 4, פענקל, חבר האָפמאַן, בר. 42, א. א. א.

חברטע גאָסמאַן, סעקרעטאַרשע פון צענטראַלער פאַרוואַלטונג באַ־ריכטעט: שול 1 האָט 75 קינדער; שול 2 — 25 קינדער; שול 3 — 72 קינדער; שול 4 — 35 קינדער; שול 5 — 25 קינדער2; מיטל־שול, קלאַס 2 און 3 — 18 קינדער און פּראָמיטלשול — 15 קינדער. צוזאַמען — 265 קינדער. די עלטערן פאַראיינען פונקציאָנירן אַרום יעדער שול און אַ צענטראַלע פאַרוואַלטונג באַשטייענדיק פון פאַרטרע־טער פון אַלע שולן, א. א. א. און אויך פון די מאַסן אָרגאַניזאַציעס. עס ווערן געשטעלט פראַגן. חברטע גאַסמאַן ענטפערט. דער באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

פינאַנץ באַריכט: חברטע עסטרין באַריכטעט אין קורצן. פאַר די ניין וואָכן פון דעם נייעם סעזאָן איז די איינגאַמע געווען $872.39, אויסגאַבן — $854.20, שולדן: צו חבר דאַווידמאַן — 136 דאָלאַר; צו חבר מילער — 144 דאָלאַר; צו חבר סאַמאַראָף — 40 דאָלאַר; צו חבר בעקער (דרוקער) — 60 דאָלאַר. נאָך דעם פינאַנץ באַריכט קומען די באַגריסונגען פון די קינדער פון די שול־קלובן און ברייטגען די דעלעגאַטן און פאַרזאַמלטע אין אַ גוואַלדיקן עקסטאַז מיט זייערע באַגרי־סונגען. עס באַריכטן: פון שול 1 — בעלאַ וואַסערמאַן; פון שול 2 — זעלדע שווארץ און דבורה אָקון; שול 3 — דאָרים פּאַוולאָווסקי און מינני באַראָן; פּראָמיטלשול — זיטע מילער; מיטלשול, קלאַס 1 — נייטן בלומער קלאַס 3 — דוד פרידמאַן. חבר דאַווידמאַן און חבר מילער גיבן אָפּ פּעדאַגאָגישע באַריכטן. זיי מאַכן אַ טיפן אייג־דרוק אויף די דעלעגאַטן און אויף די חברים געסט.

די צווייטע זיצונג ווערט דערעפנט מיט חברטע פעקטער אַלס פאָרזיצערין. קרעדענשל קאָמיסיע באַריכטעט: פאַרטראָטן 21 אָרגאַ־ניזאַציעס, 41 דעלעגאַטן, 5 שולן, פּראָמיטלשול און מיטלשול, קלאַס 1 און 2. באַריכט ווערט גוטגעהייסן.

פאָלגנדע רעקאָמענדאַציעס ווערן פאָרגעשלאָגן: א) דער מאַנאַט דעצעמבער זאָל זיין אַ שול מאָנאַט פאַר קענוועסן קינדער, פאַרגרע־סערן די שולן. ב) יעדע אָרגאַניזאַציע זאָל דורכפירן צוויי אָוונטן פאַר די שולן: איין אָוונט פאַר אַגיטאַציע און איין אָוונט פאַר פי־נינאַציעלע מיטלען. ג) צו שאַפן 1000 מיטגלידער מיט אַ יערלעכער באַשטייערונג פון דריי דאָלאַר אַ יאָר און העכער. עס ווערן דערוויילט די חברים שווארץ, גריי און בעקער מיט חבר וועבער, אַלס סעקרעטאַר, אָנצופירן מיט דער קאַמפּאַניע. ד) יעדע אָרגאַניזאַציע זאָל צאָלן אַ שטייער פון אירע צאָל מיטגלידער אַ מינימום פון 1 סענט פון יעדן מיטגליד. עס ווערט דערוויילט חבר איידלמאַן אָנצופירן מיט די אונ־טערנעמונגען אין די אָרגאַניזאַציעס פאַר די שולן אין שול חודש.

עס באַגריסן: חבר קאַמינער, פון דער קאָמוניסטישער פּאַרטיי. עס רעדט חברטע יאַניק (פון די וו. א. ר.) וועגן דעם הונגער־מאַרש. די רעזאָלוציע קאָמיטע ברייטגט אַריין אַ באַריכט: „מיר אַנערקענען און שטיצן: די „מאָרגן־פריהייט" „דייליי וואָירקער" און „יאָנג פּיאָ־ניר" און אַנדערע אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס, אי. על. די. דאָבליו. אי. אַר. טי. יו. יו. ל. און איקאַר, שטיצן דעם הונגער מאַרש, שיקן אַ טעלע־גראַמע צום קאָנגרעס אין וואַשינגטאָן דעם 7טן נאָוועמבער".

חבר סאַמאַראָף באַריכטעט וועגן געזאַנג אין די שולן. מיטן אינ־טערנאַציאָנאַל שליסט זיך דער פּלענום.

ה. מאַרקוס, ז. בעקער, פּלענום סעקרעטאַריאַט.

באַריכט פון דער יוגנט סעקציע פונם א. אַ. אָ. פאַרן חודש יאַנואַר

אין יאַנואַר האָבן מיר צו פאַרצייכענען אייניקע געווינסן אָבער אויך אייניקע בלויזן. קוואַנטיטאַטיוו איז די יוגנט סעקציע ניט שטאַרק געוואַקסן אין יאַנואַר. אונזערע יוגנט ברענטשעס האָבן זיך נאָך ניט אויסגעלערנט די מלאָכה פון געווינען נייע מיטגלידער, אָנצו־פירן אינדיווידועלע קאָנטאַקט אַרבעט, רויטע זונטיקס, א. א. וו. כדי די יוגנט ברענטשעס זאָלן קענען אָנפירן אַזעלכע קאַמפּאַניעס מוזן די דערוואַקסענע ברענטשעס זיי אַרויסהעלפן דורך געבן זיי דערפאַרענע חברים, אַנטוילנעמען אין זייערע קאַמפּאַניעס און אין אַלגעמיין אַר־בעטן געמיינזאַם.

מיר האָבן נאָך איין מאָנאַט צו פאַרענדיקן אונזער קאַמפּאַניע. די יוגנט ברענטשעס מוזן אַריינקריגן נייע מיטגלידער. צום ערשט דאַרפן זיי מאָבילזיזירן די קינדער פון די דערוואַקסענע מיטגלידער, וועלכע זיינען אַלט געניג פאַר דער יוגנט סעקציע, און, צווייטנס, דאַרפן די יוגנט מיטגלידער אַריינברייגגען קאָנטאַקטן ביי יעדן מיטינג. די וואָס גייען אין שול דאַרפן ברייגגען אַ חבר מיט זיך און יוגנטלעכע אַר־בעטער נאָך אַ חבר אַרבעטער מיט זיך. כאָטש מען האָט ניט געאַרבעט געניג טיכטיק דורך דעם מאָנאַט, האָט דאָך די יוגנט סעקציע פאַר־ציכנט אַ געווינס פון 37 ברענטשעס אין דעצעמבער ביז 46 ברענטשעס איצט, פון 600 מיטגלידער ביז 700.

מיר טאָרן אָבער ניט אָפּשאַצן דעם וואוקס פון דער יוגנט סעק־ציע בלויז אין נומערן. אַ גרויסע מיטגלידערשאַפט מיט קלייגער אַק־טיוויטעט איז ערגער ווי אַ קליינע מיטגלידערשאַפט מיט אַן אינטענ־סיווער אַקטיוויטעט. אין דעם פאַל קען די יוגנט סעקציע באמת שטאָלצירן.

אין ניו יאָרק וואו מיר האָבן 12 ברענטשעס איז געמאַכט געוואָרן אַ טראָט פאַראויס אין קולטורעלער אַרבעט. דער ערשטער רעוואָלוציאָ־נערער באָר אין ענגליש איז אָרגאַניזירט געוואָרן פון דעם ניו יאָרקער יוגנטלעכן שטאָט קאָמיטעט. די רעפּעטיציעס ווייזן זיך אַרויס צו זיין אַ גרויסער דערפאָלג. חבר לאַן אַדאָמיאַן, רעוואָלוציאָנערער קאָמ־פּאָזיטאָר און דיריגענט איז דער אָנפירער פונם כאָר. דער כאָר נעמט אַריין ניט קיין אָרדן מיטגלידער אויך. אַזוי נוצט אויס דער שטאָט קאָמיטעט דעם כאָר ניט נאָר פאַר קולטורעלע, נאָר אויך פאַר אָרגאַניזאַ־ציאָנעלע צוועקן. די רעפּעטיציעס ווערן אָפּגעהאַלטן אין דעם זאַל פונם פרייהייט געזאַנג פאַראיין, 106 איסט 14טע גאַס, ניו יאָרק. עס

אין אונזערע דיסטריקטן

באַלטימאָר דיסטריקט א. א. אָ.

איין מאָל אין צוויי חדשים קומען זיך צונויף דעלעגאַטן פון באַלטימאָר, וואַשינגטאָן, ריטשמאָנד, נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט, ווי־דזשיניע צו מאַכן אַ סך הכל פון דער אַרבעט וואָס איז אָפּגעטאָן גע־וואָרן אין דעם דיסטריקט און מאַכן פּלענער פאַר ווייטערדיקער אַר־בעט. מע רעכנט אויבער די דערפאָלגן, מע קריטיקירט די טעותן. און דעם צענטער פון אַלץ שטייען די פּראָבלעמען און אָרגאַניזאַציעס פון דעם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן, אָבער ווען מ׳וואַרפט אַ קוק אויף דעם פאַרנעם פון דער אַרבעט, קען זיך דאַכטן, אַז עס קומט פאַר אַ צוזאַמענפאַר, וואו עס ווערן אויסגעאַרבעט פּלענער פאַרן גאַנצן לעבן פון אַ מדינה.

דער וואוקס פון אָרדן: דער נעטער וואוקס פונם אָרדן פאַר די לעצטע צוויי חדשים אין דעם דיסטריקט איז געווען: אין באַלטי־מאָר איז דער שוואַכער איטאַליענישער ברענטש וואָס האָט געהאַט נעט מער ווי 15 מיטגלידער אויסגעוואַקסן צו 35 מיט אויסערגעוויינ־לעכע פּערעספּעקטיוון פאַר ווייטערדיקער אַרבעט. צו אַן אונטערנע־מונג פון דעם ברענטש זיינען געקומען איבער 300 איטאַליענישע אַר־בעטער. אין נאָרפאָלק איז אָרגאַניזירט געוואָרן אַן ענגלישער יוגנט ברענטש. אין די אירישע ברענטשעס זיינען אַריינגעקומען דאָ און דאָרט אַן אויצלנער מיטגליד. עס איז קלאָר, אַז די אידישע ברענ־טשעס זיינען אויפן געביט פון ווערבירן נייע מיטגלידער געבליבן הינ־טערשטעליק און דאַרפן פאַרצייכענען אַ מינוס.

די עקזעקוטיווע האָט אויסגעאַרבעט אַ קוואָטע פאַר יעדן ברענטש און באַשטימט, אַז דער דיסטריקט וועט געבן דעם ברענטש וואָס וועט אַריינגענומען די גרעסטע צאָל מיטגלידער ביז׳ן 12טן מערץ, ווען די מיטגלידער קאָמפּאַניע וועט זיך ענדיקן, אַ מתנה לענינ׳ס ווערק. מער

פונקציאָנירט אויך אין ניו יאָרק אַ דראַמאַטישע גרופּע וואָס איז שוין אויפגעטראָטן עטלעכע מאָל פאַר ניו יאָרקער אָרגאַניזאַציעס. די גרופּע אַרבעט אויצן אויף אייניקע שפּילן געשריבן פון מיטגלידער פון דער יוגנט סעקציע אַליין. די שפּילן זיינען, פאַרשטייט זיך, אַלע רעוואָלו־ציאָנערע און זיינען טריט אויפן וועג צו באַשאַפן אַן אמת רעוואָלוציאָ־נערן יוגנט טעאַטער. עס איז פאַראַן נאָך אַ דראַמאַטישע סעקציע וואָס אַרבעט אויף אַ נאַציאָנאַלן מאַסשטאַב. איר פונקציע איז צו באַזאָרגן מיט שפּילן, סקיצן און פולע פּראָגראַמען צו ברענטשעס אויסער ניו יאָרק. דערקלערונגען ווי אַזוי צו רעזשיסירן און אויפצופירן די שפּילן ווערן צוגעשטעלט. אַזוי דערמוטיקן מיר די ברענטשעס אויסער ניו יאָרק צו אָרגאַניזירן דראַמאַטישע סעקציעס.

נאָך אַ טריט פאָראויס אין דער קולטורעלער אַרבעט איז דער אָר־גאַניזאַציאָנעלער און ליטעראַרישער זשורנאַל „דער באַריקאַד", וואָס איז אַרויסגעגעבן געוואָרן לעצטן מאָנאַט. ווען דער רוף פאַר מאַטעריאַל פאַרן זשורנאַל איז אַרויס־געלאָזן געוואָרן האָבן זיך די יוגנט ברענ־טשעס ענטוזיאַסטיש אָפּגערופן. דאָס ווייזט, אַז עס איז פאַראַן אַ שטרעבונג פון דער באַוואוסטזיניקער אַרבעטער יוגנט זיך אויסצו־דריקן וועגן זייערע איבערלעבענישן אין פאַבריק, אָדער שול און אויך אַ רעאַקציע צו דעם שעדלעכן שאַנד פון די בורזשואַזע ציוויליזאַציע, זשורנאַלן און ביכער. „דער באַריקאַד" גיט אַ מעגלעכקייט אָט דער יוגנט זיך אויסצודריקן פריי און אָפן. „דער באַריקאַד" וועט ווערן די שטימע פון דער אַרבעטער יוגנט אונטער דער פאָן פונם אינטערנאַ־ציאָנאַלן אַרבעטער אָרדן.

צוליב אונזערע אַקטיוויטעטן ווערט די יוגנט איבערן גאַנצן לאַנד ביסלעכווייז פאַראינטערעסירט אין אונזער אָרגאַניזאַציע. זיי ווערן אָבער ניט אַריינגעצויגן אינם אָרדן ווייל מיר האָבן נאָך ניט די נו־טיקע אָרגאַניזאַציאָנעלע דערפאַרונג. דאָס דאַרפן די דערוואַקסענע ברענטשעס פאַרריכטן. עס איז זייער אויפגאַבע צו פירן די יוגנט ברענטשעס. עס איז זייער אויפגאַבע צו סטימולירן די יוגנט ברענ־טשעס. די דערוואַקסענע ברענטשעס מוזן רעאַליזירן די לאָזונג „אַ יוגנט ברענטש לעבן יעדן דערוואַקסענעם ברענטש". בלויז דאַן וועלן מיר קענען באמת אָרגאַניזירן די אַרבעטער יוגנט דאָ אין לאַנד. לאָ־מיר ניט פאַרלירן די צייט אין ווערטער און אַרטיקלען אינם „פונק", נאָר לאָמיר גלייך זיך נעמען צו דער אַרבעט און אָרגאַניזירן יוגנט ברענטשעס.

סעם פּעוווזנער, סעק. יוגנט שטאָט קאָמיטעט.

ווי אַלע דאַרפן זיך אַריינוואַרפן אין דער אַרבעט די אידישע ברענ־טשעס. מען מוז גומאַכן דעם דורכריוס פון די פאַראַנגעגעגע חדשים.

אַ באַזונדערע פּראָבלעם איז באַלטימאָר. עס ווערן ניט אַריינ־געצויגן קיין אַרבעטער אין די ברענטשעס, וואָס זיינען דאָ אין באַל־טימאָר אין די טויזנטער. עס פעלט אָנפירונג. עס איז ניטאָ קיין האַרמאָניע אין דער אַרבעט. עס ווערט געשטעלט ווי אַ באַזונדערע אויפגאַבע פאַרן דיסטריקט סעקרעטאַר און פאַר באַלטימאָר, גלייך צו אָרגאַניזירן אַ שטאָט קאָמיטעט, אַ נעם טאָן זיך פאַר דער אַרבעט! שוין צו לאַנג, חברים אין באַלטימאָר, זענט איר אָפּגעשטאַנען.

הונגער מאַרש: אַלע ברענטשעס אין דיסטריקט האָבן געטאָן אַ סך אַרבעט פאַרן הונגער־מאַרש. אויסגעצייכנט האָט זיך באַזונדערס וואַשינגטאָן, וואו די חברים האָבן געשאַפן אַ היבשע סומע געלט און שפּייז. נאָך זיי איז פּוליוכט געקומען באַלטימאָר און צום לעצט נאָר־פאָלק. אין נאָרפאָלק זיינען ניט געווען קיין אַרבעטלאָזע קאָונסילס, וואָס זאָלן די אַרבעט סטימולירן. דאָך פּוילן ניט די נאָרפאָלקער (נאָר־פאָלק און פּאָרטסמוט האָבן געשאַפן 17 דאָלאַר), אַז דאָס איז אַן אור־זאַך אַרונטערצואַוואַרפן פון זיך די שולד. דער צוזאָג איז דאָ, אַז דער בלויז וועט מער ווי פאַרפולט ווערן אין די ווייטערדיקע קאַמ־פּאַניעס.

קולטור־אַרבעט: אין אַלגעמיין איז די קולטור אַרבעט אוועק־געשטעלט ניט שלעכט. באַלטימאָר, וואַשינגטאָן, נאָרפאָלק און פּאָרטס־מוט האָבן שטענדיקע פאָרומס. נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט האָבן אַ שול פאַר דערוואַקסענע וואָס לערנט צוויי מאָל אַ וואָך מיט קורסן אין מאַרקסיזם און ליטעראַטור. אָבער אין די ברענטשעס אין באַלטימאָר הינקט די קולטור אַרבעט אינטער. די מיטינגען פאַנגען זיך אָן שפּעט, פאַרציען זיך, זיינען אינגאַנצן פאַרנומען מיט אָרגאַניזאַציע פּראָבלע־מען, וועלכע באַרעכטיקן ניט די ציט וואָס מען גיט זיי אָפּ.

עס ווערט באַשלאָסן: צו אָרגאַניזירן טורס אין דיסטריקט מיט די לערער וואָס געפינען זיך אין באַלטימאָר, וואַשינגטאָן און נאָר־פאָלק־פּאָרטסמוט; דורכצופירן אַ סעריע ענגלישע לעקציעס אין די שטעט; אָרגאַניזירן אַ טור מיט אַ חבר פון דער נאַציאָנאַלער עקזעקו־טיווע פאַר דער מיטגלידער קאַמפּאַניע.

קענטאַקי מיינער סטרייק: דער סטרייק פון די מיינערס אין קענטאַקי איז אויפן שוועל. עס איז קלאָר, אַז מען קען ניט פאַרלירן קיין צייט. מען מוז גלייך צוטרעטן אָרגאַניזירן קאָמיטעטן. די ברענטשעס דאַרפן זיך אַריינוואַרפן אין דער אַרבעט. עס ווערט באַ־ריכטעט אַז אין אייניקע שטעט האָבן די ברענטשעס די אַרבעט שוין אָנגעהויבן. ריטשמאָנד האָט שוין באַוויזן צו שאַפן זעכציק דאָלאַר און נאָרפאָלק און פּאָרטסמוט איבער זעכציק דאָלאַר. אָבער דאָס איז נאָר אַן אָנהויב. געלט, קליידער און שפּייז מוזן שטראָמען פון אַלע ווינקעלעך אין דיסטריקט צו די קוילן פעלדער אין קענטאַקי. יעדער מיטגליד דאַרף ווערן אַ רעליף טור.

אַנדערע פּראָבלעמען: צווישן די אַנדערע פּראָבלעמען פאַר־נעמען דאָס ערשטע אָרט די שולן. עס זיינען דאָ אין דיסטריקט זעקס האַלבע שולן מיט נאָענט צו הונדערט קינדער. אַלע שולן פונקציאָנירן מער ווייניקער נאָרמאַל.

אַ סך אַרבעט איז אין די שטעט געטאָן געוואָרן פאַרן „איקאָר". אין אַלע שטעט זיינען דאָ „איקאָר" קאָמיטעטן און אין ריטשמאָנד איז איצט געגרינדעט געוואָרן אַ קאָמיטעט וואָס טרעט צו צו דער אַר־בעט. עס זיינען שוין ביז איצט דעם ווינטער אומעטום געשאַפן גע־וואָרן באַדייטנדע סומען געלט און אַ גאַנצע רייע פּלענער האַלטן ביים דורכגעפירט ווערן.

עס זיינען אָבער פאַראַן פּראָבלעמען, וועגן וועלכע ניט נאָר די מיטגלידערשאַפט נאָר אַפילו די אָנפירנדיקע חברים זיינען ניט אינגאַנ־צען קלאָר. אַזאַ פּראָבלעם איז „סאָציאַלע פאַרזיכערונג". ווי מאָדנע עס זאָל ניט זיין, נאָר נאָך אַלע אַרטיקלען וואָס זיינען געדרוקט גע־וואָרן און רעדעס און לעקציעס איז נאָך אַלץ פאַראַן אַן אומקלאָרקייט וועגן דעם.

ניט קלאָר איז אויך פאַר אַ סך טוער די פראַגע וועגן דעם וואָס עס דאַרפן זיין די באַציאונגען פון איין ברענטש פון איין שפּראַך צו אַ ברענטש פון אַן אַנדער שפּראַך. בכלל פילט זיך, אַז עס האָט זיך נאָך ניט אויסגעקריסטאַליזירט אַ טיפּ פירער וואָס זאָל פאַרשטיין ווי אַזוי אַליין, אָן אָנווייזונגען, אויפצוכאַפּן נייע פּראָבלעמען און נעמען צו זיי אַן אָנפירנדיקע שטעלונג.

עס איז באַשלאָסן געוואָרן, אַז אַלע ברענטשעס זאָלן אָרגאַניזירן

„פרויהייט" ווביליואום קאָמיטעט און אָנפאַנגען אַ קאַמפּאַניע פאַר נייע לעזער פאַר דער „מאָרגן־פרויהייט".

פרויקע שווארצמאַן.

קאָנעטיקוט דיסטריקט קאָמיטעט א. א. אָ.

דער קאָנ. דיסט. קאָמיטעט פון אינט. אַרב. אָרדן איז אַרייגגעטראָטן אין אַ נייער פאַזע. אין אַ פאַזע פון ניט וואַרטן אויף צו־שריפטן פון נאַציאָנאַלן אָפיס, פון ניט וואַרטן מ'זאָל אים הייסן עפּעס טאָן, נאָר פון אַליין טראַכטן, אַליין אַרויסרוקן פּראָבלעמען, אַליין מאַכען באַ זיך און באַם נאַציאָנאַלן אָפיס. פון וויינציקער רעדן און מער טאָן.

דער דיסטריקט קאָמיטעט אין זיין פריערדיקן צוזאַמענשטעל איז ניט געווען בכוח אויפצוגעמען און אויף אַ פּרוכטבאַרן אופן לייזן אַלע פּראָבלעמען וואָס זיינען אַרויפגעשווימען סיי לאָקאַל — אין די בערענטשעס פון דיסטריקט און סיי נאַציאָנאַל, ווייל דער דיסטריקט סעקרעטאַר האָט פּשוט ניט געהאַט קיין כוח אָוועקצוזעצן זיך אַליין און פאַרטראַכטן זיך איבער אַלע צושריפטן פון נאַציאָנאַלן אָפיס. ער האָט געדאַרפט אַ חבר, צוויי וואָס זאָלן אים העלפן. און דערפאַר וואָס ס'איז געבליבן אויף אים אַליין די גאַנצע אַרבעט, זיינען טאַקע די צושריפטן אומבאַרירט געבליבן געוואָרן צום דיס־טריקט מוטינג, און ערשט דאָרט האָט מען גענומען זיך צו דער אַרבעט. דער סעקרעטאַר האָט געגעבן אַ נעם אַרום אַ פּאַק צושריפטן, מ'האָט גענומען לייענען און לייענען און דיסקוטירן אָן אַ ענד. צו 2, 3 מאָל האָט מען גענומען ווערטער, די געסט זיינען אין דעם אויך ניט געווען הונטערשטעליק. און די רעזולטאַטן זיינען געווען מאָגערע, פּרוכטלאָזע. נאָכדעם האָט מען גענומען צווישן אַנדערע פראַגן, באַהאַנדלען דעם גוט באַקאַנטן פּונקט: „וואויל אַם בעסטן". אָוועקפאָרן און געוואַרט אויפן אַנדערן דיסטריקט מיטינג און ווידער דאָס זעלבע מיט קליינע אויסנאַמען.

איצט איז די אַרבעט אַנדערש אָרגאַניזירט, אויב פריער פלעגט דער סעקרעטאַר קומען צום דיסטריקט מיטינג מיטן פּאַק צושריפטן און פאַרלייענען אין דער מינוט פלעגן די חברים דאַרפן אָריענ־טירן זיך אַון דיסקוטירן און אָנגענומען באַשלוסן, ווערן איצטער אַלע פראַגן גרינטלעך דורכגעטראַכט באַם סעקרעטאַריאַט פון די 3 חברים וואָס זיינען דערוויילט געוואָרן באַם לעצטן פּלענום. מען רעדט גענוי דורך יעדער פראַגע און וואו ס'איז נויטיק, נעמט מען אָן באַשלוסן און רעקאָמענדאַציעס און אָט די באַהאַנדלטע פראַגן, באַשלוסן און רעקאָ־מענדאַציעס ווערן געבראַכט צום דיסטריקט.

דער סעקרעטאַריאַט וועט שטיין מיט יעדן בערענטש אין אויינגן קאָנטאַקט. פאָדערן און מאַכען אַ גענויעס דין וחשבון און דו אַרבעט וועט מוזן דורכגעפירט ווערן. די לויזקייט איז פאַרשוואונדן. אומזיס־טע ענערגיע וועט מען ניט פאַרשוועכן. די שווערקייטן פון אַרבעט איז ניטאָ. דער דיסטריקט איז אַוועק אויף נייע רעלסן, אויף רעלסן זי־כערע און ווירקזאַמע.

פאַרן סעקרעטאַריאַט, נ. פאָדעמבערג

מינעסאָטע סאָב־דיסטריקט קאָמיטעט, א. א. אָ.

דער מינעסאָטער סאָב־דיסטריקט קאָמיטעט האָט גרינטלעך דיס־קוטירט ווע̇ן דער קולטור ארבעט כדי דורכצופירן אַ פּלאַנמעסיקע ארבעט אין אונזער סאָב־דיסטריקט און ספּעציעל אין די צווילינג שטעט (מינעאַפּאָליס און סט. פּאָול) האָבן מיר דערוויילט אַ סאָב־דיסטריקט קולטור קאָמיסיע. די קאָמיסיע האָט צוזאַמען מיט די קול־טור דירעקטאָרן אויסגעאַרבעט אַ ריי פּלענער פאַר די צוקונפטיקע מאָנאַטן. פון די באַריכטן פון די בערענטשעס האָט זיך אַרויסגעוויזן אַז דער סט. פּאָולער בערענטש 66 האָט מער־וויינינקער אַריינגעצויגן מיטגלידער פונ'ם בערענטש איינצולייטן איבער טאָג־פראַגן, וועלכע זיינען שפּעטער דיסקוטירט געוואָרן פון די מיטגלידער. פאָלגנדע חברים האָבן דורכגעפירט איינלייטונגען: לייבמאַן, מאַרשאַק און סמאָלאַק. די קולטור קאָמיסיע פון בערענטש 21 מינעאַפּאָליס האָט ניט באַוויזן צו אַקטיוויזירן די מיטגלידער פונם בערענטש פאַר קולטור ארבעט און האָט בכלל זעלטן געהאַט מיטינגען. נאָכדעם ווי עס וועט זיך איינשטעלן אַ קאָאָפּעראַציע פון קולטור ארבעט צווישן די צווילינג שטעט, וועט זיך די לאַגע זיכער פאַרבעסערן.

די סאָב־דיסטריקט קולטור קאָמיסיע, נאָכדעם ווי זי האָט דיסקו־טירט די באַריכטן פון די בערענטשעס, האָט באַשלאָסן אַז ביידע שטעט (סט. לואיס און מינעאַפּאָליס) זאָלן אָרגאַניזירן „אָפּן פאָרומס", קלאַסן אין פּאָליטישער עקאָנאָמיע און וועגן אָרגאַניזאַציעס, אַז דער מינימום סטודענטן זאָל באַשטיין פון 5 חברים, דערווייל אין יעדן בערענטש אַ פּיאָנערן דירעקטאָר, וועלכער זאָל שאַפן אַבאָנענטן פאַרן „נייו פּייאָ־ניר" און פון צייט צו צייט פאַררופן מיטינגען פון די קינדער פון די מיטגלידער פונם אָרדן, כדי צו האָבן מיט זיי שמועסן, פאַרווייולונגען און אַזוי אַרום זיי אַריינציען אין דער פּיאָנערן באַוועגונג. אויך, אַז די קולטור קאָמיטעס פונם בערענטש זאָלן האַלטן מיטינגען צוזאַמען מיט די קולטור קאָמיסיעס פון די פּרווען אַקזילערים פונם אָרדן, כדי אַריינצוציען זיי אין דער וויכטיקער ארבעט.

ד. מאָזעס, פאַרזיצער

לאָמיר העלפן בויען די פּרעסע אין ביראָ־בידזשאַן

אַ רוף צו אַלע דרוק אַרבעטער, זעצער, פּרעסלייט, פידערס און בוכבינדער

איבער 600 אידישע איבערוואַנדערער זיינען שוין באַזעצט אין ב י ר אָ־ ב י ד ז ש אַ ן און העלפן דאָרט אויפבויען אַ נייע סאָציאַ־ליסטיש לעבן. אין 1933 וועט פּראָקלאַמירט ווערן די אידישע סאָ־וועטישע רעפּובליק ביראָ־בידזשאַן.

די אידישע איבערוואַנדערער נייטיקן זיך אָבער שטאַרק אין אַן אייגענער דרוקערייי, און דער אי ק אָ ר ד ר ו ק ע ר ק אָ מ י ט ע ט האָט זיך געשטעלט אַלס אויפגאַבע צו העלפן גרינדן די ביראָ־בידזשאַנער פּרעסע. אַ ציליונדער דרוק מאַשין האָבן מיר שוין אָפּ־געשיקט אַהין. איצט מוזן מיר שיקן אַ זעץ מאַשין („לייניאָטייפּ") צום „ביראָ בידזשאַנער שטערן". יעדער איינציקער וואָס איז פאַר־בונדן מיט דער דרוק אינדוסטריע און וואָס באַגרייפט די ראַליע פונם געדרוקטן וואָרט דאַרף זיך אָנשליסן אָן דער גרויסער אַקציע צו העלפן שאַפן אַ זעץ מאַשין. אָפּטיילונגען פונם איקאָר דרוקער קאָמיטעט דאַרפן אָרגאַניזירט ווערן אין יעדער שטאָט וואו עס געפינען זיך אידישע דרוק אַרבעטער, די ניו יאָרקער אַרבעטער ספּעציעל. אונזערע מיטינגען ווערן אָפּגעהאַלטן יעדן 2טן און 4טן מאָנטיק אין מאָנאַט אין אָפיס פון איקאָר 799בראָדוויי, ניו יאָרק.

שליסט זיך אָן אין דער גרויסער סאָלידאַרישער אַרבעט! לאָמיר בויען דעם דרוק אַפּאַראַט פאַר די בראַוזע פּיאָנערן, וואָס בויען אַ נייע סאָציאַליסטיש לעבן אין ביראָ־בידזשאַן.

מיט אויפבוי גרוס,

איקאָר דרוקער קאָמיטעט

יעדער בערענטש קען געווינען אַ דעלעגאַט

(שלוס פון זייט 10)

1930, אָדער פון דער צייט פון גרינדונג, פאַר די בערענטשעס וואָס האָבן זיך געגרינדעט נאָך דעם 15טן אויגוסט 1930.

די דעלעגאַציע באַשטייט פון 5. 2 דעלעגאַטן — איינער פון ניו יאָרק, איינער פון לאַנד — פון די 2 בערענטשעס וואָס וועלן אַריינגעמען די אַבסאָלוט גרעסטע צאָל מיטגלידער. איי־נער פון דער ערשטער קאַטעגאָריע, איינער פון דער צווייטער קאַטעגאָריע, און איין דעלעגאַט אין דער דריטער קאַטעגאָריע. אין דער דריטער קאַטעגאָריע גייען אַריין אויך די יוגנט בערענ־טשעס וואָס האָבן וויינינקער ווי 50 מיטגלידער. די בערענטשעס וואָס האָבן געהאַט וויינינקער פון 50 מיטגלידער אין דער צייט פון דער קאָנווענשאָן, גייען אַריין אינם קאָנטעסט ערשט נאָב־דעם ווי זיי האָבן דערגרייכט 50 מיטגלידער. דאַן הויבט זיך זייער פּראָפּאָרציע אָן רעכענען.

דער סיסטעם איז אַ פּראָפּאָרציאָנאַלער, אויסגערעכנט אין פּראָצענטן לויט דער צאָל מיטגלידער געהאַט, און לויט דער צאָל נייע מיטגלידער אַריינגענומען נעט, ווי די טאַבעלעס וויזן.

בלויז 1 קאַטעגאָריע האָט ניט קיין פּראָפּאָרציע, דאָס איז די קאַטעגאָריע פון אַבסאָלוטער צאָל נייע אַריינגענומענע מיט־גלידער נעט.

אין וועלכער קאַטעגאָריע וועט איר געווינען? וואָס טוט איר? וואָס וועט איר טאָן ביז דעם 12טן מערץ, אַז אייער בערענטש זאָל געווינען? וואָס וועט זיין אייער מתנה צום סאָ־וועטן־פאַרבאַנד? וויפיל נייע מיטגלידער וועט איר אַריינגעמען צו אייך אין בערענטש?

די פּאַריזער קאָמונע

(שלוס פון זייט 24)

גענע צוועקן. עס איז אָפּגעשאַפן געוואָרן די אַרמיי, די קירך איז אָפּגעשיידלט געוואָרן פון שטאַט, זיי האָבן קאָנפיסקירט אַ טייל פון דעם פאַרמעגן פון די קירכן. עס זיינען געגרינדעט געוואָרן וועלטלעכע שולן, פריי פאַרן גאַנצן פאָלק. די קאָמונע האָט אָפּגעשאַפט נאַכט־אַרבעט פאַר די בעקער, עס איז פאַרבאָטן געוואָרן אַראָפּצודריקן דעם לוין פון די אַרבעטער, דורך שטראַפירן זיי, אָנגעבנדיג פאַרשידענע אויסרײדן — אַ מיטל מיט וועלכן די באַלעבאַטים פלעגן זיך זייער אָפט באַנוצן אין יענער צייט. אָפּגעשאַפט דעם ווערסאַלער דעקרעט פון דעם 11טן מערץ וועגן רענט און חובות. (דער דאָזיקער דעקרעט האָט דערלויבט די באַלעבאַטים אַרויסצואווארפן די אַרבעטער פון זייערע דירות פאַר ניט צאָלן קיין רענט).

האָט באַפרייט די פאַרזעצטע זאַכן פון די אַרבעטער אין די לאָמבאַרדן. די קאָמונע האָט איבערגעגעבן צו די אַרבעטער קאָאָפּעראַטיוון אַלע פאַבריקן, וועמענס באַלעבאַטים זיינען אָנטלאָפן פון פּאַריז אין דער צייט פון דער קאָמונע, אָדער האָבן זיי געהאַלטן פאַרמאַכט צוליב אַנדערע אורזאַכן.

ווען מען נעמט אין אַנבאַטראַכט די קורצע עקזיסטענץ פון דער קאָמונע און די אומשטענדן אין וועלכע זי האָט זיך געפונען, איז דאָס אַ סך אויפגעטאָן.

די באַדייטונג פון דער קאָמונע פאַרן אַלוועלטלעכן פּראָלעטאַריאַט

כאָטש די קאָמונע איז אונטערדריקט געוואָרן, איז אָבער איר פּאַסירונג אַליין אַן אומגעהויערער געוויכט און פון גרויס וויכטיקייט פאַרן אינטערנאַציאָנאַלן פּראָלעטאַריאַט. די פּאַריזער אַרבעטער האָבן דורכגעפירט אַ דערפאָלגרייכע רעוואָלוציע געגן זייערע אונטערדריקער און אַליין אָנגעפירט מיט דער רעגירונג גאַנצע זיבעציק טעג. די קאָמונע האָט ענדלעך פאַרגעשטעלט מיט זיך אַ מוסטער ווי אַזוי אַן אַרבעטער רעגירונג דאַרף אויסזען. מיט דער קאָמונע האָט דער פּאַריזער פּראָלעטאַריאַט באַוויזן, אַז ניט נאָר איז ער פייאיק אָנצופירן מיט דער מלווה, נאָר, אַז ער איז בכלל דער איינציקער קלאַס, וואָס איז מסוגל אָפּצושאַפן די אַנאַרכיע און קאַרופּציע, וואָס עקזיסטירט אונטער קאַפּיטאַלישער הערשאַפט.

די פּאַריזער קאָמונע איז פון מאַרקס'ן און זיינע נאָכפאָלגער באַטראַכט געוואָרן, ווי דער ערשטער דערפאָלגרייכער פּרואוו פון די פּאַריזער אַרבעטער צו אַנטגילטיק זיך באַפרייען פון זייערע אונטערדריקער. געפאַלן איז די קאָמונע ניט דערפאַר, ווייל דאָס איז געווען אומפאַרמיידלעך, נאָר צוליב אייניקע גרויסע פעלערן, וואָס זי האָט געמאַכט. די פעלערן זיינען דורכאויס געווען אַ רעזולטאַט פון נידערפאַרנקייט אין קלאַסנקאַמף סטראַטעגיע. די קאָמונע האָט שלעכט פאַרשטאַנען איר קריג און איר שונא די בורזשואַזיע און דערפאַר איז זי פון דער לעצטער באַזייגט געוואָרן. דער אינטערנאַציאָנאַלער פּראָלעטאַריאַט האָט אָבער געלערנט פון די פעלערן פון דער קאָמונע און זיי אויסצומיידן אין זיין ווייטערדיק קאַמף מיט דער בורזשואַזיע.

דער צווייטער אינטערנאַציאָנאַל און די סאָציאַליסטן פון אַלערליי קאַלירן, די פאַררעטער פון דעם אַרבעטער קלאַס, האַלטן אין איין אויבערחזרן דעם פּזמון, אַז די פראַנצויזישע רעוואָלוציע פון 1871 איז געווען פריצייטיק צוליב דעם דעמאָלסטיקן אינדוסטריעלן צושטאַנד און, אַז דער דורכפאַל פון דער קאָמונע איז דעריבער געווען אומפאַרמיידלעך. אַפילו, זאָגן זיי, ווען די אַרבעטער וואָלט זיך איינגעגעבן צו באַזייגן די ווערסאַלער אויפן מיליטערישן געביט, וואָלטן זיי זיך לאַנג ניט געקאָנט האַלטן ביי דער מאַכט, ווייל דאָס לאַנד איז אינדוסטריעל נאָך ניט געווען פּאַסיק פאַר אַ סאָציאַליסטישער ווירטשאַפט. די קאָמונע, זאָגן זיי, איז געווען אַן אַוואַנטוריסטישער אַקט, וואָס איז גלייך פון אָנהויב געווען פאַרמשפט צום אונטערגאַנג. אויף אַן ענלעכן אופן באַציען זיי זיך אויך צו די אייראָפּייאישע רעוואָלוציעס, וואָס זיינען פאָרגעקומען נאָך דער וועלט־מלחמה. כדי צו פאַרהיטן די אַרבעטער פון „אַוואַנטורעס", האָבן די סאָציאַליסטן דעמאָלסט צעשאָסן צענדליקער טויזנטער אַרבעטער און אַוועקגענומען פון זיי די פרייהייטן, וואָס די אַרבעטער האָבן זיך דערוואָרבן אין קאַמף מיט זייערע אונטערדריקער. דעם זעלביקן געדאַנק זאָגן זיי איצט אַרויס וועגן דער באָלשעוויסטישער רעוואָלוציע. אַפילו דאָס, וואָס זייער נבואה וועגן דעם אומפאַרטיידלעכן דורכפאַל פון דער סאָוועטן־מאַכט איז ניט מקוים געוואָרן, ענדערט ניט זייער מיינונג. נאָר אַזוי ווי די סאָוועטישע אַרבעטער ווילן ניט באַשטעטיקן די סאָציאַליסטישע נביאות מיט אויפגעבן זייער מאַכט, מיען זיך די סאָצאַליסטן צו מאַכן פאַרשווערונגען און באַטייליקן זיך אַקטיוו אין אימפּעריאַליסטישע מלחמה צוגרייטונגען קעגן די סאָוועטן און דאָס אַליין, כדי צו איבערצייגן די אַרבעטער, אַז די סאָציאַליסטישע אָפּשאַצונג וועגן דער פריציטיקייט פון דער באָלשעוויסטישער רעוואָלוציע איז אַ ריכטיקע.

אין דער צייט פון דער קאָמונע האָט דער פּאַריזער פּראָלעטאַריאַט נאָר ניט געהאַט קיין רעוואָלוציאָנערע פּאַרטיי מיט אַן אויסגעקריסטאַליזירטער קלאַסן־פּלאַטפאָרמע. די רוסישע באָלשעוויקעס זיינען געווען די ערשטע צו אויסצונוצן די דערפאַרונגען פון דער פּאַריזער קאָמונע. שטרעבנדיק נאָכצוטאָן זייער ביישפּיל פון קאַמף פון די אַרבעטער אונטערדריקער האָבן אָבער די באָלשעוויקעס פלייסיק אויסגעמיטן די טעותן פון די קאָמונאַרן און זייער קאַמף איז געקרוינט געוואָרן מיט דערפאָלג. דער קאָמוניסטישער אינטערנאַציאָנאַל און די קאָמוניסטישע פּאַרטייען פון אַלע לענדער זיינען איצט די איינציקע אַרבעטער פּאַרטייען וואָס זעצן פאַר דעם קאַמף פאַר דער אַרבעטער באַפרייונג, פאַר וועלכע די פּאַריזער קאָמונאַרן זיינען געשטאָרבן.

ביבליאָגראַפיע:

מאַרקס, דער בירגער קריג אין פראַנקרייך.
פרידלענדער און סלוצקי, געשיכטע פון דער מערב־אייראָפּייאישער אַרבעטער באַוועגונג.
לענין, די פּאַריזער קאָמונע.

ווערט אַ מיטגליד אין „איקאָר"

טרעט אַריין אין די רייען פון 25,000 מיטגלידער, וואָס דער „איקאָר" מאָביליזירט איצט פאַר דער אַרבעט צו העלפן די אידישע פּיאָנערן, וואָס בויען פאַר זיך אַ ניי לעבן אויף די פעלדער פון ביראָ־בידזשאַן אונטער דער פאָן פון דער ערשטער פּראָלעטאַרישער מלוכה.

ווערט אַ מיטגליד אין „איקאָר" און העלפט בויען דעם סאָצ־אַליזם אין סאָוועטן פאַרבאַנד!

שטיצט דעם „איקאָר" און באַקעמפט דעם ציוניזם!

פאַרטיידיקט דעם סאָוועטן־פאַרבאַנד!

דער „איקאָר" שיקט צו די פּיאָנערן טראַקטאָרס, עקסקאַוואַטאָרס, טראַקס און אינסטרומענטן.

דער „איקאָר" בויט אין ביראָ־בידזשאַן אַ סאָציאַליסטיש שטעטל.

ווערט אַ מיטגליד אין איקאָר און זייט אויך איינער פון די בויער.

מיטגלידערשאַפט אין „איקאָר" בלויז איין דאָלאַר אַ יאָר. דאָס שליסט שוין אויך איין די אַבאָנירונג פאַר אַ גאַנץ יאָר פאַר דעם איקאָר חודש־זשורנאַל.

פילט אויס דעם בלאַנק און שיקט אים צו מיט אַ דאָלאַר אַלס יערלעכער מיטגליד אָפּצאָל.

צום „איקאָר" — 799 בראָדוויי ניו יאָרק

איך שיק אייך דאָ איין דאָלאַר אַלס אָפּצאָל פאַר אַ יערלעכער מיטגלידערשאַפט און פאַר אַ יאָרנאַנג פון דעם „איקאָר" חודש־זשורנאַל

נאָמען — — — — — — — — — — — — —

אַדרעס — — — — — — — — — — — — —

שטאָט — — — — — — — — — — — — —

פאַר דעם אויפבוי פון אַ פּראָדוקטיוו לעבן פון די אידישע מאַסן אין סאָוועטן־פאַרבאַנד.